

IRMAK
OKULLARI

HAZİRAN 2010 - SAYI 16

Eğitimde Fark
IRMAK

IRMAK
OKULLARI

Geleceğin yaşam
zenginliğini yaratacak
kaliteyi yakalayarak,
kendini durmadan
geliştirir IRMAK...

ÖZEL IRMAK OKULLARI ADINA
SAHİBİ VE KURUCU TEMSİLCİ
Ülkü Arzoğlu

GENEL YAYIN YÖNETMENİ VE
OKUL MÜDÜRÜ
Meral Bilgin

YAYIN KOORDİNATÖRLERİ
Beyza Şahin, Müge Özgür Doğan

YAYIN KURULU
Irmak Okulları Dergi ve Bülten Komitesi
Irmak Okulları Yazı İnceleme Kurulu

TAŞARIM VE UYGULAMA
Tasarımevi, www.tasarimcilar.com

BAŞKI
Matbaa Çözümleri

İLETİŞİM
Irmak Okulları
Cemil Topurlu Caddesi No: 100
34728 Caddebostan - İstanbul
Tel: 0216 411 39 23 - 24 - 25
Faks: 0216 411 39 26

email: bilg@irmak.k12.tr
www.irmak.k12.tr

İÇİNDEKİLER

1995
2010

- 00- ÜSTÜN YETENEKLİ ÇOUKLARA EBEVEYNLIK
ÜLKÜ ARIOĞLU
01- OKUL MÜDÜRÜMÜZDEN MESAJ
MERAL BILGIN
02- ÖĞRENCİ BİRLİĞİNDEN MESAJ
CANSU BAKIR
03- OKUL AİLE BİRLİĞİ
05- ANAOKULLARIMIZ
ARKEON
FENERYOLU

08- IRMAKTAN HABERLER

23 NİSAN ULUSAL EGEMENLİK ÇOCUK
BAYRAMI - 5. ÇOCUK FESTİVALİ

KÜÇÜK KALEMLER YARIŞMASI BİRİNCİSİ
HAYVA NUR ERDÖNMEZ

ÇANAKKALE ŞEHİTLERİNİ ANMA TÖRENİ

ORGAN BAĞIŞI PROJESİNE IRMAK
OKULLARI'NDAN VE UNLULERDEN DESTEK

INTERACT KULÜBÜ

KOLEKSİYON SERGİSİ

IRMAK GENÇ YETENEKLER RESİM SERGİSİ

İBRAHİM KUTLUAY SÖYLEŞİSİ

SPIMUN 2010

MUN RUSYA KONFERANSI

ANITKABİR GEZİSİ

MINİATÜRK GEZİSİ

KARTAL HALK EKMEK FABRİKASI GEZİSİ

OYUNCAK MÜZESİ GEZİSİ

ARKEOLOJİ MÜZESİ GEZİSİ

EFES GEZİSİ

1. IRMAK BİENALİ

30- BİZDEN

60- RÖPORTAJ

HAKKI DEVRİM

HALDUN DÖRMEN

64- ULUSLARARASI EĞİTİM

PROGRAMLARIMIZ

PYP

82- DERS İÇİ ÇALIŞMALAR

TÜRKÇE - SOSYAL BİLİMLER

SABAHATTİN ALİ ÖYKÜ YAZMA

YARIŞMASI MANSİYON ÖDÜLÜ

FEN - MATEMATİK

YABANCI DİLLER

RESİM

MÜZİK

BEDEN EĞİTİMİ

REHBERLİK BÖLÜMÜ

03

04

06

07

09

Eğitimde Fark
IRMAK

10

11

12

ÜSTÜN YETENEKLI ÇOUKLARA EBEVEYNLIK

Değerli Irmak Velileri ve Eğitime Gönül Vermiş Irmak Dostları

Dünyanın merkezi doğuya kayarken, demokratik, doğaya ve insan haklarına saygılı bir Türkiye'nin, dünya barışı ve insan mutluluğu açısından önemi gittikçe artmaktadır ve artmaya devam edecektir. Gelecekte Türkiye'nin, her açıdan önder insanlara daha çok gereksinimi olacaktır.

Eğer değişen konjonktürü ülkemiz ve insanları için faydalı kılmak istiyorsak, eğitim politikalarımızı nitelik ve nicelik olarak yeniden yapılandırmak zorundayız. Eğitimimizin okul öncesinden başlayıp üniversiteyi içine alacak bütünsel bir planlamaya gereksinimi var. Ayrıca eğitim çağındaki tüm çocuklarımızın gerek eğitime erişim, gerekse eğitimini sürdürme açısından eşit koşullara kavuşturulması ve eğitim kalitemizin süreç içindeki her birey için yükseltilmesi şarttır.

Aslında her ana-babanın gelecek için en temel arzusu da çocuğunun iyi bir eğitim alması ve gelecekte güçlü, başarılı ve mutlu olmasıdır.

Her insanın sadece bir kerelik yaşama ve çocuk olma hakkı vardır. Her insan kendine özgü yetenekleriyle ve öğrenmeye hazır bir altyapıyla doğar. Dolayısıyla hem ailelerin, hem de toplumun, gelecekte gereksinecekleri bu kaynağı görmezden gelerek yok etmeye hakları da lüksleride yoktur.

Her çocuk, üstüne titrenecek varlıktır. Eğitim sistemimizin; çocuklarımızın yeteneklerini ortaya çıkaracak, güçlü yönlerini kullanıracak ve beyinsel bilgi işleme becerilerini geliştirecek bir hedefe yönlendirilmelidir. Tabii onların kişiliklerini tamamlayacak sanat, spor, estetik ve iletişim yeteneklerini de kullanmalarına fırsat verilmelidir.

Değerli anneler, babalar; Irmak Okulları yukarıdaki sorumluluk ve hedefler çerçevesinde eğitim vermek üzere, Yapı Merkezi ile Gençlik Kültür ve Hizmet Vakfı işbirliğinde, bir toplumsal sorumluluk bilinci ile kurulmuştur.

Mutlu ve başarılı çocuk yetiştirme, her ana-baba için zor, ama bir o kadar da zevkli ve yüce bir görevdir. Eğer çocuğunuz üstün yeteneklere sahipse göreviniz daha da zorlaşmakta, ancak evladınız için bir o kadar da önem kazanmaktadır. Çocuğunuzun yeteneklerini anlamak, ona ihtiyacı olan desteği vermek için size önemli ipuçları vereceğini düşündüğümüz bu eseri dilimize kazandırmak Irmak Okulları için zevkli bir görevi.

Prof. Dr. James R. Delisle, üstün yetenekli çocukları tanımlama ve yetiştirme konularında dünyanın sayılı bir bilim insanı ve eğitimcisidir. Ayrıca kendisi de üstün yetenekli bir kişi ve üstün yetenekli çocuk sahibi ebeveyn olarak pratik ve esprili bir anlatımla sunduğu bilgilerin, zorlu görevinizi kolaylaştırmada size etkili ve zevkli bir yol gösterici olacağına inanıyoruz.

ÖLKÜ ARIOĞLU

Irmak Okulları

Kurucu Temsilcisi - Başkan Vekili

OKUL MÜDÜRÜMÜZ MERAL BİLGİN

21. Yüzyıl Öğrencileri İçin Standartlar

Okuma dünyaya açılan penceredir. Okumayı öğrenme, kişisel gelişim ve zevk için temel beceridir. Öğrencilerin bütün içeriklerde ve formatlardaki (resim, video, basılı v.b.) yazıyı anlayabilme ve okuyabilme derecesi, okuldaki ve yaşamdaki başarının temel göstergesidir. Yaşamboyu öğrenme becerisinde okuma, içerik ve çözümden daha çok, yeni anlayışların açıklanmasında ve gelişmesinde önemlidir.

Sorgulama, öğrenmenin çerçevesini belirler.

Bağımsız öğrenenler olabilmek için öğrenciler; sadece yeteneklerini değil aynı zamanda becerilerini de kendi sorumlulukları ve stratejileri doğrultusunda kullanma yetkinliklerini kazanmalıdırlar. Bu dört unsur öğrencinin karışık bilginin doğası ile baş etmesini sağlar.

Bilginin kullanımında etik davranış öğretilmelidir.

Gelişen evrensel bilgi dünyasında öğrencilere, farklı bakış açılarını aramada ve bunları bir araya getirmede etik, sorumlu ve prensiplere uygun olarak bilgi toplamaları ve kullanmaları gerektiği öğretilmelidir.

Teknolojik beceriler gelecekte işe alımlarda çok önemli olacaktır.

Bugünün öğrencileri hem şimdi hem de gelecekte öğrenmenin önemli aracı olarak teknolojiyi kullanmayı sağlayacak bilgi becerilerini geliştirmelidir.

Eşit yararlanma eğitimin anahtarıdır.

Bütün çocuklar kitaplara, bilgiye ve bilgi teknolojisine güvenli ve yardımcı bir çevrede eşit erişimi hak eder.

Bilgi okuryazarlığının tanımı kaynakların ve teknolojilerin sahip olduğu değişimle çok daha karmaşık oldu.

Günümüzde bilgi okuryazarlığı, bilgiyi bulmak için başvuru kaynaklarını kullanmanın tanımından ileriye gitmiştir. Dijital, görsel, metinsel ve teknolojik gibi çeşitli okuryazarlıklar, bu yüzyıl içindeki önemli becerilerden biri olarak bilgi okuryazarlığında birleştiler.

Bilginin devam eden büyümesi, bütün bireylerin kendi kendilerine öğrenmelerini sağlayacak düşünce becerilerini elde etmesini ister.

Öğrencilerimizin ulaşabileceği bilgi miktarı; bilgiyi etkin ve uygun bir şekilde seçme, kullanma ve değerlendirme becerileri elde edilmesini gerektirir.

Öğrenmenin sosyal bir içeriği vardır.

Öğrenme, diğer öğrenenlerle paylaşma ve birlikte öğrenme olanakları ile artırılır. Öğrencilerin hem teknoloji hem de yüz yüze, birlikte öğrenme ve bilgi paylaşma becerilerini geliştirir.

Okul kütüphaneleri öğrenme becerilerinin gelişmesinde temeldirler.

Okul kütüphaneleri; sıcak, güvenli ve teşvik edici ortamlarda öğrenme kaynaklarına ve donanıma eşit fiziksel ve entellektüel erişimi sağlar. Okul kütüphanecileri 21. yüzyılın gereksinim duyduğu zorunlu öğrenme becerilerini geliştirmede ve öğretimi, öğrenme stratejilerini kullanmada okul üyeleri ile işbirliği yaparlar.

Kaynak: American Association of School Librarians

Meral BİLGİN
Irmak Okulları Müdürü

ÖĞRENCİ BİRLİĞİ

Bu yıl okulun öğrenci birliği seçimleri çok heyecanlı ve keyifli geçti. Diğer partilerdeki arkadaşlarımızla kıyasıya mücadele ettik. Oldukça demokratik geçen seçim döneminin sonunda İrmak Okulları 2009-2010 öğrenci birliği temsilcisi olmaya hak kazandık. Bizler "Yeni İrmak" adıyla, Tansu Celepoğlu başkanlığında, Cansu Bakır, Sena Ağaoglu, Serra Tellikurşun ve Yiğit Yalçın olarak göreve başladık. Vizyonumuz; Eğitim ve Öğretim sürecinde, okulumuzda verilen eğitimin yanı sıra, arkadaşlarımızı sosyal yönden de geliştirebilecek aktiviteler düzenlemek ve idare ile öğrenciler arasında köprü olmaktır. Parti olarak kendi değerlerimizden hiç şaşmayacak şekilde hareket ettik. Değerlerimiz; birbirimize saygılı davranmak, okulda iletişim kanallarını herkese ulaştırarak verimli olmak, çevreyi korumak ve geliştirmek, hizmet verdiklerimizin istek ve önerilerini ön plana almak, kendimizden küçük arkadaşlarımıza her anlamda birer model olmaya çalışmaktır. İlköğretimden gelen istekler, temalı günler ve okulumuzda hem eğlenebilecekleri hem de öğrenebilecekleri türde sosyal aktiviteler düzenlenmesiydi. Elimizden geldiğince sözümüzü tuttuk. Sosyal sorumluluk projesi çerçevesinde okulumuzda küçük bir satış düzenledik. Bu satıştan elde ettiğimiz gelirin bir kısmını sosyal sorumluluk projelerine, bir kısmını da yılbaşı partimize bütçe olarak ayırdık. Çalışmalarımızda bizleri ve ulusumuzu aydınlık geleceklere taşıyacak çok değerli öğretmenlerimizi de unutmadık. Atatürk, diyor ki: "Dünyanın her yerinde öğretmenler toplumun en özverili ve en saygıdeğer öğeleridir." Atatürk'e "Başöğretmen" unvanı verilisinin 78'inci ve bu günün öğretmenler günü olarak kutlanmaya başlanmasının 26'ncı yılı... 24 Kasım Öğretmenler Günü... Çok özel, çok yüce bir mesleğin sahibidir öğretmenlerimiz.

Bedeli hiçbir maddi karşılıkla ölçülemeyecek kadar saygın. Sevgi ve fedakârlık mesleği. Sınırları okul ve sınıf duvarlarıyla çizilemeyecek, zil ile başlayıp bitmeyecek kadar ağır bir sorumluluk gerektiren kutsal bir görev. Bu mesleğin tarih boyunca da böyle görüldüğünü, "bilgelik mesleği" olarak kabul edildiğini, değerinin ve öneminin her dönemde vurgulandığını biliyoruz. Biz de bu doğrultuda okulumuz Türkçe-Sosyal Desler Bölüm Başkanı Sayın Beyza Şahin ile işbirliği yaparak öğretmenlerimize güzel bir öğretmenler günü kutlaması hazırladık. Çalışmalarımıza ara vermeden devam ettik. Yeni bir yıl vardı kapımızda. Öyle bir parti düzenlemeliydik ki, hem 2009'un stresini atmalı hem de hep birlikte doyasıya eğlenmeliydik. Bu düşüncelerle okulumuz konferans salonunda çok beğenilen bir parti düzenledik. Partide çok keyifli vakit geçirdik. Yılbaşı partimizin ardından, okulumuzda pasta-çikolata günü düzenledik. Ardından 1. dönemi kapattık. Sömestr tatilimizde bol bol dinlendik ve okula döndüğümüzde arkadaşlarımıza daha zinde ve dinç hizmet vermeye hazırдық. Türkçe-Sosyal dersler bölümüyle mayıs ayında yapacağımız bilgi yarışmasının görüşmelerine başladık. Okulumuzda küçük bir satış daha düzenledik ve bilgi yarışmasının ödülleri için bir bütçe oluşturduk. Yarışma çok keyifli ve demokratik geçti. Aynı zamanda sosyal sorumluluk çerçevesinde 'Patimi tut' kampanyasına katkıda bulunduk. Haziran ayında da İrmak Fest yapmayı planlıyoruz. Umarım sene içinde iyi hizmet vermişizdir. Yeni İrmak partisi olarak dileğimiz, mezun olan tüm arkadaşlarımızın istedikleri okula yerleşmesi ve hayatta başarılı olmaları. Tüm İrmak Okulu öğrencilerine ve öğretmenlerine teşekkürler.

Cansu Bakır 10 TMA
Öğrenci Birliği

2009-2010 OKUL AİLE BİRLİĞİ

Merhabalar,
Okul Aile Birliğimiz bu yılki çalışmalarında hedef olarak 2009 yılında tüm dünyada satış rekorları kıran "Outliers" (Çizginin Dışındakiler – Bazı İnsanlar Neden Daha Başarılı Olur?) adlı kitapta yer alan çarpıcı bir örneği benimsemiştir. Bu örnek; okulumuzun Yapı Merkezi ve Gençlik Kültür Hizmet Vakfı ortaklığı ile kurulu nezih yapısına yakışır bilinçle "öğrencilerimize, velilerimize farklı bir perspektif kazandırmak" amacı ile bütünleşmiş ve yol rehberimiz olmuştur.

Kitapta, Bill Gates'in ortaokul yıllarında annesinin de yer aldığı okul aile birliğinin, diğer katkılarının yanı sıra, okullarına hizmet için 1960'lı yıllarda bir bilgisayar terminali alması ve 1960'lı yıllarda birçok üniversitenin bilgisayar kulübü bile yokken kendi öğrencilerine çığır açan bir yatırıma imza atmalarının yarattığı farkındalık yer almaktadır. İrmak Okulları "Okul Aile Birliği" ilköğretim ve lise kısımları için yasa gereği ayrı ayrı yapılandırılmış iki organdan oluşur. Buna rağmen Okul Aile Birliğimiz, aynı çatı altında ve sınıf temsilcilerinin de katılımı ile okulumuzu gerekli noktalarda temsil etmek ve okulumuz hedeflerine, misyonuna göre hareket etmek sorumluluğunu en üst derecede yerine getirme bilinci ile çalışmalarına devam etmektedir. Okul Aile Birliği olarak amacımız; okulumuz hedef ve misyonuna paralel, sinerji yaratacak çalışmaları ortak yürütme sorumluluğunu taşımaktadır. Okul Aile Birliğimiz; okul, öğretmen ve veli işbirliğinin getirdiği olumlu sonuçları birlikte ortaya çıkarmayı amaç edinmiştir. Okul içi yapılan projelerin yanı sıra, okulumuz dışındaki kurum ve kuruluşlarla işbirliği içinde olarak sosyal sorumluluk projeleri için kaynak yaratmak amaçlı birçok faaliyet geçmiş yıllarda olduğu gibi bu yıl da yapılmış ve ciddi kaynak yaratılmıştır.

Okul Aile Birliği'nce yürütülen tüm çalışmaların belirli bir ekip disiplini içinde yapılması ve projelerin yönetilmesinde geçerli kuralların, küçükü büyüklü tüm projelerde uygulanması gelişim hedefimizdir. Bu sene yürütülen çalışmalar için komiteler kurulmuş ve atanan gönüllü velilerimiz başarılı çalışmalara imza atmıştır. Gönüllü velilerimizi yürekte kutlarız.

Oluşturulan komiteler ve çalışma alanları ile ilgili kısa bilgiyi aşağıda bulabilirsiniz:

- Her yıl olduğu gibi bu yıl da "Öğretmenler Günü" nedeniyle İrmak Ormanı'nı oluşturmak amacıyla öğretmenlerimiz adına TEMA Vakfında Fidan Dikimi yapılmıştır.
- Yılbaşı Komitesi: Okulumuz "Interact Kulübü"nü de katkıları ile geniş katımlı sponsor desteği sağlanarak ses getiren bir yılbaşı piyangosu düzenlenmiştir.
- Kitap Fuarı Komitesi: "Kitap Fuarı"nda ürün ve gıda satışı yapılarak velilerimizin özverili çalışmaları ile stantiflerimizden gelir elde edilmiştir

- **Kardeş Okul Komitesi:** Okulumuzun vizyon, misyon ve kültürüne uygun, belirlenmiş kriterleri göz önüne alınarak, gönüllü velilerimizin çabaları ile "Fikirtepe İnönü İlköğretim Okulu" kardeş okul olarak benimsenmiştir. Okulumuzun deposundaki eşyalar değerlendirilerek kardeş okulun anaokulu yapılandırılmış, okulun boya işlemleri yaptırılmış ve Okul Aile Birliği'nce alınan karara istinaden bütçeden pay ayrılarak okulun internet bağlantısı sağlanarak bilgisayar odası düzenlenmiş, kütüphaneye kitap gönderimi ile kütüphanecilik disiplininin sağlanması için gerekli bilgilendirme yapılmıştır.
- **2. El Giysi ve Kitap Komitesi:** Okul Aile Birliği deposunda bulunan 2. el bağış eşyalar gözden geçirilerek yılsonunda velilere satışa sunulmak üzere tasnif ve düzenleme çalışması yapılmıştır. Amaç, küçülen ya da okulumuz bünyesinde unutulmuş eşyaların okulumuz öğrencileri tarafından değerlendirilip tekrar kullanıma kazandırılması ve veliler arasında dayanışma bilincinin oluşmasının yanında Okul Aile Birliği için küçük bir fon oluşmasını sağlamaktır.
- **Gezi Komitesi:** 2010 Kültür Başkenti İstanbul'u daha iyi tanımak amaçlı kültür gezileri düzenlenmiştir.
- **Servis Denetim Komitesi:** Servis firmasının işleyiş, güvenlik kurallarına uyumu yapılan denetimlerle değerlendirilmiştir.
- **Yemekhane Denetim Komitesi:** Menülerin çocuklarımızın gelişimine ve isteklerine destek verir biçimde oluşturulması için değerlendirmeler yapılmıştır.
- **Vakıf ile İlişkiler Komitesi:** Okulumuz kurucu ortaklarından olan, Gençlik Kültür ve Hizmet Vakfı'nın tanıtımına yönelik toplantı düzenlenmiştir.
- **23 Nisan Hediye Komitesi:** Okul Aile Birliği deposunda bulunan bağış eşyalar gözden geçirilerek Marmara Üniversitesi Hastanesi Çocuk Onkolojisi Bölümü'ne oyuncak ve kitap içeren koliler götürülerek ziyaret sağlanmıştır. Ayrıca bu yıl içinde okulumuz işbirliği ile yürütülen iki proje ile "İrmaklı Farklıdır, Fark Yaratır" sloganına yakışır işlere de imza atılmıştır.

İlk proje; Staj/Mesleki Koçluk Projesi'dir. Okul Aile Birliği yaklaşımı ile "okul-öğrenci-veli" kaynaşmasını sağlayan bir projeye destek vermekten dolayı mutluyuz. Okulumuz Yönetim Kurulu'nca gündeme getirilen ve ilk olarak gerçekleştirilen "Staj Projesi"nde amaç; öğrencilerimizin hayallerindeki meslekleri, yine İrmaklı bir velimizin yanında en az iki gün gözlemlene şansının olması ve bu gözlemlerini arkadaşları ile paylaşmasıdır.

Staj/Mesleki Koçluk Projesi'nden rakamları sizinle paylaşmak isteriz:

- Projeye 14 velimiz destek verdi. Öğrencilerimizin ilgisini çekecek öyle meslek sahibi velilerimiz vardı ki OAB üyeleri olarak bizler de staj yapmak istedik :) Örneğin; Avrasya Tünel Projesi yöneticisi bir velimiz, insan genetiği projesinde sorumlu akademisyen bir velimiz, çok değerli bir ressam, tıp doktorları

(beyin cerrahisi, ürolog, gastroenterolog), ünlü bir senaristimiz ve branşlarında başarılı diğer değerli velilerimiz İrmaklı öğrencilerimize koçluk yapacaklar. Projenin gelişimi ve detayları hazırlandıktan sonra sizlere rapor olarak da sunulacaktır.

Bu projeye öğrencilerimizin yaklaşımı ne olmuştur, diye baktığımızda; Rehberlik birimi tarafından yapılan ankette 11. sınıf öğrencilerimizin %75'i, 10. sınıf öğrencilerimizin %32'si staj yapmak istediklerini belirtmişlerdir.

14-27 Haziran arasında gerçekleşecek stajların sonuçlarını heyecanla bekliyoruz.

Alacağımız geri bildirimlerle bir sonraki öğretim yılında eminiz çok daha fazla velimiz başvuruda bulunacak ve İrmaklı gençlere hayallerindeki mesleklerle ilgili koçluk yapacaklardır.

Sizlerle paylaşmak istediğimiz ikinci projemiz tamamen OAB kapsamında gerçekleştirilmiştir. Okul Aile Birliği olarak İrmak Okulları'nın, velilerimizin algılarındaki yerini görebilmek ve velilerimizin duygu ve düşüncelerini profesyonelce yönetilen bir ortamda paylaşmalarını sağlamak için "Hayalimdeki İrmak" konulu bir beyin fırtınası düzenlenmiştir.

Ortaya çıkan veriler analiz edilmiş ve okulumuzun gücü ve zayıf yönlerinin farkına varılmasının yanında, okulumuzu tehdit eden değerler ve okulumuzun sahip olduğu fırsatlar belirlenmiştir. SWOT analizi raporu okulumuz yönetimine sunulmuştur. Önümüzdeki yıllarda bu çalışmanın kapsamının sadece OAB üyesi, sınıf temsilcileri ile sınırlı olmamasını, katılmak isteyen tüm velilerimizle yürütülmesini hedeflemekteyiz

Okul Aile Birliği olarak hedeflerimiz:

Bu yıl başlattığımız yeni uygulamalarla modern iletişim kanallarının kullanımı, bilginin hızlı şekilde paylaşılması, yapılan işlerin şeffaf şekilde takibi ve tarihçesinin oluşması için önemli adımlar atılmıştır. Oluşturulan "Google Grubu" ile tüm OAB üyeleri ve sınıf temsilcileri daima iletişim içinde olmuştur. İleriki yıllarda daha sistematik çalışmaların AOB ve okulumuza değer katacağı inancındayız.

Çok değerli velilerimizin, değerli görüş ve önerileri ile İrmaklı Öğrencilerimize vizyon oluşturacak her türlü projenin tohumlarının atılması ve hayata geçirilmesi Okul Aile Birliği'nin en temel hedefidir. Hedefleri gerçekleştirecek yeni velileri birliğimizde göreve davet etmek istiyoruz.

İrmak Okulları Okul Aile Birliği

IRMAK ARKEON ANAOKULU

BÜYÜKANNELER VE BÜYÜKBABALAR GÜNÜ

Çocuklarımızın aile büyüklerini okulumuza davet ederek "Büyükannele ve Büyükbabalar" gününü kutladık. Öğrencilerimiz okulda yaptıkları aktiviteleri sergilediler ve aynı zamanda en sevdikleri oyunları değerli aile büyükleri ile oynadılar.

ANNELER GÜNÜ

Anneler Gününü kutlamak amacıyla okulumuzun bahçesinde sabah kahvaltısı düzenlendi. Çocuklarımız; annelerine okulda yaptıkları hediyelerini sunduktan sonra söyledikleri şarkı ve okudukları şiirlerle bu günün anlamını ve önemini tekrar hatırlattılar.

LIONS CLASS (5 YEAR OLDS)

Right now we are doing PYP's sixth unit SHARING the Planet. Related to our topic "All living things need water" we learned all known forms of life depend on water. We activated our prior knowledge through pictures and brainstorming as a whole class. Fun games we played reinforcing what we've learned such as; blowing bubbles, sailing our boats. We listed how we use water and draw pictures to make a classroom mural.

Experiments can help to find answers to our questions. To learn the water cycle first we froze the water in the cups then We melt them and last we boiled the water to see how vapor forms. We found out which objects were floaters which were sinkers. With another experiment we learned some objects absorb water some don't.

Using the flash cards and posters we discussed where we can find water. Usable freshwater is relatively scarce, each child contributed with his or her own idea of using water wisely and saving water.

We read and roleplayed the story "Brave Dog" to imagine what fun it is being on the beach. We also found a perfect song from Raffi "Big Beautiful Planet" as we sing it we can gather the main idea of the theme from its lyrics.

BUTTERFLIES CLASS (4 YEAR OLDS)

In relation with our PYP subject "Water", we learned the process of water and asked questions such as "How does ice become water?". We played "What is missing?" game by using our sea creatures flashcards. We made an experiment of process of water. We put two cubes of ice into hot, warm and cold water and tried to guess which would melt first. It was a great pleasure for our children to discover the melting process of ice. We played in our small pool and tried to catch the fishes in it. Children had great fun while playing!

FENERYOLU IRMAK ANAOKULU

KUKLA BİR İLETİŞİM SANATIDIR...

İki katlı, bembeyaz, bahçesinde renk renk çiçekler, salıncaklar ve her gün bildiğimiz, bilmediğimiz yerlere seyahat ettiğimiz gemisi ve treni olan güzel bir anaokulumuz var. Bu okul; mutlu, akıllı, kurallarına uyan, çok sevimli çocuklarla dolu.

Çocuklar ve öğretmenler, gün boyu birbirinden değerli bilgiler paylaşır, oyunlar oynayır şarkılar söyler; oynarken de öğrenirler.

Tüm bu aktivitelerin içinde, zaman ayrılan önemli etkinliklerden biri de kuklalarla oynamaktır; çünkü kukla oynamak çocukların hayal gücünü, yeteneklerini ve yaratıcı düşünme becerilerini geliştiren önemli etkinliklerin başında gelir.

"KUKLALARLA OYNAYAN
ÇOCUKLARIN SÖZLERİNE KULAK
VERİRSEK, ONLARIN GERÇEK
ÖYKÜLERİNİ DUYARIZ"

KUKLANIN ADI: ALI

KUKLANIN YAŞI: 6

KUKLANIN ÖYKÜSÜ: Bir gün Ali'nin annesi onu markete göndermiş, Ali'nin marketten iki tane ekmek alması gerekiyormuş. Tam karşıdan karşıya geçerken Ali gelen arabayı görememiş. Araba ona çarpmış ve arabadan çıkan adam hemen Ali'yi hastaneye götürmüştü. O sırada komşusundan oğluna araba çarptığını duyan annesi hastaneye gelmiş. Ali'ye çarpan adamı bulmaya çalışmış. Onu bulduğunda şaşkınlıkla bakakalmış. Çünkü adam Ali'nin

babasıymış. Yıllar önce annesi, babasından ayrılmış ve Ali babasını hiç tanıyamamıştı. Ali hastaneden çıktığından da annesi ona her şeyi anlatmış. O günden sonra anne ve babası barışmış ve çok mutlu yaşamışlar.

UNUTMAMALİYİZ Kİ!..

- Kendini anlatmakta, tanımlamakta veya kendi ile ilgili farkındalıkta zayıf olan çocuk; kuklayı konuşturarak bir aracı yolu ile kendini tanıyıp tanımlayabilir.
- Çocuklar kuklaları oynatırken dili etkin bir biçimde kullanmayı öğrenir.
- Okulda ne yaptığı ile ilgili hiçbir şey anlatmadığından yakındığınız çocuğunuz, elinde kuklası ile başka bir çocuğun ya da bir hayvanın yerine geçerek size cevaplar verir.
- Kukla insan değildir; ama insanın yaptığı hemen her şeyi söyleyebilir; hatalar, iyilik kötülük yapabilir, tıpkı insanlar gibi. Ama ipleri bizim elimizdedir, hikâye başa dönebilir, yeniden deneyimlenebilir. İşte kuklanın mucizesi de budur.
- Okul öncesi eğitimde, öğretmenlerin çocuklara kuklayı sevdirmesi gerekir. Çocukların kuklalarla bol bol oynaması, denemeler yapmaları alışma sürecini hızlandırır.
- Çocuklar oynayarak, yaşayarak prova eder hayatı. Kaygılarını, heyecanlarını, mutluluklarını, kederlerini oynayarak anlatır.
- Kuklalar çocukların duygu ve düşüncelerinin aktarmalarına yardımcı olan, yeni hikâye ve olaylar yaratmalarını sağlayan, dinleme becerilerini geliştiren araçlardır.

- Düzgün cümleler kurma, espri yapma, düşüncelerini çekinmeden açığa vurma kuklalarla çalışırken desteklenmelidir.
- Kukla yapmak ve oynamak yaşsız bir uğraştır. Okul öncesi ve ilköğretim çağı çocukları için kullanılsa da aslında her yaşa hitap eden bir eğitim yöntemidir.
- Çocuklar için kukla yapmak ve oynamak hayal gücünün somutlaştırılmasıdır.
- Kuklalarla oyun oynayan çocukların hayal gücü, yetenekleri ve yaratıcı düşünebilme güçleri gelişir.
- Kukla, çocuğun üzerindeki çevresel baskıların kalkmasını sağlar.

Biz, Feneryolu Irmak Anaokulu olarak; "Tüm çocukların kuklalarla oynayabildiği, eğlenebildiği, duygularını dile getirebildiği, biz yetişkinlerin de buna kulak verdiği bir dünya hayal ediyoruz."

Gül Ergüç
Psikolog

İRMAK
OKULLARI

İRMAKTAN HABERLER...

23 NİSAN ULUSAL EGEMENLİK ÇOCUK BAYRAMI - 5. ÇOCUK FESTİVALİ

Irmak Okulları'nda 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı büyük bir coşku ile kutlandı. Anasınıfı ve ilköğretim okulu öğrencilerimiz şirden dansa, halk oyunlarından jimnastiğe müzik ve sanat dolu unutulmaz bir gösteri sundular.

23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı etkinlikleri kapsamında her yıl düzenlediğimiz Küçük Kalemler Yarışması'nda bu yıl küçük kalemlerden, "büyüdüklerini ve değiştiklerini" düşündükleri bir olayı anı türünde anlatmaları isteniyordu.

Yüzlerce anı arasından seçilen eserler, Irmak Okulları tarafından "Dünya Çocukları Anılarını Paylaşıyor" adıyla kitap olarak basıldı. Anıları kitaba girmeye hak kazanan ve ülkemizin dört bir yanından gelen konuk öğrencilere, başarılarını belgeleyen sertifika ve çeşitli ödüller Yönetim Kurulu Üyelerimiz ve Okul Müdürlerimiz tarafından verildi.

Kastamonu Kuzeykent İlköğretim Okulu'ndan Havva Nur Sönmez'in "Büyüme Hatıranın Öbür Adıdır" adlı anısı salonu dolduran izleyiciler tarafından ayakta alkışlandı.

Öğleden sonra ise okulumuz öğrencileri ve konuk öğrencilerimiz bahçemizde kurulan çeşitli oyuncaklarla gönüllerince oynayarak paylaşmanın da tadına vardılar. Ayrılık saati geldiğinde, seneye Irmak Okulları'nda buluşmak üzere sözleştiler.

• 23 NİSAN ULUSAL EGEMENLİK ÇOCUK BAYRAMI - 5. ÇOCUK FESTİVALİ • KÜÇÜK KALEMLER YARIŞMASI BİRİNCİSİ HAYVA NUR ERDÖNMEZ

BÜYÜMEK HATIRANIN ÖBÜR ADIDIR

Bir zamanlar; toprağın içine sokmaktan keyif aldığım küçücük ellerim, bir yanı kirli, üzerinde çizgi film karakteri olan pantolonum, annemin severek okşadığı sırma saçları vardı. Evimizin önünde birçok kavak ağacı dikiliydi. Onların yanında top kovalayan çocuklar vardı.

Daha çocuktum. Dün gibi... Arkadaşlarım vardı. Kimisiyle coştüğüm, kimisiyle küstüğüm dostlarım. Küçücük yüreklerimiz sadece oyun için atıyordu. Sonra Uğur Teyze, Serkan, Doğan ve Zülal vardı. Fotoğraf albümüne baktığımda yüreğim sızlıyor, büyüdüğümü hissediyorum. Sevdiklerimden ayrılırken içime sığdırdığım özlemimle büyüdüm.

Bir gün, Uğur teyze öldü. Dehşetten suratı bembeyaz olmuş anne ve babamı seyrettikten sonra oyuna daldım; ama hiç ağlamadım ve hep ona olan buruk hasretimle yaşadım. Artık ölüme öcü gözü ile bakmaya başlamıştım. Elimde bebeğimle salıncağı, diğer çocuklarla birilikte gözünü avına kenetlemiş kartallar bekledim. Yaka paça indirdiklerinde sustuğum zaman büyüdüm, artık hoşgörüyü tatmıştım.

Büyümeğin hatıranın öbür adıydı. Cebimden hatıralar dolup taşmaya başladığında büyüdüğümü anladım.

Beni hatıralar büyüttü. Biricik arkadaşım Doğan düştüğü ve ortalığı kan gölüne çevirdiği gün büyüdüm; artık ölüme öcü değil de içine yutan kasırga gibi bakıyordum. Şeker için oyuncak için sızlanırken başkası için gözyaşı döktüğümde, tek başıma yaylalarda koştüğüm gün büyüdüm.

Her zaman kucagında yolculuk yaptığım, benim için ücret ödemeyen babamın bir gün otobüs şoförüne: "Kaptan bir öğrenci, bir tam!" dediği gün büyüdüm.

İlk kez kendi başına şehre indiğim gün kendime güvenim geldi. Güven kazandığım gün büyüdüm.

İlköğretimi bitireceğim sene babam: "Liseye nereye göndereceğiz?" dediğinde kara kara düşündüm. Her çıkmazda bir çıkış yolu bulmayı öğrendiğimde büyüdüm.

Küçük valizi ile ağabeyimin okumak için gurbet ellere düştüğü, annemin ardından bakakaldığı gün, içime sığdırdım bütün söyleyemediklerimi. İşte ben özlemlerimi biriktirmeye başladığım o gün büyüdüm.

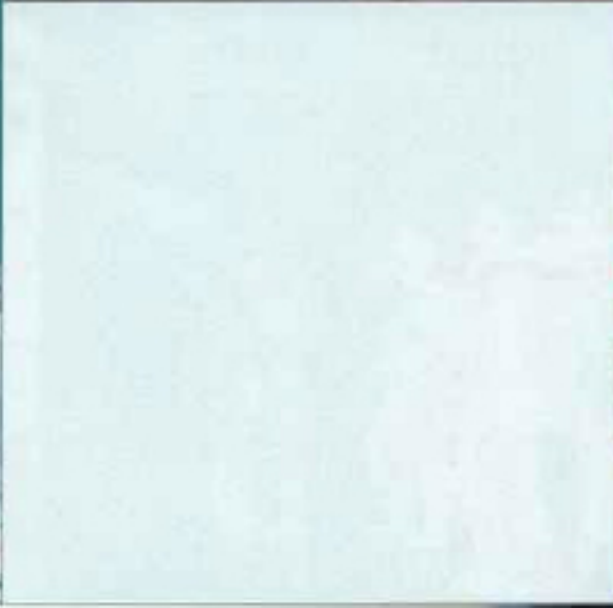
İçimden gelen yağmurlara şemsiye tuttuğum gün büyüdüm.

Annemi sevdim, babamı sevdim, kardeşlerimi sevdim, köyümü sevdim, tabiatı sevdim. Sevmenin de başka türüsünü fark ettiğimde büyüdüm. Şimdi, geçmişe şöyle bir baktığımda hala tebessüm edebildiğim için bir kez daha büyüdüm. Artık olaylara eskisi gibi bakmıyorum!.

Hayat gelecektir, nerede ne yapacağını bilmekse büyümeğdir"...

Hava Nur ERDÖNMEZ
Kuzeykent İlköğretim Okulu 8A
Kastamonu

23 NİSAN ULUSAL EGEMENLİK ÇOCUK BAYRAMI - 5. ÇOCUK FESTİVALİ

• ÇANAKKALE ŞEHİTLERİNİ ANMATÖRENİ

• ORGAN BAĞIŞI PROJESİNE IRMAK OKULLARINDAN VE ÜNLÜLERDEN DESTEK

Çanakkale Şehitlerini Anma Günü nedeniyle 18 Mart günü okulumuzda yapılan törene konuşmacı olarak emekli Edebiyat Öğretmeni Cengiz MOLVA katıldı.

Cengiz Molva'nın Çanakkale Savaşı'nda şehit düşen Seyit Onbaşı ile yaşadığı bir olayı öğrencilerimizle paylaşmasının ardından, Okul Koromuz günün anlam ve önemine uygun şarkılar seslendirdi.

Sağlık Bakanlığı kurumları tarafından organize edilen halkı organ bağışı konusunda bilinçlendirme çalışmalarına, Irmak Okulları; öğrencileri ve öğretmenleri ile destek veriyor. Irmak Okulu öğrencilerinden Lara Kasırga ve Ayçim Likos projenin önderi olarak tüm öğrencilerle organ bağışı konusunda, toplumu eş zamanlı olarak bilinçlendirmek için çalışmalara başladı.

Türkiye'de organ nakli sayısının 30 kat artması gerektiğini öğrenen Irmak Okulları öğrencileri; organ nakli konusunda ulaşabildiği tüm kurum ve kişileri bir sosyal sorumluluk projesi olabilecek çalışmalarına, çeşitli öneriler ile davet ediyor. Okulun gerçekleştirdiği sosyal sorumluluk projesine Bennu Yıldırım ve Devrim Saltoğlu da öğrencilerimizle yaptıkları röportajla destek verdiler. Öğrenciler, birçok ünlü ile organ bağışı ile ilgili röportaj yapmaya devam edecek.

Irmak Okulları Müdürü Meral Bilgin: "Bu önemli sosyal sorumluluk projesine, öğrencilerimiz ve öğretmenlerimizle destek verdiğimiz için mutluyuz. Organ nakli yapılamadığı için yaşamını yitiren bireylerin olmaması amacıyla 'Organ bağışı konusunda toplumu bilinçlendirmek için birçok fikrimiz var.' projesine okul olarak destek vermeye devam edeceğiz." dedi.

INTERACT KULÜBÜ

DURMAMAK GEREK!

Interact Kulübü olarak seneye duygularımızın bizi yönlendirdiği yardım fikirlerinin uygulanabilirliğini tartışarak başladık.

Hepimiz televizyonda gördüğümüz LÖSEV reklamından çok etkilenmiştik ve ilk projemizi onlara yönelik gerçekleştirdik. Bayram arifesinde LÖSEV bürosuna giderek bağış kartlarının hazırlanmasına ve dağıtımına yardım ettik ve hepimiz LÖSEV'e gönüllüler olarak kaydolduk.

Bu sırada yılbaşı yaklaşıyordu ve Okul Aile Birliği ile beraber Fikirtepe İnönü İlköğretim Okulu'nun eksikliklerini tamamlamak üzere Yılbaşı Piyangosu düzenledik.

Yine aynı okulun üçüncü sınıflarından oluşturulan istekli 40 kişilik bir sınıf için her hafta perşembe günü saat 14.15-15.00 saatleri arasında İngilizce dersi vermeye başladık. Normalde dördüncü sınıfta İngilizce eğitime başlayacak olan öğrenci kardeşlerimizin ilk yabancı dil kapılarını aralayan kişiler olmak bize büyük bir mutluluk verdi. Her doğru telaffuz ettikleri, kavradıkları kelimeyle adeta aldığım nefeslerin biraz daha anlamlandığını, insanların geleceğine dokunmanın heyecanını hissettim.

Halen devam ettiğimiz İngilizce derslerinin yanı sıra 15-19 Mayıs arasında düzenlenecek Engelliler Festivali'ne katılmak üzere çeşitli etkinlikler planladık. Tüm okulun engelliler ile ilgili düşüncelerini yazmalarını sağladık ve panoda sergiledik. Ayrıca toplumun bu konu hakkındaki düşünce ve önerilerini öğrenmek üzere bir anket hazırladık. İnsanların yaratıcı ve derin düşünceleriyle projemiz daha da anlamlı bir hale geldi.

Kulübümüzün etkinliklerinde aslında insanların vurdumduymaz olmadığını fark edip sevinsem de genellikle suskun kalmayı tercih eden bir toplum olduğumuza ise çok üzülüyorum. Sorunları çözebilmek için susmamamız ve de durmamamız gerek!

Saygılarımla,

Bal Damla Polat - 11 TM B

KOLEKSİYON SERGİSİ

Koleksiyon sergilerimiz kapsamında, "1900'lerden günümüze Fotoğraf Makineleri" ve "Bakır Eşyalar" koleksiyonlarını sergileyerek projemize katkı sağlayan, Velimiz, (1B sınıfı öğrencilerimizde Bora GÜRDOĞAN'NIN dedesi) Sayın Uraz GÜRDOĞAN ile öğrencilerimizden Kaan ÖNDER, koleksiyon hakkında bir söyleşi yaptı. Sizlerle paylaşmak istedik.

NEDEN KOLEKSİYON YAPIYORSUNUZ?
İlk ve ortaokul dönemlerimde (1948-1956), posta ve hatıra pulu koleksiyonculuğu bu dönem de hemen hemen her öğrenciye okuldan ve çevresinden önerilen bir özel uğraştı. Ben de ilk koleksiyon merakımı posta ve hatıra pullarını toplamaya başlayarak giderdim. Koleksiyon yapmak; seçtiğinizi koleksiyon konusuna eğilmeye araştırmaya, öğrenmeye ve yavaş yavaş ortaya çıkan birikimleri, büyük bir heyecanla çoğaltmaya, çeşitlendirmeye yönelik bir çalışmadır. Ayrıca öğrenci veya çalışma hayatına başlamış kişilerin, normal yaşamları dışında, zamanlarını yoğunlaştıkları ve zevk aldıkları bir konuyla doldurmalarının faydalı ve güzel bir yoludur.

HANGİ OBJELERİN KOLEKSİYONLARINA SAHİPSİNİZ?

Öğrencilik yıllarımdan ilköğretim son ve orta öğrenim döneminde en çok koleksiyon, posta ve hatıra pullarından yapılırdı. Bende ilk koleksiyonuma, pul ile başladım. Gelişen teknoloji ve pul ihtiyacının yavaş yavaş azalması üzerine, bir süre sonra bunu bıraktım. Daha sonraki yıllarda, öğrenim hayatım sona erip, çalışma hayatına geçince, her yetişkin insan gibi, uğraşlarda da değişiklikler ve yeni gelişmeler oluyor. Çocuklarımdan doğmasından sonra, onların resim çekerek küçüklük görüntülerini ileriye taşımak amacıyla resim çekmeye başladım. Bu özel konu, zaman içinde, eskilerden gelen fotoğraf makinelerine merak sarmama neden oldu.

Aile çevremden, dostlarımdan, ellerinde eski ve kullanılmayan ve bana vermelerinde sakınca görmedikleri fotoğraf makinelerini toplamaya başladım. Maddi olanaklarım el verdiğinde de İstanbul içinde, eskici dükkânların dolaşarak bu tarz eski makineleri biriktirmeye yöneldim. Bugün 1900'lü yılların başlarında kullanılan ve günümüz modern ve dijital makinelerine kadar ulaşan 50 kadar fotoğraf makinesi sahibiyim.

Bu makinelerden bir bölümü, Şubat 2010 ayı sonundan Nisan 2010 ayı ortalarına kadar okulunuzda sergilenmiştir.

Diğer bir koleksiyonum, bakır ev gereçleri üzerinedir. Bunlarda uzun yıllardan beri, Anadolu kentlerine iş veya gezme amaçlı seyahatlerde, özenle toplanmış ve tamamen el ile dövme usulde yapılmış bakır eşyaları kapsamaktadır. Bu koleksiyonumdan da yaklaşık 30-40 parçalık bir bölüm Nisan 2010 ayından itibaren okulunuzda sergilenmektedir.

BİR KOLEKSİYONDAKİ OBJELER, İZLEYİCİYE NELER ANLATIR? NELER KAZANDIRIR?

Öncelikle, benzer bir koleksiyona sahip değilseniz, belki de hiç aklınıza gelmemiş veya düşünmediğiniz objelerle karşı karşıya gelirsiniz. İzleyici, eğer ilgisini çekiyorsa çok daha detaylı bir gözle bakar inceler, ilgisini çekmese dahi, gördükleri bilinçaltında bir yere kaydolur ve bir olanak doğduğunda derhal anımsanır. Genellikle, bu tür koleksiyonları izlemek bir anlamda, geriye dönüş, eskileri anımsamanın değişik bir yöntemidir. Kişi, kendi anılarını yoklar, ailesinin veya çevresindeki kişilerin de bu tür objeleri kullanıp kullanmadıklarını sorgular. Bundan sonrası çok daha önemlidir. Hoşuna giden birkaç parça üzerine yoğunlaşır, öğrenir araştırır ve "acaba ben de bu konuya benzer veta farklı bir şeyleri toplamaya yönelsem mi?" gibi düşünebilir. İşte ilk kazanılan olgu budur. Her birimizin geçmişinde, gördüğümüz her koleksiyondan muhakkak bir anı vardır ve her tür koleksiyon için geçerlidir. Koleksiyonlar; bilgilerimizi tazeler, yeni bilgilere ulaşmak için bir araç olur.

SERGİLEMEKTE OLDUĞUNUZ BAKIR EŞYALARIN KÜLTÜRÜMÜZDEKİ YERİNDEN KISACA SÖZ EDER MİSİNİZ?

Bu bakır eşyalar sadece kendi kültürümüzde olmayıp neredeyse insanoğlunun var olduğu ilk çağlardan itibaren birçok kültürde yer almıştır. Bakır çağından itibaren, insanların kullandıkları tüm gereçlerde bakırın yeri apayrı bir önem taşımakta olup bu da, kolay elde edilebilen ve forma sokulabilen nispeten yumuşak bir maden olmasından kaynaklanmaktadır. Başka madenler katılıp yeni alışımların oluşmasıyla (pirinç ve bronzun doğuşu) kullanım alanları daha da genişlemiştir. Kültürün tarifini basit ama değişik bir şekilde yaparsak; okuyup, öğrenip, görüp, aklımızda kalan ve ileriye taşıdığımız aktardığımız bilgilerdir diyebiliriz. Bakır gerek Osmanlı döneminde, gerekse Cumhuriyetimiz döneminde, sanayi kesimindeki kullanım dışında, süsleme ve yemek kültürümüzde özellikle çok önemli bir yer tutmuştur. Yemek pişirme ve saklama kapları, tepsiler, su kapları, ibrikler, tencereler, sahanlar, kepeçler, kahve cezveleri gibi ürünler mutfak ve sofranın alanında, pirinç ve bronzdan yapılmış süsleme ve ziynet eşyaları, bronzdan biblo ve heykeller, kapı tokmakları ve hatta kapıların dış yüzey kaplamaları, camilerde kullanılan şamdandan tutun alemlere kadar tüm mimari alanlarda, evlerde ısınma aracı olarak kullanılan mangallarda, orduda da kullanılan bazı silahlarda, küçükbaş ve büyükbaş hayvanlarda oldukları yeri sesle belirleyen çan gibi eşyalarda ve daha saymakla bitmeyecek kadar çok alanda bakır, pirinç ve bronzdan faydalanılmıştır. Dolayısıyla, günlük yaşamımızda bile halen büyük bir yer tutmaktadır.

KOLEKSİYONCULUK KİŞİYE NE KAZANDIRIR?

Koleksiyonculuk kişiye öncelikle, bir konu üzerine yoğunlaşarak onu çok iyi öğrenmesine, araştırmasına ve enginleştirmesine fırsat yaratır.

Koleksiyonunu yaptığı objelerin, geçmişlerini araştırarak genel kültürüne ilaveler yaptığı gibi, belli bir disiplin ve düzen içinde objelerini sıralamayı saklamayı ve yeri geldiğinde sergilemeyi amaçlar. Bunun en büyük kazancı, paylaşım duygusudur. Aynen bilgi gibi, paylaşım gerçekleştikçe, büyür, başka insanlara da aktarılmış olur. Kendimize ayırdığımız zamanlar çok daha anlamlı bir şekilde kullanılmasına olanak sağlar, boşa akan zaman yerine, değerlendirilmiş bir zamana dönüştürülmüş olur. Ayrıca koleksiyon yapan kişiler bundan kişisel olarak büyük bir haz alırlar ve benzer koleksiyon yapanlarla da ortak bir bağları doğar. Daha çok insan tanıyıp, kendilerini geliştirebilirler. Topluma bir şeyler aktarabilen bir kişiye dönüşürler.

KOLEKSİYONCULUK BİR ANLAMDA, OBJELERİN KORUNMASI VE GELECEK KUŞAKLARA AKTARILMASINDA ÖNEMLİ BİR YER TUTUYOR. BU KONUDA NE DÜŞÜNÜYORSUNUZ?

Evet, koleksiyonculuk; bir nesilden diğer bir nesile, toplanılan bilgilerin aktarılması ve verilen emeklerin yaşatılması anlamına gelir. Benim dedelerimin, anneannelerimin, babaannelerinin kullandığı eşyaları, onları hiç görmemiş çocuklarıma ve onların çocuklarına aktarmaktır ve yaşam var olduğu sürece bu şekilde akıp gidecektir. Kişileri kişi yapan sadece kendilerinin elde ettiği öğrendiği bilgiler olmayıp, genlerinde dolaşan geçmişteki büyüklerinden de onlara aktarılmış tüm değerlerdir. Bu bakımdan maddi değerlerinden çok manevi değerler son derece kıymetlidirler. Geçmişi olmayan bir yeni nesil veya kuşak, kültürden yoksundur.

Saygılarımla
Uras Gürdoğan

KOLEKSİYON SERGİSİ

"ÇOCUK VE KENT" "ÇOCUK VE MÜZECİLİK" PROJESİ KAPSAMINDA GERÇEKLEŞTİRİLEN KOLEKSİYON SERGİLERİ

Irmak Okullarında, 2008-2009 ve 2009-2010 eğitim ve öğretim yılında "Çocuk ve Kent" ana başlığı altında proje çalışması yürütülmektedir. "Çocuk ve Müzecilik" projesi ile Irmak öğrencilerine, yaşadıkları bu benzersiz ülkeyi ve kenti tanıma, tarihi ve kültürel değerleri fark etme, anlama, öğrenme, sevme, koruma ve geleceğe aktarabilme bilinç, toplumsal sorumluluk ve duyarlılığını kazandırmak hedeflenmektedir.

Bu kapsamda "Çocuk ve Koleksiyonculuk" konularında çalışmalar yapılmıştır. Öğrencilerimizin, müzelerdeki objeleri inceleme, kavrama gibi alışkanlıklar kazanabilmelerini sağlamak ve müzelere ilgiyi artırabilmek için eğitim yılı süresince farklı koleksiyonlar sergilenmiştir.

IRMAK OKULLARI KOLEKSİYON SERGİLERİ

Bu yıl, öğrenci, veli ve öğretmenlerimizden toplam 22 kişinin, 21 farklı koleksiyonu sergilenmiştir. Koleksiyonunu sergileyen öğrencilerimiz, sertifika ile ödüllendirilmiştir. Sergiler öğrencilerin ilgisini çekmiş, izleyenleri bilgilendirmiş ve birçok öğrencimizi farklı koleksiyonlar yapma konusunda özendirmiştir.

SERGİLENEN KOLEKSİYONLAR

- 1- 1900'lerden Günümüze Fotoğraf Makineleri; Sayın Uras GÜRDOĞAN (1B sınıfı öğrencilerimizden Bora Gürdoğan'ın dedesi)
- 2- Bakır Eşyalar; Sayın Uras GÜRDOĞAN (1B sınıfı öğrencilerimizden Bora Gürdoğan'ın dedesi)
- 3- Karting araba yarışı derece kupaları; Kaan ÖNDER
- 4- Ret Kit kitapları; Deniz ERSÜ
- 5- Küçük arabalar; Berkay BAYGIN
- 6- Hediyelik objeler; Duru KALAÇA
- 7- Takım formaları; Ali Fuad AKÖMER
- 8- Minyatür eşyalar; Ayma ASKERBEKOV
- 9- Minik parfüm şişeleri; Giz Su TUFAN
- 10- Kalem; Mina ALTUNBÜKEN
- 11- Küçük arabalar; Mina ALTUNBÜKEN
- 12- Sizinkiler kitapları; Efe ÖZALP
- 13- Küçük arabalar; Teoman KAPLAN
- 14- Kar küreleri; Merve AKIN
- 15- Kartpostal; Deniz İLHAN
- 16- Boncuk; Derya İnci US
- 17- Anahtarlık; Aşkın Nur KAŞIKÇIOĞLU
- 18- Anahtarlık; Arda ALKAN

- 19- Anahtarlık; Imge AKTUĞAN
- 20- Davetiye kartları; Imge AKTUĞAN
- 21- Kukla; İlayda ÜNAL
- 22- Minişler; Nihan BAYSAL
- 23- Anahtarlık; Kaan ÇELİK
- 24- Oyun kartları; Deniz ŞEYMEN

Suhan HATIPOĞLU
Fen Bilgisi Öğretmeni

IRMAK GENÇ YETENEKLER RESİM SERGİSİ

GENÇ YETENEKLERE OKULDAN DESTEK

Akademik başarının yanında kültürel ve sanatsal çalışmalara da önem veren Irmak Lisesi, yetenekli öğrencilerini cesaretlendirmeye ve teşvik etmeye devam ediyor. Bu kapsamda Irmak Lisesi öğrencilerinden Belit Sak, Deniz Işılav ve Pınar Ersoy'un çalışmalarından oluşan sergiler farklı tarihlerde öğrenci ve velilerle buluştu. Birbirinden güzel çalışmaların yer aldığı öğrenci sergileri öğrenciler ve veliler tarafından büyük ilgi gördü.

• İBRAHİM KUTLUAY SÖYLEŞİSİ

• SPIMUN 2010

İBRAHİM KUTLUAY SÖYLEŞİSİ

16 Nisan 2010 tarihinde, gençlere sporu sevdirmek, onları spor yapmaya teşvik etmek ve onları Türk Basketboluna ve Milli Takım'a kazandırmayı amaç edinmiş ve bu amaçla çalışmalarına devam eden milli basketbolcu İbrahim Kutluay, Irmak Okulları öğrencileri ile buluştu.

Milli basketbolcu Kutluay: "Irmak Okulları ile uzun senelerdir keyifli çalışmalar yapıyorum. Sizler çok şanslı öğrencilersiniz, son derece güzel ve modern bir okulda okuyorsunuz.

Okul takımı, Kadıköy ilçede üçüncü oldu ve iyi dereceler almaya devam ediyor. Basketbol takımından önümüzdeki senelerde daha büyük başarılar bekliyorum." diyerek dileklerini ilettiler. Önümüzdeki aydan itibaren; ana teması basketbol olan bir eğitim programı yapacağını belirten Kutluay: "Sporcu nasıl olunur? Spor yaparken nelere dikkat etmemiz gerekir, gibi konuları işleyen, topluma ve çevresine faydalı iyi oyuncular yetiştirmek için hazırlayacağım önemli bir programdır. Bana göre, sadece iyi bir sporcu olmak yeterli değildir.

İyi sporcu olmanın yanı sıra çevresine karşı duyarlı, topluma faydalı bireyler olmanın gerekliliğine inanıyorum. Bu sebeple programın sporcu olmak isteyen genç yetenekler için, çok faydalı olacağını düşünüyorum." dedi.

Söyleşi sonrasında Irmak Okulları Basketbol Takımları, İbrahim Kutluay ile öğle yemeği yiyerek sohbetlerine devam ettiler.

the city. With three days of lobbying and debating and four days of fun and exploration we had a great time. At the SPIMUN conference we went as the delegates of Croatia and Malta, representing our assigned countries as good as possible. I found the conference was a very productive and educational one. Defending the policy of a country which was not my own, gave me a world prospective on global issues. Interacting and cooperating with other delegates in order to find a resolution to international problems has given me a new insight on these issues and has also developed my debating skills in a parliamentary language. Attending the SPIMUN conference and also being able to see the beautiful city of St. Petersburg was a great opportunity and experience.

Lisa Elif ARCHIBALD - 10 FEN

SPIMUN 2010

This year as Irmak School's Model United Nations club we made a difference by attending our first international MUN conference. We were all excited about attending the 14th International St. Petersburg Model United Nations, our first abroad MUN conference. Our schedule was a full one! Seven days packed with SPIMUN conference agenda and plenty of sightseeing to get to know

MUN RUSYA KONFERANSI

ST. PETERSBURG, RUSYA SPIMUN

Irmak Okulları MUN kulübü olarak öncelikle sizleri MUN hakkında bilgilendirmek isteriz. MUN, Birleşmiş Milletler kapsamında lise ve üniversite öğrencilerinin 3 ila 5 gün süreyle kendilerine verilen değişik delegasyonları tamamıyla gerçek, politik, ekonomik, sosyal vb. konularda diplomatik bir dil kullanarak İngilizce temsil ettikleri simülasyonlara denir. Okulumuzda MUN kulübü çalışmaları ilk olarak 2005'te başladı. Yaklaşık olarak 6 öğrenciyle başlayan MUN kulüpte şu an 28 öğrenci bulunmaktadır. Bu kulübe öğrenciler genellikle siyasi ve kültürel bilgilerinin dışında, toplum önünde konuşabilme; İngilizceyi akıcı bir şekilde kullanabilme; pratik zeka ve sosyal anlamda gelişmişlik özellikleriyle seçilirler.

Irmak Okulları yurtiçi konferanslarda gösterdiği başarıları bu yıl yurt dışına taşıdı. Bu kapsamda 20-27 Mart tarihleri arasında Rusya'nın St. Petersburg kentinde düzenlenen SPIMUN konferansına katıldık. Bu konferansın diğer konferanslardan farklı olan yanı yabancı okulların daha ağırlıkta olmasını beklerken bizimle birlikte yaklaşık 50 Türk öğrencinin orada bulunmasıydı. Yoğun kış şartları altında geçen dört konferans günü tüm delegeleri çok yormuştu ancak hep beraber bu deneyimin tadını çıkardık. Konferans boyunca öz üldüğümüz ve gurur duyduğumuz anlar oldu. İsviçre'den gelen bir öğrenci, delegesi

olduğu Türkiye'yi ve onun kurucusu Ulu Önder Mustafa Kemal ATATÜRK'ü çok iyi tanımış olmalı ki ülkemizi bu platformda çok iyi temsil ederek bizi gururlandırdı ve büyüklüğümüzü bir defa daha tüm dünyaya göstermiş oldu. Bizi üzen tek olay ise, konumuz dahilinde bile olmayan sözde Ermeni soykırımının, orada iyi dostluklar kurduğumuz Ermeni öğrenciler tarafından değil de Portekiz'den gelen bir özel okulun temsil ettiği Ermenistan delegasyonu tarafından ortaya atılması idi. Bu olay karşısında konferansta bulunan ve birbirlerini daha önceden tanımayan tüm Türk öğrencileri birlik olduk ve kendini bilmezlerce yapılan bu yersiz hakaretin bedelini o delegeye 500 kişinin önünde tüm Türk milletinden özür dileyerek ödettik. Bu konferansta şunu anlamış olduk ki, farklı kültürlerden bile olsak, farklı dilleri bile konuşsak, orada bulunmamızın tek bir amacı var, o da; dünyayı şu an olduğundan daha iyi bir yere getirmenin temellerini atmak.

MUN KULÜBÜ

Nazlı Eda ATEŞ & Burak Can GÖZGÜLÜ
11 TM B

ANITKABİR GEZİSİ

Hepimiz heyecan içinde sıraya girdik. Biraz sonra bir asker kaz yürüyüşüyle Akın Öğretmen'in yanına gitti. Ardından salona girdik ve siren sesini duyduk. Hepimiz bu duyguyu yaşayabildiğimiz için çok mutluyduk. Sanki Atatürk ölmemişti. Mezarından çıkıp gelecekti. Bu düşünceler hepimizin aklından bir dakikada geçip gitmişti. Çok güzeldi, hiçbir ana değişilmezdi.

Derya İnci US - 4A

Burası Anıtkabir. Atamızın yattığı yer. Oraya giderken çok heyecanlanmıştık. Ama oraya girdiğimde birden heyecanım geçti. Çünkü heyecanın yerini gurur ve mutluluk almıştı. Atamızın yakınında olduğumuz için kendimizi çok şanslı hissediyorduk. Anıtkabir'deydik. Orada askerlerin yürüdüğü yerlerde yürüyorduk. Bu anlamlı ve değerli yerde, askerlerin ve Atam'ızın yanındaydık. Çok heyecanlı, gururlu ve mutluyduk.

Lara TEKMEK - 4A

Birinci Meclis'e gittiğimde çok heyecanlandım. Bütün Kurtuluş Savaşı'nın burada yönetildiğini öğrendiğimde merakım arttı. Rehberimizi dikkatle dinleyince şaşırtıcı bir şey daha buldum. Meclis binasına kiremit bulamayıp evlerden kiremit topladıklarını duyunca ilgimi çekti. İçerisi müze olarak restore edilip kullanılabilir hale gelmiş. İçerisi 9 oda 1 salondan oluşuyor.

Berke ÇALBAŞ - 4B

Ben bu fotoğrafı çektirirken çok heyecanlıydım. Çünkü o sırada Mustafa Kemal Atatürk'ün en sevdiği arkadaşının kızının yanında duruyordum. O evde (müzede) o zamanki giysileri, oyuncakları vb. Şeyleri gördüm. O ise sekiz yaşına kadar Mustafa Kemal'i görmüş.

Ege ERKOL - 4C

MINİATÜRK GEZİSİ

Türkiye ve çevresindeki önemli tarihi eserlerin maketlerinin sergilendiği bu masalımsı ortamda kendimizi GULLİVER gibi hissettik. 105 eserin minyatürünün sergilendiği bu alanda: 48 eser İstanbul'dan, 46 eser Anadolu'dan ve 11 eser ise, bugün Türkiye sınırları dışında kalan Osmanlı coğrafyasından yer almakta. Damla sınıfı olarak gerçekleştirdiğimiz bu gezimizde özellikle İstanbul'a ait sergilenen yapıları yakından inceleyerek bilgilerimizi pekiştirdik. Maket boğaz köprüsünden yürüyerek geçmekten çok keyif aldık. Makette olsa birçok tarihi eseri bir arada görme şansını yakaladık.

- KARTAL HALK EKMEK FABRİKASI GEZİSİ
- OYUNCAK MÜZESİ GEZİSİ

FABRİKA GEZİSİ

Her gün soframıza gelen ekmeğin nasıl yapıldığını görmek için gittiğimiz, Kartal Halk Ekmek Fabrikası'na girer girmez mis gibi ekmeğin kokusuyla ve çalışanların güler yüzüyle karşılaştık. Ekmeğin aşama aşama el değmeden yapılışını izledik. Fabrikanın temizliğine ve teknolojinin kullanımına hayran kaldık. Gezi sonunda ikram edilen sıcak ekmeği afiyetle yedik. İstanbul Kartal Ekmek Fabrikası'na yaptığımız bu geziden çok keyif aldık.

OYUNCAK MÜZESİ

2. sınıflar olarak yaptığımız Oyuncak Müzesi gezimizde hem eğlendik hem de geçmişteki ve günümüzdeki oyuncakları karşılaştırma fırsatı bulduk. Oyuncakların öykülerini, ait oldukları ülkeleri ve hangi yıla ait olduklarını inceledik. Geçmişten günümüze böyle bir yolculuk yapmak hayal gücümüzü zenginleştirdi.

ARKEOLOJİ MÜZESİ GEZİSİ

Küçük Kalemler sorgulama ünitemizde 2. sınıflar olarak Oyuncak Müzesi'ne gittik. Bir sürü oyuncaklar göreceğimiz için heyecanlıydık. Yolun uzak olduğunu sandık; ama okulumuza yakın bir yerdeymiş. Müzeye geldiğimizde bizi kapıda Nasreddin Hoca karşıladı ve biz de fıkralarıyla ünlü bu kişiyle beraber fotoğraf çektirdik. Sonra içeri girdik. Çok güzel oyuncaklar vardı. Evcilik takımı, askerler. Hatta öğretmenlerimiz bile küçükken oynadıkları oyuncakları gördüler.

Berker KIRCALI - 2B

ARKEOLOJİ MÜZESİ

Tarihin dönemlerinden kalan önemli eserlere ev sahipliği yapan Arkeoloji Müzesi'ne 23 - 25 Mart arasında gittik. Müzede ilk önce 'Disk Atan Atlet' heykeline bakmaya gittik. Bu heykelin gerçeği bronzdandı; ama maalesef günümüzde kayıp. O yüzden aslında kopyasını görmeye gittik. Kopyası mermerdendir. Heykel, bir adamın elinde disk ile eğilmesidir. Yani disk atmaya hazırlanıyor. Ona bakınca aklıma ilk gelen şey, bu heykel herhalde olimpiyatlara katılmış bir atlettir. Ve zaten adından belli oluyor. Heykele baktıktan sonra müzenin giriş katında bulunan; Arkaik döneminden başlayarak Roma Dönemi'ne kadar Antik Çağ heykellerini, Sidon Kral Nekropolün'den gelen İskender Lahdini, Ağlayan Kadınlar Lahdini ve Tabnit Lahdini gördük. Bu eserlerin hepsi dünyaca tanınırlar, ünlüdürler. Heykeller bence çok güzeldi, yüz ifadeleri çok gerçekçiydi. Duruşları, bakışları yani. Onlara bakmaktan insan kendini alamıyor galiba. Bu kadar desen ve özenme sadece bir heykelde değil, orada bulunan bütün heykellerde vardı. Ağlayan Kadınlar Lahdi gerçekten insanı içine çekiyor, biraz da kalbinizi burkuyor. Zaten adından belli Ağlayan Kadınlar Lahdi. Bunu yapan heykeltıraş kadınları kabarmıştı ve sütunları. Yani onlar da gerçekçiydi. Sütunlara da baktık, sütunlar da çok güzeldi. Üzerinde kabartılı işlemler vardı. Yapraklar gibi süslemeler. Çiçekler açıyordu sanki. Bazı heykellerin ve sütunların bazı parçaları kayıptı. Heykellere ve sütunlara bakmayı bitirdikten sonra desen çalışmaları yapmak için elimize kâğıt, kalem ve silgi aldık. Tekrar içeri geçtik. Belirli odalara gittik ve orada birkaç dakika kaldık. Oradaki heykelleri ya da sütunları çizdik.

Bu bence çok güzeldi. Gezinin en eğlenceli bölümüydü, yani benim için. Oradaki eserleri kendimiz kağıda döküyorduk çünkü. Benim için bu gezi çok güzeldi, bence herkes 'Disk Atan Atlet'i görmeye gitmeli. Çünkü çok güzel bir heykel. Ama sadece o değil, oradaki bütün lahitlere, heykellere ve sütunlara bakmanızı öneririm. Hepsi de gerçekten ayrı bir değer. Herkes bence görmeli onları!

Dilara BOLGAN - 6B

EFES GEZİSİ

Merhaba. Okulumuzun nisan ayı içerisinde düzenleyeceği Kuşadası-Pamukkale gezisine katılmayı çok istiyordum. Annem ve babam da bu geziye gitmem için bana izin verdiler. O günden itibaren geziye gideceğimiz günü ipe çekmeye başladım. İşte o büyük gün yaklaşıyordu, artık çarşamba günü olmuştu. Gece bitmek sabah da olmak bilmedi; ama sabah 4.45'te uyandıgımda anladım ki artık o çok heyecanla beklediğim gün gelmişti. Annemle birlikte son hazırlıkları yaptıktan sonra evden çıktık. Okula geldiğimde arkadaşlarımla birçoğu oradaydı. Otobüste yer kapma çabası içerisindeydik. Öğretmenlerimiz ve tur rehberlerimiz de hazır dılar. Hepimiz çok heyecanlıydık. Neyse otobüsümüzün kalkış saati geldi çattı. Ailelerimizle vedalaştıktan sonra otobüse bindik. Tabi ki annemle babam da benimle beraber tatile çıkıyorlardı; çünkü üç gün boyunca benim peşimde koşturmayacaklardı. Gezimize böylelikle başlamış olduk. Sabahın çok erken saatleri olmasına rağmen, hepimiz cın gibiydik. Karacabey Harası'ndan geçerken tur rehberimiz bize ilginç bilgiler verdi. Bu arada çok güzel yerler, çiçekler ve yeşil alanlar gördüm. Öğle yemeğimizi Akhisar Ramiz'de yedikten sonra yolumuza devam ederek Selçuk Müzesi'ne ulaştık. Selçuk Müzesi'nde kazılar sonucunda çıkarılmış tarihi eserler gördüm ve bunların resimlerini çektim. Selçuk Müzesi'nden çıktıktan sonra Şirince Köyü'ne gittik. Ağacli ve çiçekli yollardan geçtikten sonra Şirince Köyü'ne vardık.

Arkadaşlarım ve ben şarap dükkânının çevresinde kurulmuş olan standlardan da yöresel birkaç şey satın aldık. Şirince Köyü bizim gezdiğimiz son duraktı. Oradan otelimize gittik. Akşam yemeği yemek için yemek salonuna indik. Ardından odalarımıza çıkıp dinlendik ve uyuduk. Ertesi gün saat 7.30'da kalktık ve sabah kahvaltımızı ettik. Otelden ayrıldık. İlk durağımız Meryem Ana Evi'ydı. Orada dilek tutarak mum diktik. Daha sonra Efes Antik Kenti'ne geldik. Orada Magnesia Kapısı'nı, Devlet Agorası'nı, Küretler Caddesi'ni, Arcadian Caddesi'ni, Celcius Kütüphanesi'ni, Doğu Gymnasium'u, Hadrian Tapınağı'nı, Sarhoşlar Hamamı'nı ve daha birçok yeri gördük. İnsanların yaptıkları eserlerden çok etkilendim. Sonra Afrodisias Antik Kenti'ne gittik. Orada önce müzeyi sonra antik kenti gezdik. İlginç olan eserlerin daha iyi korunmuş olmasıydı. Ayrıca burası yüzyıllar önce bir heykel okuluymuş, bu nedenle heykellerdeki ustalık hemen fark ediliyordu. Yorucu ve uzun geçen günün ardından son durağımız olan Denizli Pamukkale'ye doğru yol aldık. Bu otelde bizi bir sürpriz bekliyordu. Yemeğimizi yiyip dinlendikten sonra, o gün çok uslu durduğumuz için havuza girdik. Havuzda yüzmek çok eğlenceliydi. Ertesi sabah Karahayıt adı verilen yere giderek yeraltından çıkan suyun kızıl kahverengi renge dönüştüğünü gördük. Daha sonra Hierapolis Antik Kenti'ne geçtik. Tarihi kentte yürüyerek inanılmaz güzellikte bir yolculuk yaptık. Büyük Tiyatro'yu gördük. Pamukkale Travertenleri'nin şifalı suyuna ayaklarımızı soktuk.

Burası bizim son durağımızdı. Dönerken hem şarkılar söyledik hem de filmler izledik. Artık gezimizin sonuna gelmiştik. Okulumuza girerken 'Çökertme Zeybeği' isimli şarkıyı söyledik ve gezimizi sonlandırdık. Bu gezi sonucunda; iklimin insanların yaşamına olan etkilerini, çevreyle olan bağlantılarını, yapılan eserlerin nasıl değiştiğini öğrendim. Yolculuğumuz da çok eğlenceli geçti. Yol çok uzundu; ama biz hiç sıkılmadık.

İlayda ŞAHİN - 5C

1. IRMAK BİENALİ

1. IRMAK BİENALİ

26 Mayıs - 16 Haziran tarihleri arasında, Irmak Okulları bünyesinde tüm öğrencilerin katılımıyla bir bienal düzenledik. 600'den fazla öğrenci, ayrıca öğretmenler ve veliler bu bienale emek verdi. Bir bienal düzenleyerek insanların ilgisini sanata çekmenin ve görsel bir şölen sunmanın yanında katılımcıları düşündürmeyi amaçladık. Daha önemlisi, çocuklarımızı sanatla ve sergilerle buluşturmayı, onlarda sanat sevgisini yeşertmeyi hedefledik. Bienelde sanatın farklı ve derin içerikleri yaşatıldı, ortak proje duygusu çevresinde farkındalık yaratıldı ve somut eserler aracılığıyla soyut düşün ürünleri oluşturuldu. Bienalin konusu, "hayaller"di. Anasınıfından liseye kadar tüm öğrencilerin hayal teması üzerine oluşturduğu videolardan resimlere, heykellerden fresklere çok çeşitli çalışmalar okul binasının belirli yerlerinde ve okul dışında 7 farklı mekanda sergilendi. İzleyiciler; çocukların neler hayal ettiklerini izlemekten ziyade, kendi hayalleri üzerinde tekrar düşünerek hayallerin önemini bir kez daha kavradılar. Öğrenciler içinse, küçükler yeni hayaller meydana getirir ve rengarenk düşlerinde gezilere çıkarken, büyükler de hayallerinin gerçeğe yatkınlığının ve hayallerinin peşinden koşmaları gerektiğinin ne denli önemli olduğunun farkına vardılar. Öğrencilerimizin, hak ettikleri aydınlık ve güzel geleceği hayal etmelerine ve yılmadan bu hayallerinin peşinden

koşmalarına toplum olarak her zamankinden daha çok ihtiyacımız var; çünkü geleceği belirleyecek olan, onların gerçekleşen hayalleridir. Gelecek neslin sanatı sevmesi, sanatla iç içe olması da her şeyden önemli. Bu nedenle günümüzde toplumumuzun en çok ihtiyaç duyduğu şeylerden ikisi, sanat ve hayal bu bienalde bir araya getirildi.

Bienalin hazırlık sürecinde herkes çok yoğun çalıştı; öğrenciler çalışmaları üzerinde yoğunlaşırken kataloglar basıldı ve reklam filmi çekildi. 26 Haziran'daki açılışa katılım ve bienale ilgi oldukça yoğundu. Sanatçı konuklar çağırıldı ve atölye çalışmaları yapıldı, sergi süresinde de öğrenciler etkin katılıma devam etti.

Bu bienali gerçekleştirmemizi sağlayan ve süreç esnasında da desteğini esirgemeyen Okul Müdürlerimiz Meral Bilgin'e ve Nazan Fettahoğlu'na, resim bölümüne, emeği geçen öğretmenlerimize, velilerimize ve tabii ki öğrencilerimize sonsuz teşekkürlerimizi sunarız.

HAYALİN MESAJI

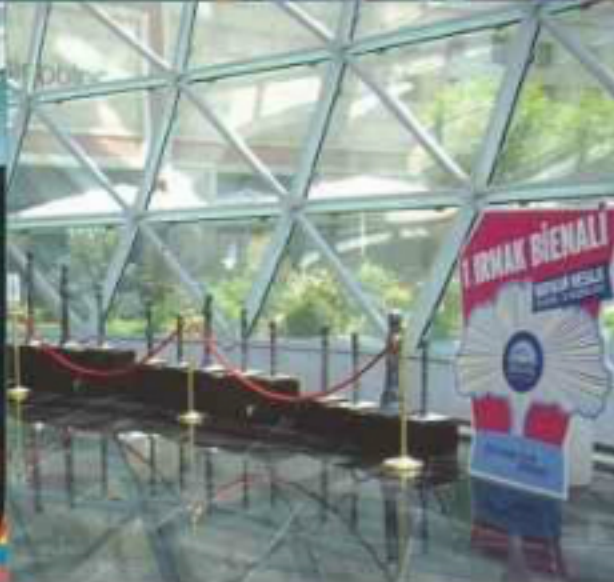
26 MAYIS - 16 HAZİRAN 2010

1. IRMAK BİENALI

İRMAK
OKULLARI

BİZDEN

ÖĞRENCİLERİMİZİN KALEMİNDEN

BITKİLER

Bir tohum ekdim toprağa
Suladım doya doya
Bekledim sonra
Toprağın bir ucunda
Büyümeyecek dedim
Umudumu kesmedim
Evime geri geldim

Aylar geçti
Toprağın yanına geldim
Küçük bir fidandı
Aylar önce ekdiğim bu tohum
Bir şişe su aldım
Yarisini toprağa döktüm
Günler sonra büyümüştü
Bir çiçeğe dönmüştü
Bir de kökü vardı
Hele o yaprakları
Kendini güneşe uzatmış
Gülümseyordu sanki
Oksijeni içine çekiyordu
Karnı şişiyordu sanki
Karbondiyoksit verip
Solunum yapıyordu

Yıllar geçti
O gördüğüm minicik fidan
Kocaman bir ağaçtı
Her akşam topladım
Ağaçtan o meyveleri
Hem o mutlu oldu
Hem beni doyurdu
Bundan sonra
Bitkilere zarar vermeyin
Sizi bugüne kadar besleyen onlar

Ada ÖZTÜRK - 3B

İSTANBUL'U GÜZELLEŞTİRMEK

Yaşadığım şehir İstanbul, dünyanın en güzel şehirlerinden birisi. Nasıl böyle bir yargıya vardığım düşünülebilir. Dünyanın her yerini gezmesem de Avrupa ve Amerika'da birçok metropol gördüğüm, belki de doğup büyüdüğüm kent olduğu için, İstanbul bir başka...

İstanbul, Türkiye'nin kültür, ekonomi, ticaret, ulaşım, turizm alanında en önemli metropolü. Bulunduğu konum ve tarihi yapısıyla da büyük önem kazanıyor.

Bana para, yetki ve zaman verilseydi, İstanbul için neler yapardım? Bu şehir tarihi dokusuyla çok güzel. Keşke geçmişten günümüze bu dokuyu korumak için çalışmalar yapılsaydı. Ben öncelikle bu tarihi dokuyu korumaya çalışırdım.

İstanbul gibi büyük bir kentte alt yapı sorunlarının tümü çözülmüş değildir. Ulaşımında toplu taşıma araçlarına önem verirdim. Tren, otobüs, traleybüs, vapur, metro gibi araçları cazip hale getirerek trafik sorununu çözmeye çalışırdım.

Su, elektrik gibi belediye hizmetlerinin eksiksiz sağlanmasına çalışırdım. İnsanların açılan çukurlara düşüp hayatlarını kaybetmemeleri için, gerekli önlemleri alırdım.

Şehrin mimari yapısına büyük önem verirdim. Beton yığınları halindeki çirkin binalar yerine, yeşil alanlar içinde estetik binalar yapılması için çalışmalar başlatırdım. Binaları depreme dayanıklı hale getirir, bu konuda halkı bilinçlendirirdim.

Varolan yeşil alanları korur, sayısını arttırırdım. Denizin ve kıyıların kirlenmemesi için gerekli önlemleri alırdım.

Kütüphanelerin sayısını arttırır, var olanları modern kütüphanecilik anlayışı ile düzenlerdim.

Sinema, tiyatro, opera, müzikhollerin sayısını arttırırdım. Halkın kültürel etkinliklere ilgisini çekerdim.

Spor salonlarının sayısını arttırır, bu konuda halkı teşvik ederdim.

Müzelerin de sayısını arttırırdım. Varolanlar için iyileştirici önlemler alırdım. İstanbul'un saraylarını elden geçirirdim.

İstanbul'un belirli bölgelerinde arkeolojik kazılar yaptırarak tarihi eserlere ulaşılmasını sağlardım. Bütün bunların yanı sıra insanlara iş olanakları sağlardım. Çocukların eğitimine önem verirdim. Çocuk yuvalarını iyileştirici çalışmalar yapardım. Okulların ve üniversitelerin sayısını arttırırdım. Eğitimin parasız olması için çalışmalar yapardım.

Ev kadınlarını eğitmek için kurslar açardım. Umarım, böyle bir olanağa bir gün kavuşur ve hayalini kurduğum bu projeleri gerçekleştirebilirim.

Lera ÇALKIVIK - 6A

YAĞMUR DAMLASI

Bir su damlası,
'Pıt' dedi damladı,
Sonunda yağdı yağmur.
En çok çiftçiler sevindi bu habere,
Gün doğdu ekinlere.
Yeşerdi tüm sebzeler, meyveler.
Koştular tarlalara,
Kazdılar toprağı
Çıkardılar ekmek paralarını.

Candan ALEMLİ - 6A

ÖĞRENCİLERİMİZİN KALEMİNDEN

GÜN DOĞUMU

Güneş durdu bir süre,
Güzel yüzü karanlıktı,
Kardeşi Ay hükmediyordu,
Ama yakında ineceğini biliyordu.

Tamam dedi, sıra sende
Sen hükmedeceksin bir süre
Güneşin yüzü kızardı
Altın başı kızılaştı
Sakinleşmeye çalıştı
Turuncu ışıklar yaydı.

Sonra toparlandı,
Saçı yine sarardı.
İşil işil baktı,
Dünyalar onundu artık.

Billur ARAL - 6A

İNSANLAR NE İLE YAŞAR? BENCE...

İnsan ne ile yaşar sorusuna cevap olarak akla şu üç kelime gelir; su, besin ve oksijen. Kim su olmadan, yemek olmadan ve hava olmadan yaşayabilir? Ancak bunlar aslında daha ilk basamaklardır.

Bir de şöyle düşünelim, hiç arkadaşımız yok ya da ailemiz yok. Nasıl hayata devam edebiliriz? Yalnızlık pek güzel bir şey değildir. Biliyorum, dünyada yalnızlığı seven birkaç kişi var ama fark ettiğim başka bir şey daha var.

Fazla yalnız kalındığında insan sıkılıyor, üzülüyor. Kendini bir kafeste hissediyor. Kaçamayan bir kuş gibi, tek yapabildiği dışarı bakmak ve yemek yemek. Tabii su içmek ve havayı solumak; ama yalnız. Sizce o zaman mutlu olunur mu? Bu imkânsız bir şey gibi...

Tabii insanın ihtiyaçları bunlar ile bitmez. İnsanın ihtiyacı olan farklı şeyler de vardır. Mesela etrafında çok insan vardır; ama kimse onunla ilgilenmez, onunla konuşmaz o zaman yine yalnızdır. Kalabalıkta ki bir hayalet gibi, orada, varlığı hissediliyor; ama farkına varılmıyor. Umursanmıyor. Bu da kötü bir şeydir, bir insanın hayatında sevgi olmalı. İnsan sevgiyle yaşar...

İnsan sadece bunlar ile de yaşayamaz. Bir insan bilgili olmadan nasıl hayata devam edebilir? Bugün durduğumuz yere bilgimiz ile gelebildik. Bilgisiz olsaydık kendi ihtiyaçlarımızı karşılayamazdık ve ortada kalırdık.

İnsan güzel bir dünya da ister. Temiz, kurak olmayan bir dünya. Temiz bir havası olan, etrafta insanın güzel bitkiler görebileceği bir dünya ve elbette savaşız. Barış olmalı hayatımızda, zaten herkes kardeşler bence. Farklı görünebiliriz ama aynı bölgede yaşıyoruz. Bence savaş kötüdür ve sadece ölüm, gözyaşı getirir. Ne kazanıyoruz ki? Sonunda bu halde kimse kalmayacak dünyada!

Bence bir insan bunların hepsi ile yaşar ve bunların biri bile eksik olursa onun yokluğunu hisseder. Bunlar bizi hayata bağlar. Kim bunlar olmadan yaşayabilir ya da yaşamak ister?

Dilara BOLGAN - 6B

KÜÇÜK PRENSES

Bir varmış bir yokmuş... Bir zamanlar küçük bir prenses varmış. Bu prenses için dünya minicik imiş. Kendisi de ona sahipmiş. Annesi kraliçe, babası da kralmış. İkisi de ona: "Prensesim benim." derlermiş. O da onlara inanmış tabii. Hiç anne-babalar yalan söyler mi?

Bir gün küçük prenses büyümüş. Okul adı verilen bir yere gitmeye başlamış. Prenses, yeni bir yerin fethedilmesi dolayısıyla çok mutluymuş; ancak okulunda, prenses olduğunu sanan bir sürü kız görmüş! Hatta bazılarının anneleri onlara: "Prensesim, canım, gelir misin?" gibi rahatsız edici şeyler söylemiş.

Prenses ilk derslerine girmiş ve alışmaya başlamış. Bir gün öğretmeni bir dünya haritası getirip,

yaşadıkları yerin ne kadar küçük, oysa dünyanın kocaman olduğunu gösterince küçük prenses şaşkınlıktan küçük dilini yutmuş. Krallığı ne de küçükmüş öyle! Sonra öğretmenleri her ülkenin bir başkanı-kralı olduğunu söylemiş; ancak küçük prenses dinlemiyormuş. Akşam eve gittiğinde, anne ve babasına "yalancılar!" diye bağırması. Annesi onun neden öyle dediğini sorunca uzun bir konuşma yapılmış. Ve küçük prenses, gerçek krallığının, yalnızca bir ev kadar olduğunu öğrenmiş.

İdili BASUT - 6B

MINİK SERÇE

Bir sabah minik serçemin "Cik!" sesiyle uyandım. Sabahlığımı giydim, bahçeme koştum. Ne kadar öziemiştim o minik serçeyi. Her ilkbahar sabahı bahçeme gelir, çiçeklerimle dostluk kurar, onlarla tıpkı oyun oynuyor gibi etraflarında mutluca pır pır dönerdi. Yorulunca havuza gider ağgözlükle suyunu içerdi. Bu sefer biraz gecikmişti gerçi; ama olsun gönlüm onun gibi bir kuşu her zaman affedebilirdi. Mutfaktan aldığım yarım ekmekle, coşkuyla bahçeye çıktım. Tekrar o sesi duydum; ama bu sefer korku sesiydi bu. Telaşlandım, bahçeye çıktığımda onu gördüm. Sanki kanım donmuştu. Hala minikti; ama kim bilir başından ne maceralar geçmişti, ne kadar büyümüşü bütün bir sene boyunca. Beni fark edince korkuyla geri çekildi. Yoksa bu başka bir serçe miydi? Benim dostum neredeydi?

Onu incelemek, onda nelerin değiştiğini, neden böyle davrandığını bilmek istediğim için titreyerek banka oturdum. Şimdi ben de korkuyordum. Minik serçe her zamanki gibi çiçeklerle oynamaya başladı; ama bu sefer daha çekinik daha kısa bir oyundu bu. Oyunu bitince havuzun başına kondu. Bir içti, bir doğruldu. O zaman sorunu anladım. Yanına gidip ekmeğimi verdim, yavaşça beni hatırladı. "Korkma!" dedim. Elimden gelen ancak buydu. Maceralarından birinde, canın gerçekten yanmış olmalıydı ki bana bu kadar soğusun. "Suyunu rahat iç, burada rahat uç, her insan bir değildir, ben sana zarar vermem." dedim ve onun minik, yumuşak kafasını okşadım. O sırada düşüncelerime engel olamıyordum. İnsanlık ne kadar değişmişti.

Eliz ÜRKMEZ - 7A

İNSAN NEYLE YAŞAR?

"İnsan neyle yaşar?" sorusuna verilecek onlarca yanıt olabilir. Su ile yaşar, hava ile yaşar, bilgi ile yaşar, sevgi ile yaşar, para ile yaşar... Peki, bu sorunun gerçek yanıtı nedir? Yani, insan gerçekten neyle yaşar? Bunun için ilk olarak insanı ele almamız gerekmez mi? İnsan nedir? İnsan, akıl yürüten, konuşabilen, sözlerden anlam çıkartan, zekâyâ sahip bir canlı varlıktır. Peki, insanı böylesine özel kılan nedir? İnsanı özel kılan şey; bir akli olması, yani sözlerden, görsellerden anlam çıkartması mı? Bence tam olarak değildir. Gerçekte insan, başka bir şeylerle yaşar bence; çünkü sadece akli olan, ancak başka bir şeyi olmayan bir insan betimlenemez.

İnsanı diğer hayvanlardan ayıran çok önemli bir özellik vardır: "Sevgi". İnsan seven bir canlıdır; ancak gönülden sever. Peki, bu sevgi nedir? Gerçekte insan, hem insanı hem de bir varlığı sevebilir. İşte bizi diğer canlılardan ayıran da budur. Bir köpek, diğer bir köpeği sevebilir; ancak bir varlığı sevmesi pek olağan bir durum değildir. Öyleyse insan, bir anlamda sevgi ile yaşayan bir canlıdır; ancak bu, basit bir sevgi değildir. Bence, insan kendi yanında hissettiği şeyi sever. Hatta bazen insan, sevdiği şeye saygı duyar. İşte o zaman, insan gerçek anlamda bir insanla yaşıyor sayılabilir mi? Kendini ona ait hissedebilir mi? Belli ki bunlar olabilir; çünkü insan bu yönde de gelişmiş bir canlıdır. Şimdi gelelim gerçek sorumuza: "İnsan Neyle Yaşar?" İnsan, bence her şeyle yaşar. Bu yanıt, kestirip atmak gibi gözükse de ardında bu yatmıyor. İnsanın her şeyle yaşayacağı apaçıktır; çünkü insan akıllı bir canlıdır. Nitekim akıl, uyum sağlama yeteneğidir. İnsanın çok kutsal bir özelliği de her ortama, her koşula uyum sağlayabilmesidir. İnsan böyle gelişir bazen. Bazen severek, bazen ise anlayarak, yorum yaparak gelişir. Kimi zamansa; karşısında ne olduğunu hiç anlamaz, işte o zaman mantık yürütür, bir yol güdüm kurar. İnsanı insan yapan bir özellik de böylesine varlıklı bir düşünce yapısına sahip olmasıdır. Anlayan, anladığını düşünen, onu irdeleyen, yorumlayan, yanıt oluşturan, mantık yürüten, kendi yanındaysa seven, ona inanan, güvenen ve sonunda mutlu olan bir canlıdır. İnsan, aynı zamanda ayırt edebilen bir canlıdır. Ayrık şeyler ile sıradan şeyleri hemen seçer. Bu da insan aklının eseridir.

Nitekim insanın akli, her ortama uyum sağlayacak şekilde çalışır; ancak akıl bu ortam değişimini hemen sezecek ve ayrıklığı anlayabilecektir. İnsan, asla ayrık şeyler olmadan yaşayamaz! Sürekli aynı şeyleri görmek, sıradan ve aynı yaşamı yaşamak insanı çok fazla bunaltır. Peki, bu duruma kendi yaşamımızdan örnek vermez miyiz? Biz de hep aynı şeyleri yaşayınca "Yeter artık, tatile çıkalım!" demiyor muyuz? Demek ki, insan, ayrı şeylerin arasında yaşar ve bu ayrıklıkları kolayca sezer. İnsan, oldukça fazla şeyle yaşar; ancak ben şunu diyebilirim ki insan oldukça fazla ortama uyum sağlar. "Oldukça fazla" mı? Evet, bence insan tek bir koşula asla ayak uyduramaz: "İnsansız ortama." İnsan; dilinin tükenip konuşamadığı, kendini bulamadığı, onun gibi akıllı bir canlının bulunmadığı ortama, asla uyum sağlayamaz. En uslumuz, en akıllımız, en zekimiz, en hayalcimiz, en mantıklımız, bile asla insansız bir ortama ayak uyduramaz. Öyleyse bence; insan, insanla yaşar. Kendi dilini konuşamayan, sevmeyen, anlamayan, mantık yürütemeyen, aynı şeylerin arasında yaşayan, bir insan şekli çizilemez, betimlenemez ve yaşanamaz.

Beren OĞUZ - 7A

BENLİĞİMİZDEKİ SEVGİ

İnsan kaç bin yıldır yemeğe, korunmaya, giyinmeye ve barınmaya karşı olan ihtiyaçlarını gidererek yaşamını sürdürür. Bu olanaklara sahip olabilmek için yaşamımızda fazlaca engellerle ve mücadelelerle karşılaşırız, bu mücadeleyi kaybetmek ya da kazanmak insanın kendi elindedir. Günümüzde ise; biz insanlar, bu mücadeleleri kazanmak, engelleri aşmak konusunda küçük bir pencereden bakmaya mahkûm edilmişizdir. Kaybetmek bizim hayatımızın bitişi, kazanmak ise başlangıçtır. Bu başlangıç ya da bitişi, kaybetmek ya da kazanmak bize birtakım özellikler kazandırır. Bu kazanılan özelliklerin başında duygular yer alır. İnsanlar duygularla yaşar. Bugüne kadar duygularını saklayarak veya insanlara göstermeden hayatlarını sürdüren bireyler görülmemiştir. Duygular, bedenimize ruhu katan temel ihtiyaçlarımızdır. Duyguların yanı sıra sevgi de hayatımızda büyük ölçüde yer kaplar. İnsanları besleyen sevgi günün birinde yok olup giderse insanlıkta ölmüş demektir. Sevgi ile insan o kadar bütünleşmiştir ki! İnsanlar; doğaya, canlılara ve birbirlerine karşı olan sevgilerini göstererek hayattan zevk alır ve hayatı yaşar. Su, yemek veya

hava insanın yaşamasında belirli bir rol oynar; ama bu oyunun kurucusu sevgi ve duygulardır. Gülmek ya da ağlamak kızmak ya da korkmak bir bakıma insanı insan yapan özelliklerdir. Konuşurken yüzdeki bir gülücük ya da gözdeki bir parıltı tüm günü özetler bize; çünkü duyguları mimiklere yansıtmak insanı açıklar. Günümüzde kurulan düşünce biçimi, sevginin ya da mutluluğun karnı doyuramayacağı önemli olanın para olduğuna yöneliktir. Mutsuzluklar arasında parayla yaşamının insan değerlerine aykırı olduğunu düşündük mü hiç? Mutlu olmayan insan dünyalara sahip olmuş ne fark eder, o kadar fazlasına sahip olduktan sonra en küçük bir şeyde nasıl mutluluğu, sevgiyi yakalayabilir? Nasıl hayatın tadına varabilir? Mutlu insan, her istediğini elde edebilen insan değildir. İstediklerini çalışarak, kazanarak elde edebilendir o zaman mutlu olur insan. Sevgi ile beslerse kalbini; acıyı, hüznü, kirliliği, mutluluğu, heyecanı bilir. İnsan sadece yemekten ya da para harcamaktan oluşan bir mekanizma değildir. Bu mekanizmayı çalıştıran sevgi ve duygulardır. Duygusuz insan kanatsız kuşa benzer, her nasıl kanatsız kuş uçamazsa; duygusuz insan da yaşayamaz. Bir dostun, bir arkadaşın verdiği mutluluğu nerede bulabiliriz? Para, bize o duyguları yaşatabilir mi? Günümüzde, insanlara aşılana bu para tutkusu insanlığın sonunu getirmektedir. Bu aşılana sevgi olmasını o kadar temenni ederdim ki... Para, yiyecek, giyecek ya da barınak ikinci plandadır, ilki insan olmayı bilmektir, sevgiyi öğrenmektir. İnsanı, doğayı sevmeyi öğrenmek kendini sevmeyi öğrenmektir. Kendini sevmeyen insan kimseyi sevmez. Kimseyi sevmeyen insan ise; dünyaya yarardan çok zarar katar. Dünyanın sonunun geldiğini savunuyoruz. Peki, kim getirdi? Eğer insan dediğimiz bu canlı türü diğer canlıları da sevse, onlara zarar vermese bencillik yapmasa dünya yok olmaktan kurtulurdu, işte insan bu yüzden tek ve tek sevgi ile yaşayabilir, sevgi ile yaşatabilir. Yoksa bu filmin sonu trajedi ile biter.

İlayda ARAS - 7B

ÖĞRENCİLERİMİZİN KALEMİNDEN

ATAM

2010'da senin 129. doğum yılını kutlayacağız. Mumlarını üflerken, benim için ne anlama geldiğini anlatmak için yazıyorum bu mektubu. Kalbim elimde, yazı yazıyorum; sana yazıyorum. Uzaklarda olsan da bu mektubu göreceğini biliyorum.

Bazen kırmızı-beyaz görkemli gökleri nasıl da canlandırdığına, nasıl da coşkulu ve kendinden emin dalgalandığına bakıyorum. Hayal etmeye çalışıyorum neler olmuştu diye. Düşünüyorum, içimden "Ben ne kadar şanslıyım!" diyorum. Neden mi? Senin ilkelerle bezenmiş bu güzel topraklarda yaşadığım için, senin gibi bir önderin varlığını bildiğim için... Sen; gözlerinle, duruşunla, sözlerinle farklı; dıştan bakınca kendinden emin; ama ruhunda da o kadar iyi kalpli ve dürüst biriydin. "Geldikleri gibi giderler." sözündeki anlamın derinliklerinde saklı olan onca şeyi, içinde inanç olarak bulundurabilen biriydin. Fotoğraflarına bakıyorum ve anlıyorum neler hissettiğini. Anlıyorum korkusuzluğunu ve erdemini. Bense İstanbul'da yaşayan, sıra dışı olaylar bekleyen, sıradan bir Ege'yim. Sense sıra dışı olayların olmasını beklemeden hepsini kendin yarattın. Türkiye'ye inandın, kendine inandın ve sonunda Türkiye'nin topraklarına özgürlüğü kendi ellerinle kazdın.

Sen; ülkenin geleceği sana bağlıyken ipleri koparmadan, tüm inancınla sarıldın bizlere. Bir umut ışığı olarak ışıttın; tek bakışınla, tek gülüşünle siyah-beyaz hayatın içine renk katmayı başardın.

Atam, "Sen neredesin?" diye sorduğumda biliyorum, anlıyorum sen buradasın; sen Türkiye'nin ta kendisisin. Bu ülke ayakta olduğu sürece, sen de ayakta olduğunu biliyorum. O yüzden, iyi ki doğdun!...

Ege ARIOĞLU - 7B

ZÜLFÜ LİVANELİ'YE DAIR...

Zülfü Livaneli'nin yirmi beş yıllık yazarlık tecrübesiyle, hem sanatçı kimliğini hem siyasi birikimini yazılarına yansıtmada çok başarılı olduğunu gözlemledim. Görüş ve düşüncelerinde tutarlı halli, olaylar karşısındaki duruşu ve ısrarcı tavrı okuyucusuna güven vermekte.

Güncel olaylar hakkında görüşlerini yazarken önemli toplumsal konulara, ülkeler arası siyasi sorunlara değinmekte ve özel yaşamından kattığı anılarla yazısını hem akıcı hem de ilginç hale getirmekte. Canlı tasvirleri, çok sayıda mecaz ve deyim kullanması yazılarını zenginleştirmiş. Bütün bunları yaparken okuyucularına kültürel ve tarihi bilgiler vermeyi, önemli mesajlar iletmeyi ve onları düşündürmeyi de ihmal etmemekte. Bazen ümitsiz ifadeler de kullanarak konuların önemine okuyucuların dikkatini çekmeyi başarıyor, "İlkesiz Hayat Pusulasız Gemiyeye Benzer" adlı köşe yazısında olduğu gibi... Yazar: "Yirmi beş yıl olmuş gazetelerde yazı yazmaya başlayalı. İçimde nedense çeyrek yüzyıldır her gün aynı yazıyı yazdığımı dair bir his var. Yirmi beş yıldır bu ülkedeki büyük ahlak krizinden söz ediyoruz." diyor.

Sanatçı yazılarında okurla birleşmiş, tartışmacı bir anlatım kullanmış yazılarında. İfadeleri yalın olmakla birlikte kendisinden kattığı esprili ve mecazi sözlerle yazıya minik süsler katmış.

Ülkesini çok sevdiğini gösteren ifadeleri de bir sanatçı ve bir yazar olarak topluma örnek bir entelektüel olduğunun kanıtıdır: "Yalnız Türkiye'nin değil, bütün dünyanın ahlaki bir çöküş içinde bulunduğunu söylediğimde kimsenin hak vermemesine alışmış birisi olarak susuyordum." demesi de.

Yasemin ŞENALP - 8A

OLAĞANLAŞAN ZULÜM

26 Nisan'da Siirt'te meydana gelen içler acısı olay beni derinden sarstı şu günlerde.

"Tecavüz" kelimesinin vicdansızlığı yetmiyormuş gibi, bir de bu vicdansızlığa aylarca, onlarca erkek tarafından maruz kalan kızların yaşı 14. Üstelik namus timsalleriyle dolu bir bölgede, Siirt'te...

Bugüne kadar yüz binlerce töre olayının yaşandığı bu bölgede işlenen cinayetlerin hepsi de "namusumuz" adı altındaydı.

Töre cinayetleri bitti sansak da hala televizyonlarda izlediğimiz binlerce genç hatta minik kızımız belki sadece bir bakış attı diye öldürülmekte. E, nerede kaldı sizin namusunuz? Yoksa sizin "töre" nizde bunlar kabul edilebilir, yazılı kanunlar mı? 70 yaşına kadar bütün namus timsali insanların tecavüzüne uğrayan bu kızların suçları ne?

Ne kadar konu etsek de, Türkiye'de kimse çıkıp

ben namussuzum, diyemiyor; çünkü hepsi birer namus bekçisi... Belki de onlara göre suçlu yine o zavallı kızlardır. Belki sırf suçlular diye artık olağanlaşan bu zulmü yapıyorlardır. Herkes ortalığa dökülüp, "Ne oluyor bize?" diye soracağına ilk önce dönüp aynaya bakmalı. Türkiye'de asırlardır bu bastırılmışlık varken bu soruyu sormak o kadar saçma ki... Cahillik, eğitimsizlik, işsizlik, insansızlık, insan olamama özelliklerinden dolayı bazı insanlar bu hayatta diktatörlüğünü ilan etmeye çalışıyorlar. Bazı erkekler ise bu egolarını ancak zavallı kızlarımız üzerinde kullanıyorlar. Suçu da başkalarına atıyorlar. Bence asıl terör bu. Bunun adı ise: "İnsanlık terörü".

Petek BALCIOĞLU - 8A

İNSAN OLMAK

Cengiz; 14 yaşında, arkadaşlarıyla iyi geçinen, onlarla şakalaşan, iyimser bir 8. sınıf öğrencisiydi. Hoşlandığı aktivitelerin başında spor geliyordu. Özellikle futbolu çok seviyordu. Onun dikkati çeken diğer bir özelliği ise hayvan sevgisiydi. Cengiz; zayıf, yaşlılarına göre uzun boylu, kumral, kahverengi gözlü, uzun saçlı bir çocuktur. Genelde salaş giyinmeyi seviyor ve rock müzik dinlemekten hoşlanıyordu. Annesi bir okulda mutfak sorumlusu, babası ile bir şirkette şoför olarak çalışan orta halli bir ailenin çocuğuydu. Cengiz, mahalledeki devlet okuluna gidiyordu.

Aylardan ocaktı ve kış çok çetin geçiyordu. Cengiz, birçok zaman olduğu gibi evdeki artık yemekleri toplayıp sokaklarındaki köpeklerle vermek üzere dışarı çıktığında gördükleri onun çok üzülmesine sebep oldu; çünkü beslediği köpeklerden birine araba çarpmıştı ve köpek acı içinde kıvranıyordu. Cengiz, hemen köpeği alıp veterinerine götürdü ve köpeğin sakat kalmasını önlemiş oldu. Veteriner, Cengiz'e hayvan sevgisinden ve gösterdiği hassasiyetten dolayı teşekkür etti. Onu: "lyilik et, denize at; balık bilmezse halik bilir." sözleriyle başını okşayarak eve yolladı.

Cengiz, okul çıkışı mahallelerindeki arkadaşlarıyla top oynuyordu. Annesi döndüğünde onunla birlikte eve giderken 77 yaşındaki Ayten teyze için köşedeki bakkaldan

kendi haline bırakmışlardı. Hasan Bey'in nadiren bir sohbete karıştığı zamanlarda kendisinin anlattıklarına veya onu eskilerden tanıyanların sağda solda neredeyse efsaneye varan öykülerine göre; Hasan Bey zamanında çok varlıklı bir hayat sürmüştü; ama sonradan işleri kötü gitmiş, nasıl olduysa malını mülkünü kaybetmişti. Çocuğu yoktu, eşini de yitirmesiyle iyice içine kapanmış, somurtkan bir insan olup çıkmıştı.

Günlerden bir gün Hasan Bey'in evinin önünde birkaç çocuk bağırarak oyun oynayan çocuklar Hasan Bey'in evinin önünde olduklarını görünce her zaman olduğu gibi, önce bir panik oldular. Oyunlarının en hararetli yerinde Hasan amcanın ahşap penceresinden kafasını çıkarıp bağırmasından ödleri kopardı. Bu yüzden birbirlerini uyarıp hepsi sus pus olup eve kulak verdiler; ama evden çıt çıkmıyordu. Hasan amca nalet bir adamdı, somurturdu; ama arada bir işi düşünce bakkala yolladığı çocuklara rica minnet bir bardak su vermeyi de adet edinmişti. Çocuklar, sonunda dayanamayıp yine bir bardak su isteme bahanesiyle ihtiyarın kapısını çaldılar... Her zaman takır tukur sopasının kendisinden önce duyduklarını sesini işitmeye alışık çocuklar, kapının arkasından bir ses işitmeyi beklemediler; ama ses gelmedi. Sonunda bağırmağa başladılar, bütün çocuklar hep bir ağızdan: "Hasan amcaaa..." diye bağırıyorlardı; ama nefile! Çocukların bağırmasını duyanların pencereleri birer birer açıldı; merakla çocukları izleyenler, susun diye şikayet edenler. Sonunda bütün sokak merak içinde kalmıştı acaba başına bir şey mi gelmişti? Sonunda birlik olup kapıyı açtılar ve yerde baygın yatan Hasan Bey'i buldular. Onu hemen hastaneye yetiştirdiler. Kalp krizi geçirmişti, neyse ki onu erken getirebilmişlerdi, durumu iyiydi. Bütün komşuları onun için meraklanıyorlardı, pek sevmeseler de kaç senelik komşularıydı Hasan Bey. Yavaş yavaş kendine gelmeye başlayınca gözlerini açtı ve karşısında komşularını görünce önce şaşırıp sonra çok duygulandı. Yıllardır kötü davrandığı, bağırıp çağırdığı çocuklar onun hayatını kurtarmışlar ve hiçbir iyiliğinin dokunmadığı komşuları onun için endişelenmişlerdi. Hasan Bey o an kendinden çok utandı, hastaneden çıkınca da bambaşka bir insan haline gelmişti. Artık yüzü hep gülüyor,

herkese selam veriyor, çocuklarla iyi geçiniyor hayatın tadını çıkarıyordu. O günden sonra onu huysuzluk yaparken gören olmadı çünkü o yardımlaşmanın, mutluluğun hayatın ne kadar güzel olduğunu anlamıştı.

Dilara GÜVENÇ - SA

İSTANBUL ÜZERİNE

Havasını soluyan her insanın benliğinde farklı izler bırakan, büyülü şehir İstanbul... Modern, tarihi ve doğal...

Bu şehir geçmişten günümüze nice doğa olaylarını, tarihi yaşanmışlıkları ve koca bir devri içinde barındırır. Bu eşsiz şehrin varoluşunu düşündüğümüzde doğa olayları ile oluşan bir armağan olduğunu fark ederiz.

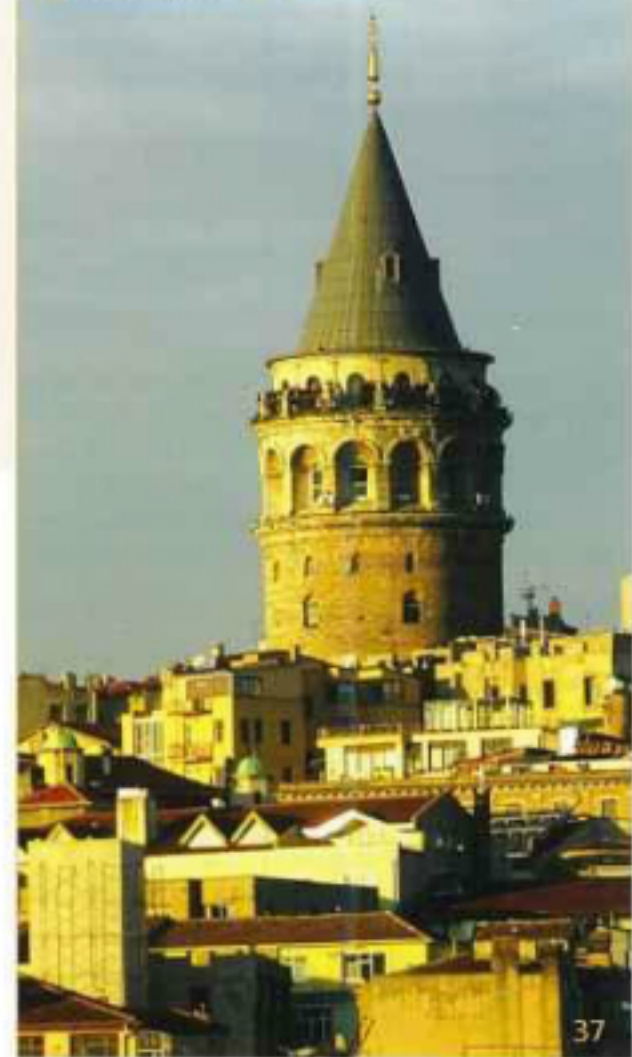
Boğazın, serin ve coşkuyla akan parıltılı sularında küçük bir gezintiye çıktığımızda, şehrin gerçek yüzü gözlerimizin önüne seriliverir. Bu şehir, hem yüzyıllarca tarihe tanıklık etmiş binaları ve surlarının yanında, gözünüzü alamadığınız yeşille mavinin bulunduğu noktalarıyla hem de çağın gerisinde kalmadığını misafirlerine kanıtlamaya çalışmasına gözünü yükseklerle dikmiş modern binaları, yeni oluşumları bir arada görme olanağı sunar bizlere. Rotamızı Beyoğlu'na çevirdiğimizde de sonuç farklı değildir. Tramvay sesi kulaklarımızda yankılanırken kendimizi geçmişte hissederiz. Attığımız her adımda karşımıza çıkan yapılar bizi daha da büyüler. Fonda eski plakçaların müzik sesleriyle Beyoğlu'nu sadece dinlemekle kalmayız. Farklı mekânlarda tarihi lezzetleri de tadarız.

Yüzlerce yıl medeniyetlere başkentlik yapmış bu şehir, her türden inancın emanetlerini de sadakatle korumaktadır. Her taşı ayrı tarih Kapalıçarşı, mitolojik öyküsüyle Üsküdar'da Kız Kulesi, Beyoğlu'nun tacı Galata Kulesi, ana karadan panoramik görünümü ile adalar, bu şehirdeki yaşanmışlıklar hakkında ipuçları barındırır. Böylece bu şehirde yaşayarak öğrenir, öğrenerek yaşarız. İstanbul'un bu tarihi yapısından bir an uzaklaşıp, dünya ile uyumlu oluşumlarına baktığımızda, modern kafeleri, dünya markalarının yer aldığı caddeleri, şık kadınları ve beyleri, eski ve yeniyi ahenkle buluşturan yapılarıyla Nişantaşı, günümüz modern dünyasını yansıtmaktadır. Diğer yandan bu şehirde anlık duygular yaşamak her an olasıdır. En umutsuz anda Moda sahilinde

yapılan bir yürüyüş, Moda Deniz Klubü'nde bir kahve molası, Kadıköy Sahafılar Çarşısı'ndan alınan bir el yazması kitap, balık pazarından yükselen neşeli sesler, insanı, tarif edilemez şekilde olumlu duygulara sürükler. Bu duygu hali, İstanbul'un tüm kargaşa ve karmaşasına rağmen yaşamımız içinde varlığını sürdürür. Onlarca sanatçıya ilham kaynağı olan bu şehirle ilgili Emirgan sırtlarından bizlere seslenen Orhan Veli, İstanbul'u duymak, dinlemek ve yaşamak üzerine aslında son sözü söylemiştir;

"İstanbul'u dinliyorum, gözlerim kapalı;
Önce hafiften bir rüzgâr esiyor;
Yavaş yavaş sallanıyor
Yapraklar, ağaçlarda;
Uzaklarda, çok uzaklarda,
Suculann hiç durmayan çingirakları;
İstanbul'u dinliyorum, gözlerim kapalı...."

İlgi ÖZDİKMENLİ - Hz A

ÖĞRENCİLERİMİZİN KALEMİNDEN

İSTANBUL KADIN

Gözlerimi kapayıp düşünmeye başladım. Uzun zamandır sonumun yakın olduğunu bilmeme rağmen ilk defa kendim için bir şeyler yapıyordum. Hayatım boyunca bir zavallı gibi yaşamış, onca varlığıma rağmen mutlu olamamıştım. En ufak bir sevgi görmemişim insanlarda, deliler gibi sevdiğim kadından bile... En sonunda canıma tak etmişti her şey; tüm eşyalarımı toplayıp hızlıca Paris'e taşınmış, orada mutlu olabileceğimi düşünmüştüm; ama ne yazık ki bu da sadece bir düşünmekle kalmıştı. Onu unutabileceğime inanmıştım, onsuz bir hayat yaşayabilirdim. Onu görmeden, her gün pencereden gizlice izlemeden... İstanbul'dan onun için kaçmıştım ve şimdi onun için geri dönüyordum. Kendim için onu bulacaktım... Kalbimdeki umutsuz yaralı aşkı için...

Beyoğlu'nda kaldığım pansiyonun küf kokulu odasında, içimde buruk bir tat belki de istemeden uyandım ve yavaşça doğrudum. Gün ışığı perdeden sızıyordu. Dans eden küçük toz zerreciklerini görebiliyordum. Zorlanarak ayağa kalktım ve pencereyi açtım. İstanbul'un o yorgun ama tatlı havasını içime çektim. İnsanları seyretmeye başladım; hızlıca koşuşturan, hayata yetişmeye çalışan insanları... Hayatın telaşına kapılmış, yaşamayı unutmuş belki de kaybolmuş; ama karanlıkta olduğu için kaybolduğunu bilmeyen zavallı insanları... Düşündüm, acaba nedir hepsinin ortak noktası diye, soru basitti; İstanbul'du. İstanbul, benim güzel kadınımdı... Güzel; ama acımasız kadınımdı. İstanbul bir tutkudur. Adeta yaşama sebebidir; bir kere gönül verdyseniz zordur kurtulması. Sevdiğim kadının şehridir, İstanbul. Sevdiğim kadınla ilk kez öpüştüğüm meyhanenin sahibidir İstanbul. İstanbul, kaybolmuştur zamanda; ne zaman "İstanbul" olmuştur bilinmez, ne zaman gelecektir hazin sonu bilinmez... Hızlıca bavulumu açtım. Kırış kırış olmuş kıyafetlerimin arasından itinayla en düzgünlerini seçtim, giyindim; az kalmıştı büyük yolculuğuma, tek isteğim onu son kez görebilmek belki dokunabilmektir. Maziden suratı belirdi aklımda. Beyoğlu'nda umarsız koşan, menekşe gözleri, buğday teni İstanbul'un mavi havasına karışmış o tatlı kadın... Ve sonra acı sahne geldi aklıma;

boğaza karşı oturmuştuk bankta, küçük narin başını omzuma dayamış hiç konuşmadan saatlerce boğazı izlemiştik. Denizin tuzlu, nahoş kokusu martıların yumuşak kanatlarıyla çırpınışı denizde; İstanbul'un o mükemmel manzarası önümüzde biz ayrıliyorduk istemeden. Dudakları denizdeki martılar gibi çırpınıyordu elveda diyebilmek için. Sonunda son sözcüğü: "Elvedal" oldu ve İstanbul'un kalabalığında kayboldu koşarak...

Bir iç çektim, gözlerimi kuruldum ve güzel şeyler olacak palavrasını kendime söyleyerek çarptım kapıyı. Merdivenleri adeta koşarak indim. Beni, "Günaydınlar efendim!" diye karşılayan pansiyon sahibine iyi dileklerde bulunup hızlıca çıktım oradan; ama aniden durdum pansiyon kapısının eşliğinde. O kalabalık... İstanbul'un o kalabalığına karşımayalı neredeyse yıllar olmuştu...

Yavaş adımlarla sanki ilk defa gelmişim gibi incelemeye başladım İstiklal Caddesini... Tarih kokan eski binalar, yıllardır varlığını korumuş hiç değişmemiş enfes tatlılar, yanımdan hızlıca geçen o kırmızı tramvay... "Muazzam!" dedim, kendi kendime. "İstanbul muazzam bir şehirdir!" tekrarlardım... Hayatımın bir özetini çıkaracak olsaydım içinde adı en çok geçen isim "İstanbul" olurdu. Beni değiştiren, benden başka bir ben yaratan İstanbul olurdu... Muazzam kelimesi az kalmıştı İstanbul'un yanında ya! Bu şehir bambaşkadır. Adeta bir parfümeri içinde binlerce değişik koku bulunan...

Derin bir iç çektim. Kendimi bıraktım kalabalığa. Hayat; benim için bitmek üzereydi, az bir zamanım kalmıştı. Doktor, acı bir şekilde suratıma bakmıştı. Gözlerinden bana ne kadar acıdığı belliydi. "Zavallı!" diyordu... "Zavallılık..." Hastalığının bana sadece birkaç ay kadar yaşama izin verdiğini söylemeye çalışıyordu. Sonunda kelimeler dudaklarımdan hızlıca döküldü. Kanserdim ve sadece bir veyahut iki ayım kalmıştı. Ne hissedersiniz, biliyor musunuz böyle bir anda? Bellidir ne zaman öleceğiniz. Kısıtlıdır zaman, önceden yapmadığınız her şeyi sığdırmak istersiniz bu küçük dilime; tabii imkânsızdır, sizi hastalığınızdan daha çabuk öldürecek büyük bir çöküntü olmuştur içinizde. İşte ben şimdi ölmeye önce kendime ilk ve son iyiliğimi yapmak istiyordum: "İstanbul" kadını bulacaktım. Cebimden bana yazdığı son aşk mektubunu çıkardım. Rengi sararmış, kendisi çürümüştü. Arkasında çarpık harflerle adresi yazıyordu. Yıllar olmuştu, belki de yıllar ve yıllar... Adresi değişmiş olmalıydı; ama ben onu bulacaktım biliyordum, en azından inanıyordum.

Telaş içerisinde ilk gördüğüm sarı taksiye atladım, mektubu şoförün eline tutuşturup: "Beni bu adrese götür!" dedim ve İstanbul'un manzarasına kapırdım kendimi. İstanbul'un hayat dolu mahallelerini unuttum. Hala şaşırıyorum, nasıl korumuştur benliklerini bu eski binalar. Sadece binalar değil, içerisindeki insanlar da... Hala simitçiler bağıyor sokaklarda eskiden olduğu gibi, hala sek sek oynuyor yeniyetme küçük kızlar sokaklarda, hala aşklar en ucra köşelerde ailelerinden gizlenmiş nazlaşıyorlar... İstanbul; hiç değişmemişsin, hiç. Nasıl bıraktıysam hala öylesin...

Düşüncelere dalmış giderken taksicinin sigaradan kalınlaşmış sesi kesti düşüncelerimi: "Burada ineceksiniz beyim. Adres burası." teşekkür ederek indim taksiden ve gözlerim kitlendi o koca eve. Gözlerime inanmadım, birden dizlerimin önüne çöktüm ve o eve baktım. Camda seni hayal ettim, o genç güzel yüzünü... Hayat beni nereye sürüklemişti? Sen bana ait değildiydin? Neredeydin o zaman? Haykırmak istedim o an, İstanbul'a haykırmak istedim. Hep dememiş miydik tek dostum İstanbul, tek aşkımdı sen..Ben giderken neden dur demedin İstanbul! Gözlerimden yaşlar sel olmuşçasına akıyordu, fark etmemiştim tuzlu gözyaşlarım kilit gibi sımsıkı kapadığım dudaklarımdan sızana dek. Hızlıca ayağa kalktım ve telaşla gözyaşlarımı sildim. Korkak adımlarla heybetli eve doğru yürümeye başladım. Merdivenlerden korkak, ağır aksak çıktım. Ellerim titriyordu adeta. Zile bastım. Hayatımın en yavaş zamanıydı belki de. Açan olmayınca bu sefer daha uzun bastım zile; ama yine açan olmadı. Taşınmış olmalıydılar. Heyecandan belki de hüzünden koca evin üzerindeki "SATILIK" yazısını görememişim. Tanıdık bir surat aradım çevrede; ama nafile! Hiç kimseyi tanımyordum. En sonunda yanımdan geçerken geçen bir delikanlıyı durdurdum. Sordum, kim oturuyordu bu evde diye. Uzundur kimse oturmuyormuş, kimse yokmuş yaşayan içinde. Bir kaç hafta öncede satılık yazısını asmış bir kaç adam. Alt sokaktaki bakkal buranın en yaşlısıymış. Ona sorsam daha iyi olurmuş. İçimde bir ümit delikanlının söylediği bakkala doğru yürümeye başladım. Eskiden oturduğum eve baktım. Artık orda değildi, onun yerine bir beton yığını kondurmuşlardı. İçim dayanmadı daha fazla bakmaya, suratımı çevirdim yoksa kalbim daha fazla dayanamazdı bu manzaraya.

Sonunda bakkala vardım. Eskiden bu mahallede böyle bir bakkal yoktu, olsaydı bilirdim veyahut çok değişmişti, hatırlayamamıştım.

İçeri girdim. Tezgâhın arkasında yaşlıca bir adam duruyordu. Yaklaştım tezgâha doğru. Gözlerini kısarık bana baktı:

- Ne istedin bey?

- Ben bir şey sormak istiyordum efendim.

- Sor bakalım

Derdimi hızlıca anlattım. Bana derin derin baktı. Bir şeyler anlatmak istiyordu sanki; ama yasaklıydı söylemeye:

- Bilirim onları ben. Uzun zaman önce taşındılar onlar. Gurbete gittiler. Bir daha haber alamadım vallahi. Öldüler mi kaldılar mı bilmiyorum.

Teşekkür edip çıktım bakkaldan hızlıca. O an kaybolduğumu hissettim. Nereye gideceğimi şaşırđım. İçimde fırtınalar kopuyordu. Koşmak istedim, Kaybolmak İstanbul'un sokaklarında. Gözyaşlarımı tuttum. İlk gördüğüm taksiyi çevirdim, pansiyona geri döndüm.

II

Sabah bu odada kalktığımda ne kadar umutluydum; ama şimdi bir zindan gibi gözüküyor. Hayat yine yapacağını yaptı! O da karıştı senin tarihine İstanbul... Artık tek bir şey kaldı; bu küflü odada beklemek ölümü, hayalin aklında ve ağlamak kaderime zavallıca. Belki de tek tesellim İstanbul'da ölmek olacaktı. İstanbul, bana hayat veren ve şimdide hayatımı alan olacaktı. Gözlerimi sınıksıkı kapadım uzandım yatağıma. İstanbul kadınım... Elveda...

III

Kamera yavaş yavaş uzaklaşmaya başladı, kendini ölüme terk etmiş genç adamın yanından. Boğaz göründü objektifte, sanki heyecanlı. İstanbul son bir kez gösterdi kendini. Kamera yakınlıştı, İstanbul'un başka hikâyelerini çekmek için daldı derin sokaklara...

Hazal TANRISEVER - 9C

11. SINIF TÜRK EDEBİYATI DERSİ-ÖYKÜ İNCELEME ÇALIŞMASI - KASAP İLE KÖPEK ÖYKÜSÜNE YAZILAN ELEŞTİRİ

KASAP İLE KÖPEK

Necati Güngör'ün "Kasap ile Köpek" adlı eseri çok sade, okuyucuyu sıkmayan bir dille yazılmış. Kitap orta yaşlı kasap Sabahattin ile uysal köpek Çakır arasındaki dostluğu işliyor. Yaklaşık dört sayfadan oluşan öykü çok kısa olmasına rağmen karakterlerin duygu ve düşüncelerinin etkileyici bir biçimde aktarılması sayesinde okuyucuyu kendine bağlıyor. Kısa ve öz olarak Sabahattin'in köpeğe duyduğu bağlılık, bunun nedeni olan babasına duyduğu özlem ve gelecekle ilgili kaygısı anlatılıyor.

Karakterlerin iç dünyaları o kadar güzel anlatılmış ki, onları okurken kendimizle özdeşleştirmemiz kolay oluyor; bu da öyküye güzellik katıyor. Öykü gerçekten üzücü bir olayla bitiyor. Ders verme kaygısı güdülen bir öykü olmaktan çok öte; bir duyarlılık kazandırmayı, bir hissi okuyucunun duygu dünyasında yaşatmayı amaçladığı söylenebilir. Hayvan sevgisi ve hayvanlara karşı yakınlık duyan insanların gerçek öyküsü merkezde.

Öykünün arka planında birbiri ardınca açılan süpermarketler nedeniyle kasaplık mesleğinin ölmeye yüz tuttuğu, bu yüzden de esnafın kötü durumda olduğu anlatılıyor. Öykünün ana karakteri Sabahattin'in geleceğe umutsuz bakmasının altında yatan da bu. Baba mesleği olan kasaplığın artık para getirmemesi, insanların parasızlık yüzünden ucuz olana yani markette satılan eti almaya yönelmesi onda tedirginlik yaratıyor; uykuları kaçıyor.

Sabahattin bir sokak köpeği olan Çakır'ı çok seviyor. Yaz kış demeden onu besliyor. Bu köpek ona baba yadigarı. Çakır'a bakarak babasının hatırasını yaşıyor; çünkü babası bir zamanlar mahalledeki kedileri beslemiş. Sabahattin de babasının bu tutumunu geleneğe dönüştürmeye çalışıyor; bu da Sabahattin'in babasına duyduğu saygı ve bağlılığın bir göstergesi.

Sabahattin, Çakır'a her gün dükkândan kalan artıkları veriyor. Çakır iyice yaşıyor ve hayatını Sabahattin'in verdikleriyle sürdürüyor.

Sabahattin'in işleri kötü gittikçe ne kendini ve ailesini ne de Çakır'ı besleyebiliyor. Çakır da hiç alışkın olmadığı bir biçimde çöp kutularında yiyecek arıyor. Çöp kutularından birini devirince temizlik görevlisi onu kovalıyor ve bu sırada Çakır bir kamyonun altında can veriyor. Burada temizlik görevlisinin Kasap Sabahattin'e söyledikleri çok etkileyici: "Abi, sen ona kasaptan bir şeyler veriyorsun ya, aç kalmaz. Burada çöpü karıştırıp devirmesin diye kovaladım; kamyonun altında kaldı." Öyküde beni en çok etkileyen Çakır'ın ölümü ve Sabahattin'in bu duruma verdiği tepkidir. Onun bu olay karşısındaki derin üzüntüsü öykünün en güzel bölümüydü. Öykünün beğenilmeyecek bir yönü yok; gerek hayvan sevgisini konu etmesi gerekse içinde yaşadığımız dönemin sosyo-ekonomik bir sorununu dile getirmesi ve bunu yaparken etkili bir dil kullanması yönüyle çok güzel bir öykü.

İdri EKŞİ - 11 FEN B

(Kasap ile Köpek, Necati Güngör)

SEVDAM, İSTANBUL

Dillere destan şehir,

Söyle, bu kadar mı kolay sana âşık olmak
Bu kadar mı zor seninle yaşamak,
Düşünüyorum bazen neden diye,
Cevaplar değişiyor çoğu zaman.
Bir hiç oluyorsun bazen gözümde
Bazen de vazgeçilmez olan.
Sesine vurgunum galiba ben senin
Ya da o ilik esen rüzgârının dokunuşuna
Yoksa tarihin mi senin bu denli eşsiz kılan,
Oturup izliyorum çoğu zaman seni uzaklardan
Martıların geçiyor köprü'nün altından
Uzaktan insanların sesi, çok uzaklardan.
Buram buram tarih kokuyor bastığım her toprak
Her seferinde aynı melodi kulağımda çınlayan
Bir bakmışsın bir ezan sesi, arkasından çanlar
Bedestenden yankılanır kilimciler, aktarlar...
Eğiliyorum karşında büyük bir saygıyla
Âşık olduğum şehre duyduğum sadakatla
İstesem de kopmam ki senden bu hayranlıkla
Sensin benim sevdam ömrüm boyunca...

Kubilay SALÇIN - 11 Fen A

ÖĞRENCİLERİMİZİN KALEMİNDEN

11. SINIFLAR DİL VE ANLATIM DERSİNDE İZLENİLEN HOTEL RWANDA İSİMLİ FILME YAZILAN ELEŞTİRİ YAZISI

HOTEL RWANDA

Hotel Rwanda insanın izleyip de unutamayacağı sayılı filmlerden. Çoğunlukla izlediğimiz filmler hafızamızda çok büyük yer tutmazlar hatta birkaç hafta sonra konusunu bile unuturuz. Hotel Rwanda kesinlikle bu kategoriye ait bir film değil, filmdeki unutulmaz sahneler, karakterlerin bilinci, dekor vb. onu adeta sihirli kılıyor. Hotel Rwanda filmi, Rwanda'da yapılan soykırımı konu alıyor ve bizi Afrika'nın sıcak toprağına sürüklüyor.

Rwanda'da iki grup insan yaşamaktadır: Hutular ve Tutsiler. Balçıkalarının kışkırtması sonucunda Hutular, Tutsileri en canî yolla katletmeye başlayınca kendisi de bir Tutsi olan Paul, Tutsileri çalıştığı otele alır ve onlara orada bir barınak oluşturur. Paul, büyük bir kahramandır; ama esas gözümüze çarpan bu değildir. Aslında, filmin sonunda çalan, o çocukların söylediği, acı müziği duyduğumuzda aklımıza ilk olarak Paul gelmez. Bu çok büyük bir katliamdır. Bir buçuk milyona yakın insan öldürülmüştür birkaç ayda. Film bize yaşamın değeri ve insanların yaşama çabalarını gösterir. Bu ortamda yaşayan insanların o yaşadıklarından sonra hâlâ mutlu olabilmek için ümit beslemesi, özellikle ailesinin banyoda saklanırken Paul'un içeri girmesi ve küvetin içinde gizlenen ailesinin korkusu ve Paul olduğunu görünce rahatlamaları, kahkaha atmaları bu ümidin bir sahnesi. O durumda bile gülebilmenin tek nedeni var; yaşam hakkı ve sevinci.

Hotel Rwanda, bazı yönleriyle bize geçmişteki soykırımı konu alan filmleri hatırlatıyor ve kalbimizde aynı burukluğu bırakıyor; ama hepsinden önemlisi çok iyi bir ders veriyor. Bir şeyi kaybetmeden veya kaybetme tehlikesinde olmadan ne yazık ki onun değerini anlayamıyoruz; bu izlediğimiz çoğunun aklında sadece bir film diye kalacak ve bize bunun gerçek olma olasılığı imkânsız gelecek.

İnsanların yaşama isteği ve filmde gördüğümüz çabaları umarım ki hepimizi yaşadığımız güvenli hayatın değerini anlamamıza neden olmuştur.

Ela BATTALOĞLU - 11 TM B

BENİM İSTANBUL'UM

Küçük mavi bir dünyaya açtım bu sabah penceremi

Birkaç damla ışık havada asılı dururken

Ben gözlerimi kapatıp seni dinledim

Rüzgârını, yağmurunu, dalgalarını, efsanelerinin fısıltılarını dinledim

O görkemli, ölümsüz güzelliğinin karanlığında gözlerim kamaştı.

Beyaz bir maskeyle gizlediğin milyonlarca yüzünün

Gözyaşlarıyla buğulanmış birkaç asi kahkahası
Ve martı seslerinde boğulan çığlıkları

İçimdeki boşlukta yankılanan suskunluğunu delip geçti.

Sana yazılmış onlarca şiirin, şarkının

Bir dizesi, bir notası olabilmek bile bana yetirdi

Şimdiyse kayboluyorum iki katlı bir dünyaya ayak uydurduğumuz

O karanlık sularda, gizeminde, sonsuzluğunda...

Benimle birlikte yakınından geçen herkes sürüklenip gidiyor sen nereye götürürsen...

Oysa sen en tehlikeli, en büyük yanlışlarla dolu...

Sen ki gün ışığında en aydınlık,

Ama gecenin sessizliğinde en karanlık

En derin sırlarıyla taş sokakları en korkutucu

Kimse bilmez ki senin o sırlarıdır

Seni böylesine muhteşem, böylesine büyüleyici yapan...

Ben senin kalbine giden yollarından yürüdüm

Geceni gündüzünü, içindeki yaşamı gördüm

Şimdi seni bırakıp gitmeli miyim?

Denizinden, dalgalarından korkup

Sırf arkamı dönüp kaçtığım sokakların şimdi canımı acıtıyor diye

Seni bırakıp gitmeli miyim?

Hayır, bu kez kalıyorum.

Tüm kaybettiklerimi bir bir sende bulmak için,
İki farklı dünyayı birbirine bağlayabildiğin için.

Hem kendine özgü olup hem de herkesten bir parça taşıyabildiğin kalıyorum.

Benim geçmişim gömülü sende, küçük bir kız büyüdü seninle

Bölük pörçük tüm yaşam parçaları sende bütün olurken,

Güneşinin altındaki tüm yaşanmışlıklarım gözlerime doluyor

Seninle başladı, sende bitmeli tüm varlığım

Sensiz eksik ve yarım sayılır bütün mutluluklarım

Benim özgürlüğüm senden ibaret, sensin tüm hayatımın zincirleriyle bağlandığım

Aynı gökyüzünü paylaşmazsam seninle

Kim olacak gecenin yalnızlığında gölgeleriyle konuşacağım?

Gün geçtikçe silikleşeceğim belki de

Gittikçe daha vazgeçilebilir, terk edilebilir olacağım belki

Oysa sen her gün biraz daha büyüyorsun gözümde.

İçindeki o yaşamdan, özünden koştukça

Daha da özleyorum bizi, sahillerindeki huzurlu günlerimi...

Senden öncem ve sonram yok benim, sen ezeli ve ebedimsin.

Artık kimlerin olduğunun bir önemi yok,

Sadece ben hep sana, buraya aidim.

Çünkü sen benim bugünüm ve geçmişimsin

Güneşim ve gölgem, sıcak bir yaz günüm ve yağmurumsun.

Çünkü sen benim sevdiğim, sonsuzluğumsun. Sen benim İstanbul'umsun.

Ece HAMDİOĞLU - 11 FEN A

YOLCULUK

"Nerdeyim ben?" diye düşündü İstanbul. Hepimize uzak olduğu kadar yakın, gerçek olduğu kadar da hayal olan bir yerdedi. Etrafında bulutlar vardı; ama bu bulutlar hayatı boyunca gördüğü bulutlar gibi değildi; bir farklılık vardı, büyük bir yanlışlık. Sanki bulutlara çok yakındı şimdi. Etrafta ise kimse yoktu, ne kadar da yalnızdı İstanbul.

Tam o sırada bir insan belirdi ve çok yumuşak bir ses tonuyla:

- Hoş geldin İstanbul, dedi.

Bu karşılama soğuk değildi; ama garipti. İstanbul ne yapacağını bilemiyordu. Hem ismini nasıl biliyordu ki onun?

- Ben neredeyim? diye sordu bu kadına ve kadının karşılmasına kibarca cevap vermediği için kendine kızdı.

- Bu soruyu soracağını biliyordum İstanbul.

Ben bu sorunu cevaplayamam çünkü bu sorunun cevabı sende saklı. Tek yapman gereken, başkalarına başvurmadan cevabı kendinde araman.

İstanbul duraksadı. Bir an hiçbir şey düşünemedi. Nerede olduğunu bilmiyordu. Bu kadının dediklerinden hiçbir şey anlamamıştı. Eğer cevabı bilseydi, şu anda ne yapması gerektiğini, ne tarafa ilerlemesi gerektiğini de bilirdi. Demek ki, diye düşündü İstanbul; cevap içimde saklı. Ne kadar da saçma bir düşünce!

Daha fazla ipucu almak için sorusunu tekrarlamaya karar verdi:

- Ne dediğinizi anlayamıyorum. İçimde bir cevap olsaydı eğer, biraz önce size soruyu sormazdım. Size bir defa daha soruyorum. Neredeyim ben? Bu soru üzerine İstanbul'un karşısındaki kadın gizemli bir şekilde:

- Pekî, İstanbul, şimdi seni iki farklı yere götüreceğim. Eminim bu kısa gezintimizin ardından her şeyi anlayacaksın, dedi. İstanbul bunun ne anlama geldiğini anlamadı. Sanki kelimelerin ardında başka kelimeler gizliydi.

Ne kadar da güzel görünüyordu İstanbul! İstanbul gizemlerle doluydu ve çok şey görmüş geçirmiş bir insan izlenimi veriyordu. Uzun kahverengi saçları ve mavi gözleri vardı. Saçlarının ucunda ise tam yedi bukleydi. Bu bukleyler İstanbul'un arkasından sarktığına büyük tepeler gibi gözüküyordu. Ağzı çok

munta zamdı ve üst dişlerine de alt dişlerine de tel takıyordu. Doğruyu söylemek gerekirse İstanbul tellerinden hiç memnun değildi. Onu çok metalleştirdiğini düşünüyordu, gözlerindeki deniz mavisi ile pek de uymuyordu bu gri büyük uzun metaller. Bu durumdan mutlu olmasa da tellerinin ne kadar büyük bir iş yaptığını düşününce rahatlıyordu. Bakışlarında ise hep bir mutluluk, bir o kadar da yorgunluk vardı İstanbul'un. 2010 yılında ayrı bir havası vardı; ama o bunun farkında değildi. Yoğun bir sessizlikten sonra, İstanbul gözlerini açtığında yepyeni bir yerdedi. Etraf griydi. İstanbul ise çok şaşkıncı.

Burası çok garip bir yerdi. Etrafına baktığında sadece gri büyük binalar, gri kıyafetli insanlar ve soğukluk görüyordu. İstanbul, bu gördüğü yerden hiç hoşlanmamıştı. Bunun nedeni ise insana özgü hiçbir şey görememesiydi. Korku içinde yanındaki büyük binalara göz gezdirmeye devam ederken, yanındaki o gizemli kadın konuşmaya başladı:

- Korkmuş gözüküyorsun İstanbul. Haklısın, burası korkulacak bir yer. Burası gelişmişliğin şehri. Bu yanında gördüğün büyük binalarda çok önemli işler yapılıyor. O işlerden kazanılan paralarla şehrin sınırları genişletilip, daha büyük, daha korkutucu binalar yapılıyor. Tahmin ediyorum ki, etrafta kullanılan tek rengin gri olduğunu fark etmişindir. Gri, bu şehirde gücün ve ilerlemenin rengi. Kısacası, kullanılan madenlerin rengi. Bu şehirde sanayi o kadar ilerlemiş ki, insanları ilgilendiren tek renk madenin ve paranın rengi olmuş. İnsanlar bu renkleri o kadar sevmişler ki, etraflarındaki her şeyi bu renkte istemişler. Diğer renkler ise doğal seleksiyona uğrayıp yok olmuş.

İstanbul bu duyduklarına çok şaşırıldı. Bu insanlar nasıl oluyordu da bu şehirde yaşayabiliyorlardı? Nasıl katlanıyorlardı bu yoğun griye? Yanından geçen insanlara aslında çok da acıymıyordu; çünkü yanından o kadar hızlı, o kadar telaşlı geçiyorlardı ki, İstanbul'a itici gelmeye başlamışlardı. Etraflarına bakmamaları, kafalarını kaldırmadan yürümeleri çevrelerine karşı ne kadar saygısız olduklarını gösteriyordu.

- Anladığım kadarıyla buradaki insanlar robotlara dönmüşler; çünkü ancak renklerin güzelliğini algılayamayanlar bu binaları sevebilirler. Algıları tamamıyla körelmiş bu insanların, diyebildi İstanbul ancak.

- Evet, İstanbul haklısın. İstersen şimdi başka bir yere gidelim. Seni önceden uyarmam gerekiyor.

Gideceğimiz yer çok sıcak olacağı için, kendini buna hazırla.

Bir nefesin ardından ikisi de gözlerini açtılar. İstanbul karşısında gördüğü manzara ile şok oldu. Biraz önceki gri yok olmuş, her tarafı sarı kaplıyordu. Ayaklarının altındaki kum İstanbul'u rahatsız ediyordu. Hava o kadar sıcak, o kadar sıcaktı ki, İstanbul nefes almakta zorlanıyordu. İstanbul nereye geldiklerini gerçekten çok merak ediyordu, ama en son bu soruyu sorduğunda aldığı cevabı hatırlayınca bu soruyu sormaktan vazgeçti. Nasıl olsa bu soruyu sormak ve sormamak aynı şeye çıkıyordu veya en azından o öyle olduğunu zannediyordu! İstanbul etrafındaki insanlara bir göz gezdirdi. Herkes ne kadar da zayıftı! İnsanların tenleri o kadar siyahtı ki, İstanbul gözlerini onlardan alamıyordu.

Bunun üzerinden gizemli kadın konuşmaya başladı:

- Şu anda düşüncelerinin ne kadar karışık olduğunu fark ediyorum. Burası biraz önceki şehre hiç benzemiyor değil mi? Burası bir çöl kenti. Bu gördüğün insanların durumu hiç de iyi iç açıcı değil. Biraz önce ziyaret ettiğimiz şehirdeki insanlar, aynı soydan türedikleri bu insanların yaşamlarını zorluklar ve acılar ile sürdürmelerine neden oluyorlar. O gri şehre, daha da gri binalar yapmak için, buradaki insanlar aç kalıyor, yaşama şansları ellerinden alınıyor ve sen, İstanbul, sen de bu dünyanın bir parçasısın.

İstanbul çok şaşırılmıştı. Ne kadar acımasız bir dünyaydı bu böyle... Hangi sebep insanların ölmesine mantıklı bir açıklama, bir teselli olabilirdi ki? Ne kadar yozlaşmıştı bu dünya. İstanbul bir karşılık vermek istedi. O, bu iki uçtaki dünyanın bir parçası olmak istemiyordu. - Hayır, ben böyle bir dünyanın parçası değilim ve olmayacağım, dedi İstanbul, sert bir karşılık verdiğini fark ederek.

Gizemli kadın bu cevabı bekliyorcasına bir gülümsemeyle cevap verdi ve şunları söyledi. - Evet, İstanbul, biliyorum, sen bu acımasız dünyanın bir parçası değilsin ve olmayacaksın da... Belki uzaktan diğerlerinden farksız gözüküyorsun ama aslında sen diğerlerinden o kadar farklısın ki... Senin gördüklerin, yaşadıkların seni diğerlerinden ayırıyor. Sen ne o grilikler kadar acımasızsın, ne de bu

ÖĞRENCİLERİMİZİN KALEMİNDEN

sanlardakiler kadar da yaşamsız. Bunca uzun zamanlar ayakta dimdik durman, yaşadıklarını yüzünde taşıyabilmen ve en önemlisi de kültürün seni apayrı bir yere koyuyor. Sana bu şehirleri ve onların insanlarını göstermek istedim çünkü etrafındaki hayat acımasız, bir dakika da siliyor bütün geçmişi, yaşanılan büyük olayları, yapılan devrimleri, yazılan romanları, okunan şiirleri, dikilen mimari harikaları ve biliyorum ki sen bunların silinmesine yok olmasına hiçbir zaman izin vermeyeceksin. O yüzden seviyoruz seni İstanbul, bize kim olduğumuzu ve dünyadaki manevi amaçlarımızı unutturmuyorsun. İnsanı insan yapan kültürüdür ve biz senin sayende gri renge kendimizi kaptırmadan insan olarak kalabiliyoruz. Teşekkürler İstanbul, teşekkürler.

Serra BATTALOĞLU - 11 TM B

VAZGEÇİLMEZ ŞEHİR

İnsanların yaşamlarında farklı tuttıkları yerler vardır. Öyle yerler vardır ki; herkes için, tüm dünya için bambaşkadır. Doğal güzellikleriyle büyüleyen, tarihiyle kendine hayran bırakan, sosyal hayatıyla herkesi içine çekip alan, ekonomisiyle ülkeye can katan öyle bir şehir vardır ki; tarih boyunca herkes onun kapılarını açmaya çalışmış, güzelliği karşısında tüm insanlığın gözü kamaşmıştır. İşte ben, her gün bu şehirde yaşadığım için ne kadar şanslı olduğumu düşünürüm. Bu şehre verdiğim değeri, toprağına ayağımı her bastığımda daha iyi anlarım.

İstanbul, tarih boyunca birçok imparatorluğa başkentlik yapmış eşsiz şehir. İki kıtayı birbirine bağlayan, iki kültürü içinde barındıran medeniyetin kenti. Öyle bir yer ki burası; buram buram tarih kokar, öyle bir şehir ki bu şehir insan bir kez bakınca bir daha gözünü alamaz. Rumeli Hisarı, Anadolu Hisarı, Haliç, Mısır Çarşısı, Galata Kulesi, Dolmabahçe Sarayı, Kapalıçarşı, Kız Kulesi... İstanbul'a değer katan, onu o yapan o kadar çok yapı ve güzellik var ki, saymakla bitmez. İstanbul'u 2010 Kültür Başkenti yapan öyle çok özelliği var ki; ne benim kalemim yeter bunları anlatmaya, ne de kelimeler. İstanbul tasvir edilir; ama hiçbir tasvir onu bütünüyle yansıtamaz.

İstanbul'u görmek, yaşamak, içinde yaşatman lazım. Büyüsüne ortak olman gerek, onu anlamak için. Elinde simidinle tekneye binip Boğaz'dan geçmen lazım. Kokusunu çekmen gerek içine İstanbul'un, sesini dinlemen şart. Her zaman güzel sözler söylemez sana İstanbul; kötü yüzü de vardır onun, karanlıkları da. Bazen öyle korkutucu dalgalarını görürsün ki; içinde boğulmaktan korkarsın. Koskoca bir metropoldür İstanbul, yaşamak o kadar da kolay değildir. Güçlü olmalısın onunla hayata devam edebilmek için, dayanıklı olmalısın. Ne kadar zorlarsa zorlarsın seni, yine de dünyanın en güzel şehridir İstanbul.

Edmondo De Amicis bu mükemmel kenti şöyle anlatmış: " İstanbul, önünde şair ile arkeologun, diplomat ile tüccarın, prenses ile gemicinin, Kuzeyli ve Güneylinin, hepsinin aynı hayranlık duygusuyla haykırdığı evrensel ve son derece büyük bir güzelliştir. Bütün dünya, bu kentin dünyanın en güzel yeri olduğu düşüncesindedir." Bazı şehirler de vardır ki tüm dünya için bambaşkadır demiştin ya, İstanbul da bunların en başında gelir. İstanbul'um, dünyada senin gibisi yok. Tarih boyunca sana sahip olmak için savaşanlar ne kadar haklılarmış ve biz ne kadar şanslıyız şu an seni içimizde yaşatabildiğimiz için. Bazen başka yerlere, yurtdışına gitmeyi düşünürüm, aklıma sen geldiğinde hepsinden vazgeçerim. Sen benim geçmişimsin, bugünümsün ve geleceğimsin. Sen beni hem en çok korkutansın hem her şeyden koruyansın. Sen beni güldüren, sen beni ağlatansın. İstanbul'um sen bu dünyanın en güzel manzarasısın, sen benim kopamayacağım en büyük parçamsın.

Ipek AKBAŞ - 11 FEN A

BİR NEFES KADAR İSTANBUL

Aldığım her nefeste ben seni hissettim İstanbul, Her sokağında çeşit çeşit insanla tanıştım, Hepsinde bir parça seni buldum, Ben İstanbul.

Her gün binlerce gül soluyor,
Her gün yeni bir İstanbul,
Yeni hayat hikâyeleri doğuyor.

Beyoğlu'ndan İstiklal'e,
Ortaköy'den Beşiktaş'a,
Binlerce çocuğun var senin İstanbul;
Hepsi ayrı, hepsi güzel ve hepsi senden bir parça.

Daha fazla büyüme İstanbul, hep genç kal!
Daha fazla kirlenme İstanbul, hep masum kal!
Daha fazla ağlama İstanbul, mutlu ol!
Bir nefes kadar kısa, insana hayat veren bir mucize ol! İstanbul...

Gökçe AYDOĞAN - 11 TM A

REFLECTIONS FROM OUR STUDENTS

INTERNATIONAL STUDENT AWARD

All my life, I have always wanted to be abroad. I have always wanted to have contact with Turkey but also travel and contribute to peace. In my opinion, the best way of helping out the world and contributing to peace is traveling or letting other people travel to your country because all the exchange programs, international events help people respect, understand each other and learn about different cultures. As a student I have attended some exchange programs in Europe and America so far. I have also joined some exchange programs in Holland and Spain for a week and they visited me for a week back in my home. Moreover, I have also attended a Comenius Project in Poland with students from Europe and visited the Secretary of State from Greece (Dora Bakoyannis) in Athens to talk about peace and other issues between Turkey and Greece. I have been to England for language and got to know people from all over the world. Last year I was an exchange student in America for eleven months and next year I will be doing another exchange in Germany for ten months. In addition, I'm still in contact with friends and families that I met in those countries. I learned a lot of things from people I met and I thought a lot of things from them. What I learned in general is that we are all one and we all need peace and love.

Today, on the way to school, I was talking with my mom about my international studies and exchanges. I told her that I have always wanted to be an international person. When I got the school, during the ceremony my English teacher, Didem ERTEN, announced my name, called me to the stage and I was given the "INTERNATIONAL STUDENT AWARD" certificate. I wasn't expecting something like that so I felt so happy and surprised at the same time. Moreover, when I read the letter, it made me smile because last year when I was in America, my American parents used to call me as "international citizen" and they even gave me a sticker that says "international citizen in the cultural festival". Also after my exchange there, I went to Russia with Irmak Schools MUN (Model United Nations) Club. My host

parents called me as "international student" again so when I saw it written in the letter of my award, I felt so happy. This award proved all the nice things I did and I should do more. Thus I am so thankful for that award. I would like to thank all who have contributed for me to receive this award.

Seren Nalbant - 11 TM A

REFLECTIONS FROM OUR STUDENTS

WHAT HAVE WE DONE IN ENGLISH LESSONS THIS YEAR?

As 7A students we have participated in a lot of projects, learned a lot of new things and improved our speaking and writing skills since the beginning of the first term.

At the beginning of the first term, we started reading a book named "Stepping Up", which we learned a lot of new words from. Our teacher, Miss Koçer helped us learn these new words, she gave us worksheets that were about the book. We had a lot of class discussions. Every Wednesday we went to the library and researched about the topics Miss Koçer gave us. We learnt research skills; we took notes, organised them, wrote drafts and edited our drafts. We also learnt that plagiarism is something illegal and we must write what we read in our own words. We also learnt how to write bibliography. After this process we presented our projects in class, to our friends. Our first library topic was about a famous person. Everybody chose different people; footballers, actors, scientists, singers, etc. Our second reader was called 'Holes'. It was one of the most entertaining novels I've ever read. All of the class liked the book. The book tells the story of a child's misfortune when he attends a special camp. I recommend this book to people who like to read high quality novels. Miss Koçer gave us a booklet full of exercises, new vocabulary and questions. It enabled us to learn the things easily. We also watched the film of the book. In some of our lessons we learnt new grammar structures such as relative clauses, conditionals, reporting verbs, etc. One of the activities I loved was watching a documentary film named "An Inconvenient Truth". This documentary was the American politician Al Gore's film. Al Gore tries to raise awareness about global warming and its effects. We improved not only our notetaking but also speaking skills while we were watching it. Then we wrote a for&against essay about global warming. We are proud to show our portfolios since they are full of well written pieces. Our last book is 'Chandra'. We are still reading it. It is about a girl who lives in India and marries someone who is sixteen years old, when she is at the age of eleven. It is an interesting book,

we have learnt a lot of new things about Indian culture through library research and in class reading. Finally I can surely say that my English has improved more than any of the years before.

Elvan KARTAL - 7A English Class

A BOOK REPORT

The title of the book I read for the semester holiday is Hatchet. The author of the book is Gary Paulsen. Hatchet is an adventure story.

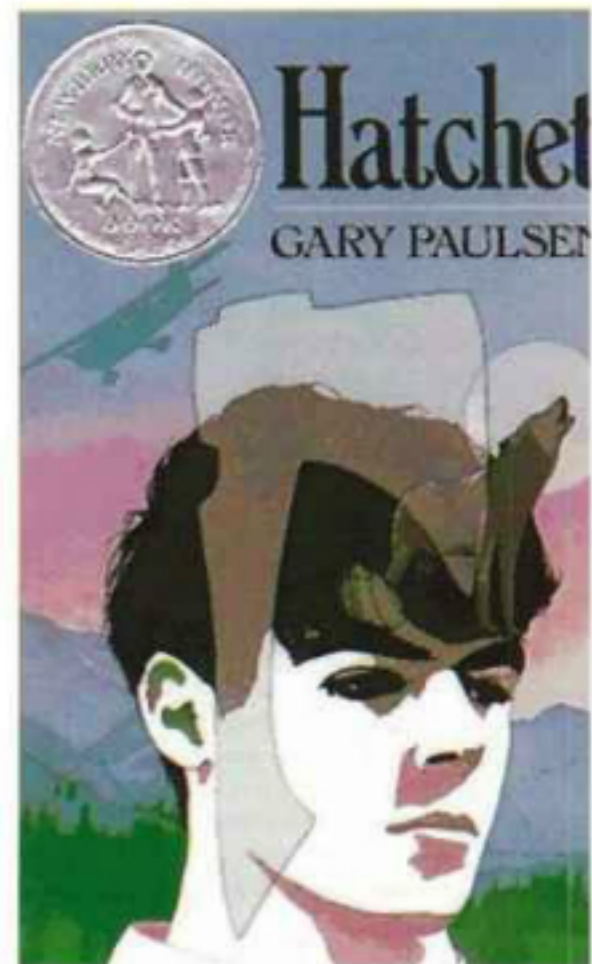
The theme of the story is; if you concentrate and believe in your self, you will always succeed. The story takes place mostly at a lake in forest of Canada. It also takes place in an airplane at the beginning and near the end of the book. The main part of the story is told in present tense but there are some flashbacks that are told in past tense. The time that passes in the story is about two months.

In the story the main character is a 13 year old boy called Brian Robeson. His mom and dad have recently divorced so Brian lives with his mom for the school year and goes to his dad for the holidays. His family lived in the city of New York but when his dad moved out he went to Canada and Brian stayed with his mom in New York. The story starts with Brian being in an airplane going to visit his father in Canada. He is the only person on the plane except for the pilot. When the pilot suddenly has a heart attack and dies Brian has to land the plane. He does not know where he is going or what he has to do. While he is trying to figure out what to do the plane runs out of fuel and Brian lands it near a lake in the middle of the Canadian forests. The plane sinks but Brian manages to survive. There the only tool he has is a hatchet his mom had given to him before he got on the plane. So Brian has to learn how to survive with only a hatchet, no food, nothing and the only water he has is the water of the lake. The rest of the story tells the adventures that Brian goes through in the fifty-four days that he is living there.

The protagonist in the story is Brian Robeson. The only other actual characters are the two pilots that Brian speaks to and the person on the other end of the radio. The rest of the characters are Brian's mom and dad, his best friend Terry and the guy who is involved in the Secret with his mom but

these characters don't talk, they are only part of the flashbacks and the epilogue of the book. I think this book was quite nice. I liked it; it was full of adventure. My favourite part of the book was when Brian was learning to survive against the wilderness; that was when the book got more and more exciting. I felt quite a lot of things while reading this book but mostly I felt excited and full of adventure. I would recommend this book to any of my friends who like adventure and who also like learning about the wilderness. I haven't read any other books by this author but I think they may be quite nice. In this book I learnt about surviving in the wilderness and that if you believe in your self you will always succeed. I think it is a book that anyone who likes adventure and the outdoors should read.

Yasemin MUTLUGİL - 7A

alışveriş yaptı; çünkü yaşlı kadın geçirdiği rahatsızlıklar ve yaşından dolayı her zaman dışarı çıkamıyordu. Cengiz, kimsesi olmayan Ayten teyzesi için hiç üşenmeden gidip istediklerini satın alıyor ve evine bırakıyordu. Ayten teyzesi, onu kapıda karşıyor ve tebessümle Cengiz'in yanaklarını okşuyordu. Cengiz'i: "İyilik eden, iyilik bulur." sözlerini sık sık tekrarlayıp dualarla evine uğurluyordu. Cengiz, tüm bu davranışlarını içtenlikle yapıyor ve eve döndüğünce huzur içinde derslerinin başına geçiyordu.

Aykun DÖKMECIYAN - BA

İYİLİKTE HEM AKARSU HEM DE TOPRAK GİBİ OL!

İstanbul'un en güzel semtlerinden biri olan Ortaköy'ün sahil kesiminde herkesçe bilinen bir köşk vardı. Öyle güzel öyle gösterişliydi ki, insanlar günde bir defa onu izlemeden yanından geçmezlerdi. Dışarıdan bu kadar güzel görünen bu köşkün içinde yaşayan adamı kimse sevmezdi; öyle yalnız ve öyle burnu havada biliniyordu ki...

Yine çok güzel bir bahar günüydü. Aldığı ilaçlar yüzünden akranlarıyla vakit geçirmeyen Kerem için dışarıda oynaya bileceği nadir günlerden biriydi. Bunu fırsat bilen Kerem, ilk işi küçüklüğünden beri izlediği içine girebilmek için can attığı köşkü gidip izlemektir. İçeride o, aksi adam yerine tatlı bir nine olsaydı keşke... Kanser olduğunu öğrendiğinden beri zaten kötülüğe değil, her daim iyiliğe ve sevgiye ihtiyacı vardı Kerem'in. Bu yüzden bu köşkün sahibini hayalinde en kötü yerlerden birine yerleştirmişti bile. Tedavisini sağlayan, hiç görmediği halde onu için uğraşan amca neredeydi, köşkün sahibi nerede? Hayatta hem yardımsever hem de kötü kimselerin olabileceğini düşünüp yarı yarıya mutlu etti kendini. Ama köşke girmeye çoktan karar vermişti bile. Hatta o adamın karşısına geçip neden bu kadar kötü olduğunu, çocukları neden bahçesine sokmadığını soracaktı. Köşke doğru yürürken aklından bunlar geçiyordu. Kapıdan içeri girmek o kadar kolay değildi. Tırmanmaya başladı, bahçeye indiğinde ise onu bir sürpriz bekliyordu. Köşkün sahibi tam karşısında duruyordu. Bir an korktu; ama adamın bakışları

hiçte anlattıkları gibi değildi, yine de ona olan kızgınlığı devam ediyordu. Hemen söze girdi: - Etrafımda senin yaşındaki amcalar bana hep yardım ediyorlar. Hatta tanımadığım bir amca bile tedavim için uğraşiyor. Annem ve babamın çalışıp para kazanabilmesi için uğraşiyor. Öyle ki bütün mahalleye giyecek ve yiyecek yardımı yapıyor. Sense bu kadar büyük köşkün içinde bu kadar çok para ile kimseye yardım etmeden kendi başına yaşıyorsun!

Adam güldü:

- Gel benimle, dedi

Kerem'i bir odaya çıkarttı. Kerem gördükleri karşısında şoka girdi, gözleri fal taşı gibi açıldı. Oda, yardım madalyalarıyla ve resimlerle doluydu! Meğer ona ve tüm mahalleye yardım eden yardımsever amca buydu! Ağlayarak ona sarıldı ve sordu:

- Neden gizledin kimliğini, kimse senin iyi biri olduğunu bilmiyor!

Adam:

- Evladım, büyüklerimiz şöyle der:

Cömertlik ve yardım etmede akarsu gibi ol; ama tevazu ve alçak gönüllülükte toprak gibi ol.

Petek BALCIOĞLU - BA

SEYAHATNAMELİ ÇOCUK

Halim Göçer, daracık sokağın sonundaki evin kapısını açtı ve içeri girdi. Belli ki; annesi yine güzel yemekler pişirmişti, ev mis gibi kokuyordu.

"Merhaba" diyerek avlunun sağ duvarındaki merdivene yöneldi, yukarıya çıktı ve odasına girdi. Halim, son iki yılını, babasının işi yüzünden il il gezerek geçirmiş; fakat bu iki yılda, en çok son üç aydır oturduğu evi sevmişti. Duvarlarında değişik motifleri olan bu evin her odadan görünen geniş bir avlusu vardı. Ne kadar güzeldi burası. Şiir gibi Midyat... Halim sofranın kurulması için annesine yardım ettiği sırada babası eve geldi. Yüzü biraz sikkın görünüyordu, sanki bir şey söyleyecek gibi... Hep birlikte sofraya oturdular, bir süre kimseden ses çıkmadı; ama Halim bu suratı biliyordu, aynı ifadeyi üç ay önce Ankara'da da görmüştü.

Dayanamayıp: "Yine gideceğiz, değil mi?" dedi.

Babası: "Evet, İstanbul'a." diye yanıt verdi, sesi sakın ve kararlıydı. Halim, on iki yıllık hayatında dokuzdan fazla ilde yaşamış; ama asla büyük şehirleri sevmemişti. Oralarda yaşlılarının alaycı tavırlarıyla karşılaşılıyordu.

Ayrıca yeni bir şehir; yeni bir okul, öğretmenler de demektir; eğitimi ne kadar iyi olsa da gittiği her okul ona şato gibi geliyordu. Hem buraya daha yeni alışmıştı... Ama işte, yine mecbur gidecekti, gitmek zorundaydı... Halim, yemeğini bitirip odasına çıktı. Babasıyla annesinin konuşmalarına kulak verdi. Babası: "Hanım, Halim için ilk dönemin bitiminde gitmemiz daha iyi olur, yani iki haftamız var; sen de bu iki haftada eşyaları toplarsın." Halim, odasına şöyle bir baktıktan sonra aynanın önüne geçip kendini incelemeye başladı. Simsiyah gözleri, ona bakarı etkileyecek kadar karanlık ve keskindi. Saçları da gözleri gibi kara hem de gür ve inatçılığını kanıtlarcasına dimdikti. Kendine bir süre baktı, baktı... Ardından düşüncelerinden sıyrılıp ertesi gün okula uyanmak üzere yatağında uykuya daldı. İki hafta geçmiş, dönemin sonu gelmişti. Bu aynı zamanda Halim'in çok sevdiği Midyat'tan ve evinden ayrılacağı anlamına geliyordu. Evin ferah avlusu, eşyalardan boşalmış haliyle daha da büyük göründü gözüne. Üzerine bir yorgunluk çökmüştü Halim'in. Yuvasına son bir kez daha bakıp otobüs garına doğru ailesiyle yola çıktı. Yolculukları, otobüsün daracık koltuğunda on altı saat sürmüştü; tüm bu süre boyunca oturmaktan ayakları, sırtı, boynu ağrıyordu. İstanbul'a vardıklarında gün henüz doğmuştu. Otobüsten indiği anda rutubetli havayı içine çeken Halim, yorgunluğun ve uykusuzluğun da etkisiyle midesinin bulandığını hissetti. O sırada babası, hızla bir taksi çevirdi ve onlara verilen lojmana yöndeldiler. Küçük, küçük evlerin sıralandığı ağaçlı bir yolu takip ettikten kısa bir süre sonra taksi durdu. İşte yeni evine gelmişti... Yüksek katlı ve geniş bahçeli apartmanların birbiri ardına sıralandığı lojmanların arasından babasını takip ederek ilerlerken kendisi sarı, balkonları kahverengi boyalı bir apartmana girdiler. Apartmanın dar merdivenlerinden çıkıp kendileri için ayrılmış dairelerine adımlarını attılar.

Halim için yeni bir evin en kötü tarafı orada hiçbir yaşanmışlığın olmamasıydı. Bu yüzden yorgunluğuna aldırmadan birkaç parça eşyasını dolaplara yerleştirdi. İş bittikten sonra yatağına uzandı ve eski evini düşünerek uykuya daldı. Yeni bir ev ve yeni bir hayat artık onun için eskimiş bir meseleydi. Aradan bir hafta geçti

ÖĞRENCİLERİMİZİN KALEMİNDEN

ve okulların açılacağı gün geldi. Halim okul yolunda yürürken başına gelebilecekleri düşünüyordu.

Herkesin birbirini tanıyıp arkadaş olduğu bir sınıfa il kez girdiğinde öğretmenin: "Günaydın çocuklar, bu sizin yeni arkadaşınız Halim Göçer." demesi ve karşısındakilerin onu süzmeleri herkesin birbirini tanıyıp arkadaş olduğu bir sınıfa başlamanın en zor tarafıydı. Yine öyle oldu; Halim, ona garip gözlerle bakan sınıf arkadaşlarının arasından geçip boş bir sıraya oturdu. Ders bittikten sonra öğretmen, Halim'in yanına geldi ve "Bize kendini anlatan bir yazı yaz ve onu yan sınıfta oku ki arkadaşların seni daha iyi tanısinlar." dedi. Okul bitiminde Halim eve gitti ve kompozisyonunu yazmaya başladı. "Ben Halim, tıpkı sizler gibi 5. sınıfa gidiyorum..." Ertesi gün gelip Halim kompozisyonunu sınıfta okuyunca herkes ona şaşkın gözlerle baktı. Sınıfın en yaramaz çocuğu: "Şimdi senin seyahatnamen de vardır." diye bir şaka yaptı; ama hiç komik değildi. Halim, ona yanıt vermese de içinden söylendi: "O kimdi de Evliya Çelebi'nin bu güzel eserine ve kendine laf edebiliyordu?" Okula her gidişinde ona yeni bir lakap takılıyordu, o ise ses çıkarmıyordu. Zaman içerisinde oğullarının yeni okulunda mutsuz olduğunu gören ailesi; Halim'in engel olmaya çalışmasına rağmen, son çare olarak okul yönetimiyle konuşmaya gittiler. O günden sonra Halim'in adı arkadaşlarının arasında bu sefer de "süt çocuğu" oldu. Onunsa tek ümidi yaklaşan yaz tatiliydi; bu sayede rahat bir nefes alabilecekti. Bir gün yanına sınıfta pek konuşmayan "Erdem" adında bir çocuk gelip: "Arkadaş olalım mı?" diye sordu. O günden sona Erdem ve Halim hep birlikte gezmeye başladılar. Erdem, iyi bir çocuktu. Halim'e yaşadığı yerlerle ilgili sorular soruyor; Halim de sıkılmadan cevaplıyor, bu arkadaşlıktan çok zevk alıyordu. Halim, bu sayede yeni okuluna da alışmıştı; üstelik diğer çocuklar bile ona eskisi kadar takılmıyorlardı. İstanbul'u sevmeye başlayan Halim: "İstanbul'u kim sevmez ki, şu boğazi, manzarayı sevmeyen birine bile göstersen hayran olur." diye düşünüyordu, mutlu ve huzurluydu.

Halim, okuldan eve geldiği bir gün babasını camın kenarındaki koltukta sıkıntılı bir halde buldu, sanki bir şey söyleyecek gibi... O, aynı

ifadeyi beş ay önce Midyat'ta da görmüştü.

"Gideceğiz, değil mi?" dedi, isteksizce. Babası: "Evet, Bursa'ya" diye yanıt verdi. Halim, hiç sesini çıkarmadı; ama artık kızmaya başlıyordu. Bu kadar yeterdi onun için, bir kere de bir yere tam alışmışken olmasın şu iş diye düşünüyordu. Küçük yaşında o kadar çok maceraya atılmıştı ki; artık dayanacak hali kalmamıştı. Ertesi gün okula gitti ve arkadaşlarına gideceği haberini verdi. Zaten okul bitimine bir hafta kalmıştı. Dolayısıyla son bir haftasını istediği gibi geçirebilecekti. Son gün geldiğinde Halim bir sürprizle karşılaştı; okula ilk geldiği gün ona laf atan Yavuz karşısında duruyordu, elinde bir hediye paketiyle... "Bu sana, ilk günkü kabalgım için, özür dilerim!" Halim, şaşkın bir ifadeyle teşekkür edip paketi açtı, içinde bir kitap vardı: "Evliya Çelebi'nin Seyahatnamesi" Halim, gülümseyerek teşekkür etti; ne hissedeceğini bile bilemeden gününü arkadaşlarıyla geçirip eve döndü. Annesine sadece bir "Merhaba!" diyerek odasına çıktı, aynaya baktı... Simsiyah gözleri, bakını derinden etkileyecek kadar karanlık ve keskindi. Saçları gözleri gibiydi... Baktı, baktı ve düşündü... Bu gözler neleri görmüş, yaşamıştı. Kendisi yaşındaki bir çocuğun yaşayamayacağı kadar çok şey yaşamıştı Halim. Kimi yerlerde hoş görülüp sevilmiş, kimi yerlerde neredeyse dövülmüştü; ama bu onun seçimi değildi... O da soyadı gibi "göçer"di. Bir yerden bir yere giderken belki iz, belki öfke bırakarak dönerdi; ama bu onun kaderiydi, o Halim'di ve soyadı gibi "göçer"di.

Yasemin ŞENALP - BA

EY YÜCE TÜRK

Bu sene 10 Kasım'da sensiz geçen 71. yılımızı dolduruyoruz. Sen bedeneyen ayrıldığından beri ilkelerin ve görüşlerin günümüzde olabildiğince yaşatılmaya çalışılıyor. Hedeflediğin "Türkiye" yolunda bazılarımız emin adımlarla toprağa basarken, bazıları bu yolda ilerleyenleri ters yollara sokuyor, bir kısmı ise hala olduğu yerde sayıyor. Bilim ve sanat yavaş yavaş gözden düşerken, yerlerini olumsuzluklara; yersiz, türlü oyun ve tartışmalara bırakıyor. İşte şimdi, "Keşke burada olsan" demeden geçilmiyor.

Ey Atam! Bıraktığın mirasları her gün okulda saygıyla anıyoruz. Sen ki yurdunu tanıyan, ihtiyaçlarını bilen, kibar, nazik ve gerektiğinde sert

olan kişiliğin ve davranışlarının dünya tarihinde yer edindin. Yaşadığın devrin sorunlarına göz yumup, elimden bir şey gelmez, demek yerine karşı koydun ve hiçbir zaman yaptıklarına sığınmadım. Her zaman bize aydınlık yarımlar bırak için çalıştın. Bu uğraşın olmasa şimdi kim bilir hangi adla, nasıl bir devletin yönetimi altındaydık. Bugün özgür ve bağımsız yaşabiliyorsak senin ileri görüşülüğün ve yenilikçiliğin sayesinde.

Fiziksel olarak bizden uzaklaştığından beri zihnimizden ve kalbimizden hiç eksik olmadın, olmayacaksın ve olamazsın. Bugünler uğruna verdiğin onca kan, onca ter sayesinde şu an böyle güvende ve rahat yaşayabiliyoruz. Sen Türklerin başından geçen en iyi olayısın. İzin kaybolmasın!

Giz BELKAYA - BA

İSTANBUL'DA BİR MAHALLE

İstanbul'da şehrin gürültüsünden uzak, içlerinde senelerdir farklı hayatların geçtiği belli olan eski, biraz yıpranmış evlerle dolu, bahçelerdeki tek tük ağaçlarla, dar pencerelerden sarkan rengarenk çiçeklerle ve ortalıkta koşuşturan çocuklarla sevimli bir hava kazanan bir sokak vardı. Sokakta her türden insan vardı: Sanatçılar, kendini işine adanmış yalnız insanlar, artık hayattan beklemedikleri tek şey huzur olan ihtiyarlar, çoluk çocuklu geniş aileler... Sokağın hangi köşesine bakarsan bak farklı bir kültür, farklı bir insan, farklı bir hayat... Üstelik bu insanlar birlikte uyum içinde yaşayabiliyorlardı. Sokakta kimse birbirinden selam sabahı eksik etmez, herkes birbirinin yardımına koşardı. Sokağın bu güzelliğinin yanında kenarda köşede kalmış küçük bir müstakil evde oturan ve sokağın düzenine ayak uyduramayan biri vardı. Hasan Bey, yetmişlerinin sonunda, gözlüklü, saç saklı ağarmış, tombul bir ihtiyardı. Yüzü hiç gülmezdi, tersine hep sinirli, somurtkandı ve alnındaki derin kırışıklıkları iyice arttırır bir ifadeyle dolaşır. Kimseye selam vermez, herkese bağırır çağırır, özellikle de küçük çocuklardan nefret ederdi. O pencereye çıktı mı sokaktaki bütün çocuklar kaçışlardı. Başta ona yakınlık göstermeye çalışan sokak halkı bile zamanla duyarsızlaşmış, sonunda onu

activities in school. We have put some boxes in the corridors to collect old batteries. We expect our friends, teachers and anybody working at school to bring their or their neighbours' used batteries. When we reach to a certain amount we will recycle them. As we know recycling batteries is not enough, we have thought of decomposing plastics, glasses and papers by collecting them in different bins. This beneficial movement took on not only among high school students, but also among kindergarten kids. Achieving success in the face of many difficulties and getting the green flag are very motivating. Moreover, I could have my writing published in Turkish Daily News Paper which means I could warn and inform many people about the issue.

Lale TÜRE - 7A

family left in this world. She had nowhere to go and no one to talk to. So all day long, she would potter round her hut, first cleaning this corner, now dusting that, now scrubbing this bit of floor, now sweeping that. The bent Old Woman thought of nothing else any more, except more and more ways of sweeping and scrubbing her little mud hut. One hot summer day, the land was dry with thirst. There was dust everywhere - on the trees, on the roofs of huts and houses, in people's throats and eyes, even in the air. All over the village people were coughing and sneezing and choking with the dust. Even the poor old Sky was not spared - it was so close to the ground that the slightest bit of wind would set it coughing with the dust that rose from the parched land. The bent Old Woman's hut was covered with dust, too. The old woman swept and swept and swept the little hut with her broom. She swept the inside of her hut, she swept the outside of her hut, she swept the front step and she swept the front yard. But the dust rose all around her in great brown clouds - the more she swept and plied her broom, the more the dust that rose from the earth. The poor Sky began to choke with all the dust that the bent Old Woman was raising with her broom. The dust got into its throat and tickled its nose and made it sneeze - a great big sneeze that shook the world with its thunder. People covered their heads and ran indoors in fright. But the bent Old Woman barely noticed - she kept on sweeping with her broom. The Sky sneezed again - the dust was becoming unbearable. It got into its eyes and made them

ECO -TEAM

I think our planet is full of various treasures; forests, endless beautiful seas, the amazing blue sky, and many others. They are also the most important heritage for human race. We are lucky to see all these wonders, but do we protect them for the next generations? If we don't, they can't last forever. As responsible students of Irmak Schools we have thought how we could help protect the environment. After a brainstorming session we have formed an eco team and decided to become a member of the 'Eco Schools Programme'. In this programme we have a few themes every year, we work on one of them and at end of the school year some inspectors come from the UK to judge if we deserve the green flag. Our primary aim is to raise awareness in the school community about how important the environment is and what can be done to protect it. We inform our friends about 3R, which is reducing, reusing, and recycling things. I would like to mention a few projects we have done so far. Last year our activity was about the cranes. During our research we learnt that there were only 11 cranes left in Turkey. Those lovely birds were becoming extinct. We immediately started a campaign for saving and protecting them. Another project of us was sewing cloth bags. We encouraged our friends to use them instead of nylon bags which were a big threat for the environment. Nowadays our team is working on two concurrent

WHY THE SKY IS SO HIGH - A FOLKTALE FROM BENGAL

Long ago, the Sky was quite low. If you stood on a stool and stretched your hands up as high as they would go, you could touch the Sky. At that time, far on the Horizon, where the Sky was always especially low, there was a village. In that village, in a little mud hut thatched with straw, lived a bent Old Woman. This bent Old Woman was the oldest woman in that village, and possibly the oldest woman in the world. She was so old that she no longer remembered any other way of being. She lived all alone in her little mud hut, because she had neither a friend nor a

REFLECTIONS FROM OUR STUDENTS

water - so that great heavy drops of rain began falling into the dry dust below. The bent Old Woman barely noticed - till finally a big raindrop fell right on to the patch she had just swept. The bent Old Woman glared at the Sky and scrubbed the raindrop away. But then another raindrop fell, and another, till her swept and scrubbed front step was blotchy with raindrops. This was more than the bent Old Woman could bear. She stood up as straight as she could with her bent old back and shook her fist at the Sky yelling at it to stop raining on her nice clean front step. She cursed the Sky and threatened it, but the poor old Sky couldn't stop raining - its eyes were still so full of dust with all her sweeping. At last, the bent Old Woman was so angry, that she picked up her broom, and thwacked the Sky with it. The Sky gave another great sneeze and jumped out of her way. But the bent Old Woman kept thwacking it with her broom, again and again and again. Finally the Sky could take it no more - the dust, the Old Woman's cursing, and especially her broom, thwacking it again and again and again. Sneezing and coughing, thundering and raining, the Sky flew up, up and away - out of reach of the Old Woman's broom and swore never to come down again. So that is why the Sky is so high. Even on the Horizon, where it seems to be touching the earth, it really isn't any more.

Belle ÜRKMEZ - 7A

HISTORY OF TEA

Our performance homework topic for the second term was history of food. I have always wondered about my favourite drink tea.

That's why I researched about it. I would like to share my notes with you.

Tea is a hot beverage which derived its name from the leaves of *thea sinensis*. The use of tea probably started 4000 years ago, and today tea is the most popular hot beverage all around the world.

HOW IS TEA MADE?

- The traditional method of making a cup of tea to place the tea leaves into a tea pot is.
- Then you pour water over the leaves. After a couple of minutes, the leaves should be removed, or it should be strained while it is served. All kinds of tea is made from the same bushes but it is processed differently. Only, fine white tea is grown differently.

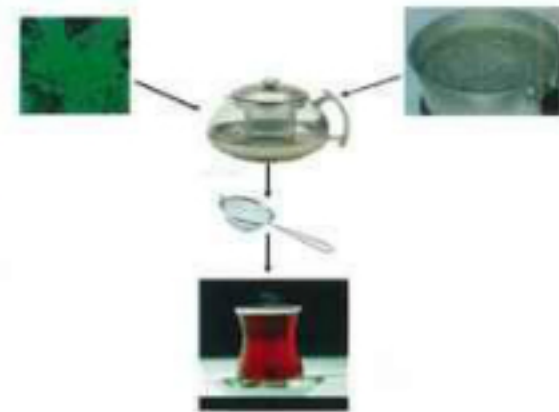
HISTORY OF TEA:

- According to a legend, a Chinese philosopher discovered tea accidentally when leaves fell into his campfire pot of boiling water and sent up a delicious aroma. According to another legend one of the Chinese kings discovered tea. Whether these legends are true or not tea has played an important role in Asian culture for centuries.
- Tea culture started in China in prehistoric times and in Middle ages in Japan. Explorers like Giovanni Ramusio, Almedia, Maffre brought tea to Europe. It spread quickly there.
- The earliest record of tea in England was in 1648s. In 1689 tea was imported from China to Russia. Then it was introduced to British colonies in America and other places.
- Finally today, tea is the most common drink in most parts of the world.

BIBLIOGRAPHY:

Colliers Encyclopedia. Volume 22, P.105, 1975

Alp MÜYESSER - 8A

PAINTING FEATHERS AS A HOBBY

This hobby is based on drawing and painting pictures and images on feathers of animals like turkey or other birds. The origin of this hobby isn't known but there are some famous artists who do this to make a living.

First you choose the feather which you will paint on. Then you choose your brush suitable for that type of feather. After that you choose the paint. You can use either acrylic or oil based paints.

You start by designing a layout for your feather and decide your palette of colors. When you are ready you can start to paint your feather. You can use either acrylic or oil based paints. You must spray some glue before you paint the feathers to make the colors on your feather look brighter.

In the end, when you finish your painting, you can keep it between two pieces of leather or just frame it. All of these stages are hand made and must be done very carefully. It requires lot of work and time. That's why they are quite expensive.

Having seen how it is done and the products, I think painting feathers as a hobby is very interesting and different. Compared to other hobbies, it is not only very hard but also very extraordinary.

In the paintings you see here feathers of birds have been used. Although such feathers are harder to paint on, the results are more impressive. Feather painting is becoming a more popular hobby among teenagers.

Giz BELKAYA - 8A

NEWS FROM 8A CLASS WHAT HAVE WE DONE IN ENGLISH LESSONS THIS YEAR?

At the beginning of the year we learnt that our teachers would stream us according to our English level. That's why we have started this academic year with a placement test.

We have studied books harder than the ones we used to do. Although they were challenging, they really helped our vocabulary improve. We started off with a book called "Face". While reading this book Miss Koçer taught us many things like the elements of a story and play, how to make a plot diagram and to make character analysis and charts. We did such things for the first time. These helped us understand the book much better. Having finished the book "Face", we learnt how to analyze a story. For example we have learnt to work on the plot, theme, setting and the conflicts in the book.

Meanwhile we were doing grammar through our book named "Challenges". This year we have learnt various new grammar topics such as new tenses, linking words, reported speech, reporting verbs, 'used to' structure, infinitive & gerund, relative clauses, etc. They helped us express ourselves more effectively in speaking and writing.

After reading "Face" we started to read a book named "The Diary of Anne Frank". It tells us about a Jewish young girl growing up during the 2nd World War and the difficulties she and her parents face. While we were reading this book we have learned how to research and how to do oral presentation. Our research topics were not so childish as they used to be in previous years. They were about World War 2, the Concentration camps, holocaust, Adolf Hitler, etc. This project helped me increase my self-confidence while doing an oral presentation in English. We also learnt the stages of process writing which are writing the first draft, editing it, writing the second draft, writing the bibliography, etc.

After we had finished the analysis of "The Diary of Anne Frank" and watched the movie of it, we watched a documentary named "The Inconvenient Truth". Through this documentary we improved our note-taking skills.

REFLECTIONS FROM OUR STUDENTS

Note-taking was important because we had to use our notes to write a for & against essay. It has been our first essay writing since we started this school. This activity enabled us to learn about Global Warming better. We learnt who Al Gore is, what he has been trying to do. Another activity we enjoyed was named "Building a bridge between two cultures." Miss. Koçer found a school in Virginia, USA. We started to exchange letters with those students. The aim of this Project was intercultural awareness. We informed them about Turkish culture and they told us about theirs. A really good friendship began. We were really surprised to learn that they knew very little about Turkey. We worked as a delegate of Turkey. We heard that they decorated a big noticeboard in their school to inform the school community, they even watched Turkey in the Olympics.

We were also asked to choose one book for each term to do outside reading. We were supposed to read these books in the reading hour after lunch period. After learning how to write a book report we were asked to write reports of these books.

Now we are reading a book named 'Tins'. I think it will be as enjoyable as the other books we studied. Miss. Koçer is giving us little booklets related to the book.

There have been loads of activities that I couldn't mention here.

Overall, I think this year has been very beneficial for us because I have learnt more things in a year than I learnt in the previous years. Even though it was a tiring year we all had fun and I would like to thank Miss Koçer for everything she has done for us.

Selin TUMER - 8A

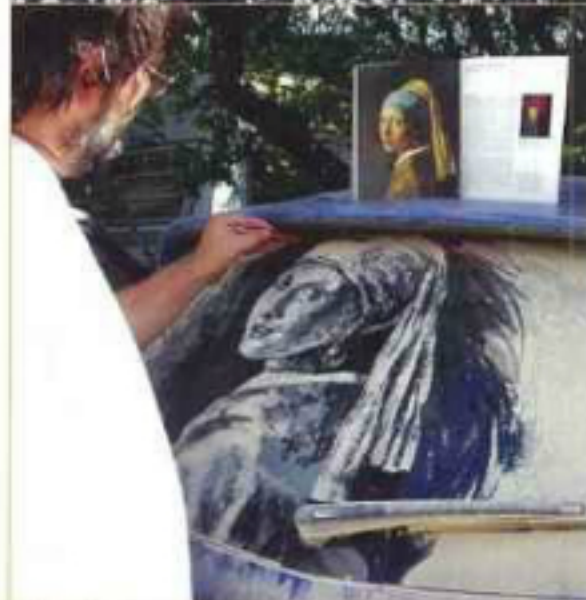
WINDSHIELD ART

I was researching about unusual hobbies when I saw one called 'windshield art'. I was amazed by how real they looked. Some of the drawings were reproductions of masterpieces like 'Mona Lisa', and 'The Girl with the Pearl Earring'.

It looks very simple. All you have to do is to find a dusty car, and to start creating your own masterpiece. I saw a drawing which had a lady looking out of the car. It looked like she was trapped in it, it seemed almost real.

I have learnt about Scott Wade whose hobby is windshield art. He says that he usually visits car parks to find dusty cars to find 'material' for his hobby. He adds that it takes him approximately an hour to draw. According to him in at least two weeks a car develops the necessary base of dust and a bit of morning fog helps the dust settle. Windshield art has been Wade's hobby for 6 years. Even though his creations last only until the next rain or car wash; he says that he never tries to preserve his works of art, except in photographs. I wanted to share windshield art with you because I think it's a very unique hobby. There are hundreds of people having various hobbies such as collecting stamps or carving things out of wood, however, Scott Wade's hobby is really very interesting.

Evin FIGEN - 8A

GLOBAL WARMING

Global warming is one of the biggest problems that mankind has been facing for a while. The reasons of Global Warming lead us to the only cause of the problem: the greenhouse effect. "The greenhouse effect is the rise in temperature that the Earth experiences because certain gases in the atmosphere (carbon dioxide, nitrous oxide, and methane) trap energy from the sun. Without these gases, heat would escape back into space and Earth's average temperature would be about 15°C colder. As they warm our world, these gases are referred to as "greenhouse gases." (Environmental Protection Agency-EPA).

Scientists are doing researches about the issue and what can be done, however, they are not the only ones who are trying to do something. There are some other people who are trying to raise awareness about global warming. Al Gore is one of them. Watching "An Inconvenient Truth" in our English class enabled me to learn a lot of things that I hadn't known before. For instance; Although the carbon dioxide level has not changed for about 650,000 years in the past, it is expected to raise ten bars in the next five decades which will endanger the Earth, our only home. Can you believe that? Another thing that interested me in the documentary was Al Gore's point of view. He said that he saw that matter as a moral issue. I was not only glad to learn that Al Gore as many others did try to discuss this at a political level but also disappointed to learn that some authorities considered this attempt of Al Gore as tactics to win the elections. It is hard to believe why people especially some politicians cannot understand the seriousness of the matter. I think 'An Inconvenient Truth' should be watched by every student. It will not only raise awareness about global warming but also teach them what precautions they can take. Energy saving, using mass transportation, using recycling bins at home and at schools more effectively are some of them.

"How I can stop global warming by switching off my computer while going to bed? Nothing can change with the precautions I take. Everybody must do it" a classmate of mine said during the class discussion we had after watching the documentary.

What we should keep in mind is, small steps can make a huge difference. Having seen some friends not sure of what measurements they can take, we -a group of 8A students- decided to make a presentation to all primary school students of our school at the conference hall. We have already started working on it. We will inform them about global warming, the reasons and consequences of it and of course what we can all do to prevent the harm it gives.

Evin FIGEN - 8A

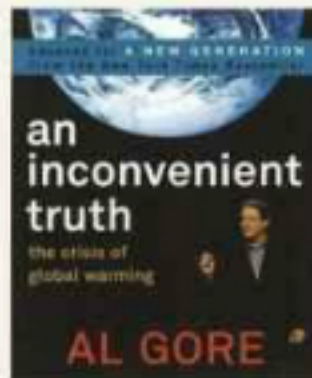
STORM CHASING

We have read a text about an unusual hobby and our teacher asked us to research about some other unusual hobbies that people have. At first I didn't think I would be able to find such interesting things. However, I have read about many weird hobbies that people have. Here is my favourite:

Storm chasing is broadly defined as the pursuit of any severe weather condition, regardless of motive which can be curiosity, adventure, scientific exploration or for news / media coverage. A person who chases storms is known as a storm chaser, or simply a chaser. Witnessing a tornado is the biggest objective for most chasers. Many chase thunderstorms have delight in seeing cumulonimbus structure, watching a barrage of hail and lightning.

There are also a smaller number of storm chasers who chase hurricanes.

The goal is to share the knowledge and appreciate severe weather and to seek out and witness spectacular, explosive thunderstorms, stunning, vivid lightnings, large hails, massive wall clouds, and violent tornadoes. When stormy weather occurs, it can offer an abundance of fast paced excitement. Only about 20% to 35% of the time you can witness a tornado. Sometimes they happen after dark. If you decide to chase storms with a tour, tornadoes are not guaranteed, but severe supercell thunderstorms can be seen on every tour. The tours are scheduled during the primary tornado season in Tornado Alley.

REFLECTIONS FROM OUR STUDENTS

During springtime, in May and the first part of June, it is common for the Southern Plains to experience the most significant severe weather. In June and July, Denver Colorado offer easy access to regions of Tornado Alley. It is common for the Central and Northern Plains to experience their most significant severe weather during this period. Safety must be our priority during any tour. Tours sometimes get into a few hundred yards of the tornado. This depends on the storm, road options, and some other factors. Storm chasing requires many hours of driving. Chasers can travel 200 to 500 miles a day to reach their target area. From there, they watch storms explode and then they chase them until the late evening hours. Tours are not equipped to handle guests in wheelchairs or anyone who has special needs. During the tour, you will be responsible for entering or exiting a high-step vehicle several times a day. In case the chasers need to take cover from a tornado, everyone will need to be personally responsible for moving quickly to shelter.

Öykü ERAYDIN - BA

DEAR CHILDREN, DO YOU KNOW YOUR RIGHTS?

Before we started to read our book 'Tins' we had researched about the themes of the book. I have chosen this topic because I believe children do not know much about their rights.

'Rights of children' is a very wide topic as it touches on every aspect of children's lives. Briefly children have the right to survive, to be protected and the right to be given opportunity to develop to their full potential. They also have the right and responsibility to help build a better world in cooperation with adults.

WHAT RIGHTS DO CHILDREN HAVE?

All children have the right to have their basic needs met, not only for survival and protection but also for developing to their full potential.

The expression of the Human Rights for Children take into account children's needs - the needs that must be met for children to have a happy and fulfilled childhood.

- **Survival:** Children first and foremost have a right to live - to have their basic physical needs such as food, shelter, safety, and health care met.

- **Protection:** They also need to be protected not only from physical but also from emotional injury and harm.

- **Development:** They need all the things that will help them grow and develop. They need friends, family, love and laughter. They need fresh air and safe places to play. They need stories and music, schools and libraries.

All these stimulate the mind. They need to practise their culture and religion freely and to develop a sense of awe and wonder.

- **Participation:** They need both to participate in the life of their families, schools, community and nations, and to take responsibilities.

SAFETY FIRST!

According to the declaration of children rights:

- Governments should respect the rights and responsibilities of families to direct and guide their children so that, as they grow they learn to use their rights properly (Article 5).

- Governments should ensure that children are properly cared for, and protected from violence, abuse, neglect done by their parents, or anyone who looks after them (Article 19).

RIGHT TO HAVE EDUCATION!

According to the declaration of children rights:

- The convention applies to everyone, whatever their race, religion, abilities are; whatever they think or say, whatever type of family they come from (Article 2).

- Children have the right to have education. Discipline in schools should respect children's human dignity. Primary education is free. Wealthy countries should help poorer countries achieve this (Article 28).

FREEDOM OF EXPRESSING IDEAS!

According to the declaration of children rights:

- Children have the right to get and share information, as long as the information is not damaging others. In relation to this they can express and exchange their ideas freely (Article 13).

WORKING CHILDREN!

According to the declaration of children rights:

- The government should protect children from work that is dangerous, or might harm their health or their education (Article 13).

To learn more about the Declaration of Children Rights you can visit:

<http://www.rights2rights.com/ICT/Renaz/Renaz's%20Website/Articles/Article%20page.htm>

Selin TÜMER - BA

WHY DID HITLER HATE JEWISH PEOPLE?

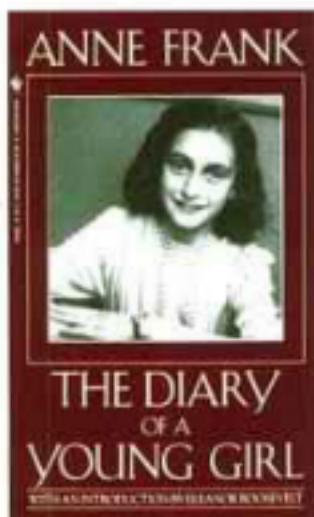
We researched on many topics while we were reading our book 'The Diary of Anne Frank'. I was really curious why Hitler hated Jewish people. I have written a composition to share with my classmates. I would like to share it with you.

There is no doubt that Hitler passionately hated the Jews. In Mein Kampf or in any Nazi literature You can read that Hitler always hated Jews and had unpleasant comments about them.

Hitler lived in Vienna from 1907 to 1913 and those were the most difficult years of his life. Hitler was trying to become an architect, and he was really interested in Arts. He was rejected by the Vienna Academy of Fine Arts. The second rejection was the most traumatic experience of his life; all his dreams were shattered. After discovering that four out of seven professors that rejected him were Jewish, he blamed the Jews for his failure.

Life in Vienna was very dramatic for Hitler. The winter of 1909 was a severe winter. He didn't have much money, he was starving. That's why he started begging in the streets. He had no overcoat, his feet were bare. Meanwhile, he saw the successful Jews in all fields of arts and culture, business and politics. They were rich. In the eyes of Hitler the Jews were also responsible for all social vices .

For me life was a constant struggle, a struggle between individuals, people, races, a struggle between Nordic culture-creators, and Semitic culture-destroyers.

Hitler developed a violent outlook on life; according to him natural laws were based on violence, and only through violence and brutal force could social problems be solved. According to Hitler, Democracy was the enemy of people.

In anti-Semitism Hitler found an explanation for his failures: the Jews were the single cause of his tension and humiliation. Hitler thought that the Jews were the source of all evil in this world. In his famous book Mein Kampf he explained his ideology. For him the world is an arena for the ongoing struggle between the pure and the defiled, between the Aryans and the Jews. Hitler was a megalomaniac. In Vienna Hitler gained his basic outlook on life which was the main reason of the war.

Yasemin ŞENALP - 8A

MY FIRST YEAR AT IRMAK SCHOOLS IN PREP CLASS

As it is known, English is a common language all around the world, especially in the life of business. As I decided to study at IRMAK Schools, I was aware that I would lose one of my school years, but it was more important for me to be educated in a school where learning English is more important than losing a year. When I came back from Germany, I had an opportunity to go to the ninth class in any high school, but I preferred to start with one more English preparation year to make my English better, because I want to take the FCE exam in the future and get a certificate, because I want to go to a foreign country for a University degree with the Erasmus programme. So I need this language in any case.

To be honest, towards the end of the year I recognized that this year wasn't absolutely a loss for myself. I spent joyful time with my friends and teachers; but the most important thing was learning English, which I got here. The teachers did their best to teach us English. It was really a useful year indeed for all of us. All of the teachers here are very friendly. At least I'm glad to be here. I recommend everybody to join us!

Mina YANIK - PREP A

THE OUTSIDERS

This year as 9th graders we read the book 'The Outsiders'. It was a good and a fluent book which showed the lives of the teenagers and I liked it a lot.

In the book, I think there are 2 major themes besides "life isn't fair": hopelessness and beliefs. Greasers are born as greasers, Socs are born as Socs. Their fates are shown to be the same as the circumstances that they were born in. Most of the greasers think that nothing positive can happen and change their lives. They were born as "greasers" and they believe that they will die as one, too. Even if something small happens, they immediately give up, and choose the easiest way. Fighting for their lives is the way it has to be, yet people usually choose the easiest one, and find lots of excuses for the choice they made in order not to be regretful. It's always the same in our lives, especially for some of the people who are in bad situations. They sometimes try to be seen on the weak side and they want to be seen as the one who should be protected, but this is never told by them. If something challenging happens in their life, they stop fighting for their lives with the excuse: "This is our FATE, whatever we try, we can't be successful". And when their hopes melt away, it becomes their excuse for giving up fighting.

We can also experience this, in our school lives. One good mark brings all the hopes, but then a bad mark takes that hope away, because that's what seems easy for all of us.

If we try to be hopeful, decisive and ambitious instead of being desperate about our lives, it will be more helpful for us and it may have an effect on changing the bad situations into better ones. Excuses are never useful, so we should never complain about and work hard. I believe, this will bring success, sooner or later.

Gamze Nur İŞERİ - 9B

REFLECTIONS FROM OUR STUDENTS

FATE

This year, as the mid-term assignment, I read "The Outsiders" from S.E. Hinton like my other friends. I enjoyed reading it. As it says in the opening, the book shows the truth, nothing else. I guess that is the reason why the book won my heart. One of the main themes in the book was that life is unfair and that is a fact that I accept.

Prejudice is something that we all experience somehow, either one way or another.

We can't help ourselves judging people by their appearances. Although we think that it isn't right or fair, we just don't stop. We keep on thinking, "Look at what she is wearing! It doesn't suit her." or "He must be out of his mind, look at his hairstyle!"

Even though our appearances reflect our characters, sometimes we wear what we are wearing because of the conditions that we are in. I mean that the person who we are is sometimes not the person we want to be.

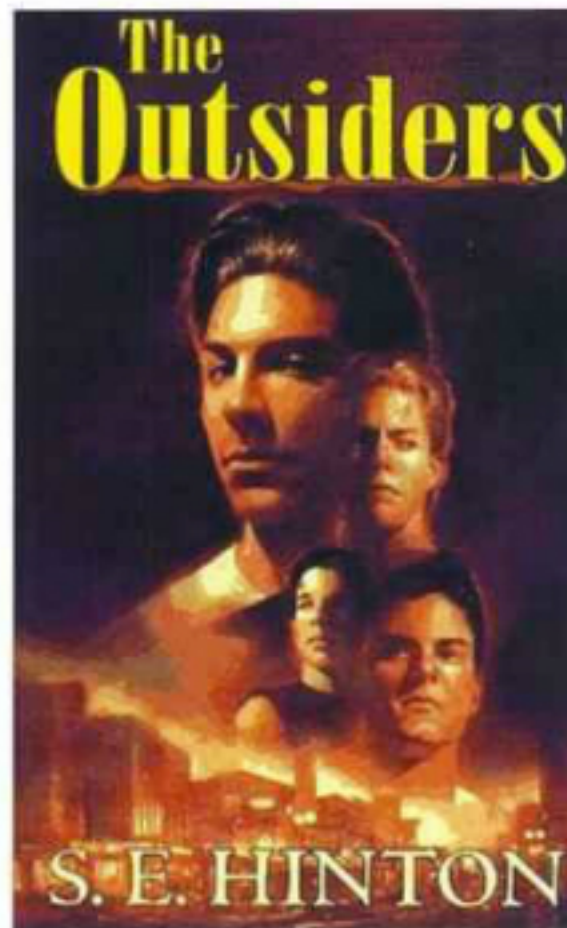
The conditions, our friends, our families, the environment that we are in, pushes us to be one of "them". The circumstances make us be like everyone else around us. That is mainly because nobody wants to be alone. Everyone wants to have lots of friends and that is the main reason why we become someone else who we are not.

Change, being different, not being in the system, not being "everyone" isn't liked a lot. Mostly people who are different are separated from us, from the "usuals". In addition to this, people often hate the ones who aren't like themselves and that is what we see in "The Outsiders". Socs (the upper class) hate Greasers (they are poor compared to Socs and the issues that matter to them are very different of the issues that matter for the Socs); because they are Greasers. Furthermore, the Greasers hate Socs; because they are Socs. But there is something very important; being a Soc or a Greaser is fate. They can't decide what to be. If Bob (a Soc who was killed by a Greaser-Johnny- in self-defence) was born in the Curtis family (the Greaser family of the main characters) he would be a Greaser. Or in the other way; Dally (toughest of the Greaser gang) could be a Soc if he was born in a rich family.

This isn't something that they can control. But they can change who they are. It may be hard but just wanting to be different would be enough. Randy (a Soc) runs away to get away from madness, Ponyboy (the main character, a Greaser) studies... Ponyboy is the one who makes a difference. He wants the change. He understands that who he is has no meaning. Additionally he knows that the prejudice and what the prejudice causes is meaningless. Finally, he is aware that he can change, and be sure that he is able to make some difference. Lastly if I think about our lives I know that it is very hard to break the prejudice; but we should try that is the least thing that we can do. We shouldn't let fate decide our future. A homeless, poor kid could be a genius. And he could become an excellent doctor if he was born in some other country, other family, other city...

It isn't fair at all to be judged by something which is definitely not in our control: FATE!

Yonca Lina ÇOPUROĞLU - 9B

A FILMING PROJECT

On Monday, April 19th, Görkem, Cengiz, Firat, Kemal and I met in Tuzla in order to finish our filming project. We had fun in the process of making the "Movie". Görkem played the role of Mercutio, Firat of Romeo, Cengiz the roles of Benvolio and Peter. Cengiz was also the editor of the movie and I played the part of the Nurse. We all got dressed up and all went outside. We had memorized what we had to say beforehand, we directly got to work. We recorded the scenes and transferred the data into a usb key which we then gave to Cengiz. Doing this was very funny and full of laughter, as you can see judging by the "Behind the scenes" video. We thank you for having chosen such an interesting homework and we all are excited to see our other friends' work and once more thank you for having watched our movie.

Görkem AYDOĞAN, Cengiz YAKUT,
Firat ERTEM - Kemal PARLA - 10 TM A

BEING THE NURSE AND JULIET

We shot our short movie-like project assignment in the school garden because it suits act 2 scene 5 set in Capulet's garden on 16th of April.

Ayçim's costume was made up of a table cloth and she had make-up on to make her cheeks look pinker. In preparation we had our clothes on and reviewed the section again. We chose that part of the master-piece because it was perfect for two girls to perform and also because of the fact that we read and watched that part in the class so we knew what was going on which helped us a lot. The situation is basically Juliet waiting for the Nurse to come back with news from Romeo, which will inform her about their holy matrimony.

We laughed a lot while shooting the film because our costumes and pronunciations were so poor that we even couldn't believe how funny we looked. When some teachers saw us, they made fun of us and we heard the sentence "what are you doing?" for like a hundred times. Especially what Ayçim wore as the Nurse was really like an old lady preparing dough which made us laugh and interrupt the shots for some time.

We couldn't memorize the lines because of the exams so we wrote the lines on the cards, stuck it on the wall and read from there. Desperate times need desperate solutions. Naz helped us with the filming but it was obvious that we weren't born to be actresses because 2 pages of the replicas took us 2 hours to shoot and it was again not very good. We stopped a lot to laugh and re-read the lines to emphasize the meaning but still the language that we spoke wasn't English. We accidentally changed some words because of being inexperienced and excited.

We definitely had fun staying at school so that our speeches could be heard. It has been very beneficial and useful for us to understand the characters' state of minds and feelings.

Lara KASIRGA (as Juliet) / Ayçim LİKÖS (as Nurse)
10 Fen A

SHOOTING OUR OWN MOVIE , "ROMEO & JULIET"

We had a great time while we were shooting the movie, because we all were very enthusiastic about the project. Working together enriched our knowledge about Romeo and Juliet because, Selin was an expert in one part of the work and Sena in another. It may sound to you that we just worked but we also had fun.

We worked for hours catching the sunlight that we need for a perfect shoot, combining the parts, doing make up and dressing according to the characters' physical appearance but the hardest of them was memorizing the dialogues. As I said in the last sentence, we worked for a long period of time so we were very hungry. Cansu asked and wrote down what everybody wanted to eat, and ordered food. We ate together and had very much fun while having a quick talk about that weeks' gossips and news.

Nurcihan shot the film, and I must say she is the best cameraman ever, because she was patient and tactful. Selin helped us to memorize our dialogues, I think it was the hardest of all. Sena Aġaoġlu opened her house's doors to us, provided every need of ours. Sena Aribogan and I drew moustaches to each other. The funniest part was, Sena Aribogan wanted to look taller and wore high-heeled shoes but they were big for her feet so she wore a pair of sports socks thinking that Nurcihan would arrange something not to shoot them but it didn't turn out to be as Sena Aribogan dreamed of and her socks were very easy to see during the movie. At first we had doubts about our ability to shoot a good movie but then together we found out that shooting a movie was not as hard as we thought it was actually funny.

Özgü GÜNER - Sena ARIBOġAN -
Sena AġAOġLU - Cansu BAKIR -
Selin DELKANLI - Nurcihan ÖZHABEŞ -
Begüm ÖZTAP - 10 TM A

REFLECTIONS FROM OUR STUDENTS

Shooting of Romeo & Juliet

BY DENIZ NAZ BRYANT, NAZLY SIYOK, TIRUN DIAL

HOW DID WE FEEL?

We had so much fun while doing this project! Our mistakes didn't get us devastated, they encouraged us and caused us to have fun; and when a scene ended up being successful we were filled with the sweet feeling of victory. Our scene involved the character that Shakespeare used as the comic relief character, the Nurse, and that was one of the factors that made the project very fun.

We were first nervous because someone else had to be the cameraman and we didn't know who to ask for help; luckily Hazal Tanserver was willing to help us :) Arranging the costumes wasn't a piece of cake but it wasn't very hard either. We had quite a hard time while memorizing all those lines but we've worked hard, memorized them all and it was worth it; the project ended up being nice :)

TROUBLES?

Of course we went through some troubles! Did you know that students weren't allowed to be on the upper floor of the school after 5 P.M. ? Well, we didn't.. So, there had to be a change of locations in the video, since we were at the balcony we had to arrange a scene of 'waking in to the room'. Well it didn't look bad though, or at least we hope so. We didn't have a major problem except that though :)

★ STAR-CROSSED LOVERS

Romeo & Juliet is William Shakespeare's masterpiece tragedy play, that focuses on the theme of "fate" combining it with "love". Since the main theme is fate, "stars" are always mentioned throughout the play because it was believed that stars controlled people's destinies. Shakespeare opens up his play mentioning that Romeo and Juliet are ill-fated lovers by saying "A pair of star-crossed lovers take their life". But why are Romeo and Juliet addressed as "star-crossed lovers"?

If lovers are called as star-crossed, then that means they are not meant to be together, and that stars, fate, didn't let them be together; they were doomed from the start. There is a family feud between Romeo's family, the Montagues, and Juliet's family, the Capulets. Those two families have been enemies for a really long time and their hatred could not possibly be settled down easily. Something major had had to happen to put an end to their enmity; something like Romeo and Juliet's agony, their deaths. That's why Romeo and Juliet are star-crossed lovers, their fates didn't allow them to be together, they have been opposed by the stars from the beginning. When they were finally able to unite, they ended up dying because of their ill fate. It is even ironic that their deaths was the only thing that brought forth peace to the two families.

Deniz Naz Bayram - 10FM

REFLECTIONS FROM OUR STUDENTS

SHOOTING OUR OWN MOVIE "ROMEO & JULIET"

First of all I have to say the work that we made was really funny but also very difficult for us because that was our first experience. We created a group including Mert, Gonca, Bilsun, Cansen and Yiğit. Then, we decided which scene we would like to act. We decided to make two scenes in one of which Yiğit and Mert would be two characters and in the other of which Gonca, Bilsun and Cansen would be three characters.

In our scene, Mert was Romeo, who told Benvolio his love sickness for Rosaline and I was Benvolio, who was Romeo's cousin and best friend and tried to help him in order to get Romeo out of this bad situation. Mert, Romeo, told Benvolio, what he felt for Rosaline and also how much pain he had because of his love sickness for Rosaline and Benvolio told him he had to get out of this sickness and he would be ready to help him.

In the other scene, Bilsun was Lady Capulet, Cansen was Nurse and Gonca was Juliet. Bilsun, Lady Capulet, wanted to talk with his daughter about a proper marriage with Count Paris. She also wanted help from Nurse in order to be able to persuade Juliet easily. Lady Capulet identified Count Paris as a flower which is admired by all the girls in Verona, she is also supported by Nurse. Vulgar Nurse explained all the beauties of Paris just saying 'A Man of Wax'. On the other hand, Juliet didn't agree with them at all the points but she stated that she would look to like.

Mert YÜKSEL - Gonca TUNÇ -
Bilsun GÜNDEM - Yiğit YALÇIN -
Cansen ERENSOY / 10 FEN A

a longer role so we needed a new Benvolio. Ege said he could do both, since they had no overlapping scenes, but he didn't forget to mention that he absolutely refused to wear tights, which by the way, both Romeo and Benvolio do wear, no matter how reluctantly, in our movie.

In the spur of the moment, Doğa became the new Benvolio, and for a long time, he wasn't even aware that he had that role. Looking back at the timeline, we had only a couple of weeks left. It was crucial to start filming, except we had one problem: costumes. We had wanted to rent, but upon some research we found that the types of costumes we wanted were way out of our price range. It wasn't worth that much money when we had creative people in our extensive group. So upon one midnight call, I declared Melis the costume director. She immediately came up with ideas: just plain button-down shirts on tights, throw in a belt, and we would be good to go. To our surprise yet again, it looked much better than it sounded.

One day we got together our shirts, belts, tights, swords, and even something that looked remotely like a Friar's costume, and just started filming, with very little rehearsal. That is where my role came in as a director. It seemed that it was pretty much the only one who knew what Shakespeare was talking about, because I understood Old English without a dictionary most of the time. So I found myself helping everybody with the pronunciations and the tone of their lines. It was going great. As mentioned before, our actors and actresses were divas, in a way. There was only one day during the whole duration of the whole project when everybody could come, and even then, we had people missing at times. There were even parts of the romantic balcony scene where Romeo is replaced by Miray (Tybalt) so that Juliet wouldn't be talking to empty space, because that day Uğur couldn't make it. There were moments when people refused to do, say, or even wear certain things, (including belts). It took a lot of convincing, pleading, and most of the time, screaming, to a point where I had lost my voice for a couple of days. It was just so intoxicating, the rush of excitement when a perfect scene is filmed, the adrenaline of fun from being together, at times I even forgot that I was to sick to stand without feeling dizzy. But soon the annoying concept of time started rushing us again, so we went into intensive working mode, the kind students go into

right before an exam. Pretty soon even the guards at the house said: "They come at the same time, everyday." We only had one week left, and although that sounds like a lot, there was editing to do and I knew from experience how long that was going to take; in short, I needed time. So the natural response was to cut from sleeping time. I found myself living, breathing, eating, and sometimes, even dreaming, Romeo and Juliet. Everyday when I woke up it was the project, and during classes, especially on Tuesdays right after English, Lisa and I couldn't wait for the day to be over so that we could continue filming and planning and editing. It had come to a point where we had been so involved with the whole thing, that when I edited, I found that I lost track of time completely.

If I had started at 9 pm, I would look at the clock and suddenly it was 4 am. Of course, I went to sleep, but only because I knew, the sooner I would get up, the sooner we could get back to filming, editing, and having major fun. In fact, all of us at one point or another were drunk without drinking, and hopefully that will explain why we did what we did behind the scenes.

Lisa Archibald - Miray Karabulut - Banu Yenen - Duygu Minareci - Melis Baykara - Melisa Şahin - Cansen Erensoy - Ege Toksoy - İdil Şerbetçi - Batuhan Civelek - Doğa Küçükay - Uğur Bora Demirci / 10 FEN A

OUR FIRST MEETING WITH WILLIAM SHAKESPEARE

This year in our Literature class, we have been reading the masterpiece of William Shakespeare, which is "Romeo and Juliet". After we finished the first act, our teacher wanted us to prepare a project. The project topic was free for us to choose as long as it was about the book.

Everyone tried to find the most impressive part for himself and it was hard to choose because there were too many new and touchy parts that we learnt. For my project I chose four topics which were: the characters, Queen Mab, the concept of love and the newest literary device for us: oxymoron. The reason why I chose these topics was because they were the most fascinating subjects for me in Act One.

Among all the prepared projects, my classmate Melisa's project was the most catchy one. She used lots of hearts, stars and glittering pieces on it. I also liked Duygu's project because of its heart shape. After we presented our work in class, our teacher hanged them on the walls next to the teacher's

room and of course on the boards in the English class so that everyone could see our colourful and informative works.

This project helped me to go over the new stuff we learned and to find the parts that were the most important ones. It was also enjoyable when I discovered what we have learnt in just one act in this work of art from William Shakespeare.

Banu YEMEN - 10 Fen A

WHAT IS THE CONCEPT OF "STAR-CROSSED LOVERS"?

"Stars-crossed lovers" is a phrase often describing a pair of lovers whose relationship is said to be doomed from the start, thought also including different meanings. The phrase is astrological in origin, stemming from the belief that the positions of the stars ruled over people's fates.

WHY DO WE CALL ROMEO & JULIET AS STAR-CROSSED LOVERS?

From the very beginning of the book of Romeo and Juliet we can understand that there are two noble families living in Verona, yet these families have been carrying a long-lasting hatred, which is going to turn into a bloodshed covering the innocent hands with dirty blood. Then the chorus mentions that these two families have two young children who unluckily have an ill-fated course of life that is going to end up in a tragic event, because this has already been decided by the stars which is a reference to one of the themes of the book: FATE.

FATE IN ROMEO & JULIET

In the book of Romeo and Juliet, there is an idea that fate controls people's lives. From the prologue of the book of Romeo and Juliet, we can understand that their love is doomed not to succeed. So, whatever Romeo and Juliet do, the course of their lives is already written in the stars.

Duygu MINARECI - 10 FM A

IRMAK
OKULLARI

RÖPORTAJ HAKKI DEVRİM HALDUN DORMEN

HAKKI DEVRİM İLE RÖPORTAJ

THE YOUNG JOURNALISTS OF IRMAK SCHOOLS VISITED THE HEADQUARTERS OF TURKISH DAILY NEWS

A group of 7th and 8th grade students from Irmak Schools, who have already been sending their writings to the supplement of Turkish Daily Newspaper, organized a trip to the headquarters of Hürriyet Newspaper. The students who were highly interested in journalism took this opportunity to learn about the daily routine of a journalist's life.

After a warm welcome, the students participated in a morning meeting and met several people working for the newspaper. They had the chance to talk to the chief editor David Judson, and the editor Belgin Akaltan. They talked about the history of the newspaper, the headlines, how the newspaper is prepared and printed. Besides, they had the chance to learn more about today's media.

"Turkish Daily News is one of the leading English newspapers in Turkey. It is not only a newspaper for foreign people living in Turkey but also a valuable source that I use in my lessons. I'll go on encouraging my students to send their writing pieces to be published in GENext." said Gaye Koçer, the English Coordinator of Irmak Primary School.

After a nice meal, Irmak students had the chance to meet Hakkı Devrim, a veteran and vivacious journalist as they name him. His pleasant and easy talk with the students was like a lesson for most of them. He helped students realize what journalism really is. He told about his interesting memories he saved throughout his career.

Later the students had a tour in a room full of old typewriters and press machines. They were really old but still very impressive. The students adored journalism as a career. They have decided to accept the offer coming from the editor Belgin Akaltan to work as voluntary journalists for GENext. Even this very moment they want to apply as interns

to work at the weekends or in summer time.

Irmak School students are grateful to everyone greeting, informing and answering all their questions.

A GROUP OF GRADE 7th & 8th STUDENTS

HALDUN DORMEN İLE RÖPORTAJ

İlk defa ortaokulda sahneye çıkmışsınız. O yaşlarda insanın karakteri oturmaya başlar. İnsan kendine idoller seçer.

Sizin etkilendiğiniz kişi kimdi?

HALDUN DORMEN: O dönem prodüksiyon yoktu. Ben, ilkokuldan sonra, Fransızca öğrenmek için Galatasaray Lisesi'ne gittim. Orada Hakkı Bey vardı. Kendisi benim için bir idoldü diyebilirim. Hakkı Bey'in en yakınındakiler daha iyi roller alıyordu. Asıl amacım her zaman, oyunculuğu meslek olarak yapmaktı, ben de bu nedenle Hakkı Bey'e sığındım.

Daha sonra İngilizce öğrenmek için Robert Koleji'ne gitmek istedim, kabul oldum. Robert Koleji'nde hem drama hem de Türk Tiyatro Bölümü vardı. Böylece burada da istediğim meslek için eğitim görmeye devam ettim. O yaşta bile istediğim meslek konusunda kesin kararlıydım. Ailemde sanatla uğraşan biri yoktu ve 1950 yıllarında, bu tür istekleri ailelere kabul ettirmek çok zordu ve benim bunu yapmam lazımdı, en korktuğum çekindiğim şey de buydu. Lisenin son sınıflarındayken, babam Amerika'da iş yapıyordu ve ben de bu sıralarda Yale Üniversitesi'ne başvurmuştum. Yale'e gitmek istememin nedeni de burada Şirin Devrim ve Tunç Yalman olmak üzere iki Türkün olması ve de ilk üniversite tiyatrosunun Yale'de olmasıydı. Kabul olduğumu öğrendimde, bunu anne ve babama söylemek o dönemde benim için çok zordu. Aynı zamanlarda Amerika'da olan babama, kabul edilmişimi, yapmak istediğim mesleği ve hedeflerimi açıklayan bir mektup yazdım. Babamın cevap olarak yazdığı mektup gerçekten harikaydı ve hayatta amacımın olmasından dolayı duyduğu mutluluğu anlatıyordu.

Fakat babam bu konuda eğitim görerek bu işe kalkışmam gerektiğini de belirtmişti. Bu mektup beni çok sevindirmişti. Daha sonra ben Yale'deyken babam ziyaret etti ve bu ziyaretlerinde gerçekten çalıştığımı gördüğünde çok mutlu oldu. Yale'in bana kazandırdığı en büyük şeylerden biri de burada kostüm dikmesinden tutun, dekora kadar hem sahne arkası hem de sahne eğitimi almış olmamdır.

Ailenizin sizi sahnede ilk defa gördüğü anda neler hissettiniz?

HALDUN DORMEN: (Gülerek) O an sahnede onların tepkisini görmedim ve de dikkat edemedim.

Muhsin Ertuğrul'la tanışmanız nasıl oldu? Sizin tiyatro hayatınızdaki yeri nedir?

HALDUN DORMEN: Amerika'da bulunduğum süre boyunca hep Türkiye'ye dönmek istedim. "Yale'i bitireyim, bir yılda New York'ta yaşarım, sonra da Türkiye'ye dönerim" diyordum. Muhsin Bey ile ilk irtibatım bu şekilde oldu. Büyük bir özgüvene sahip olan Muhsin Bey'e, kendimi, amacımı, kim olduğumu, eğitimimi, ne yapmak istediğimi anlatan bir mektup yazdım.

Muhsin Bey beni gerçekten çok şeker karşılamıştı ve kendisiyle anlaşmıştık. Artık Türkiye'ye döndüğümde gireceğim bir iş de garantiydi. Ben bu sıralarda, 6 ay boyunca Hollywood'da oynadım ve dans, şan dersleri aldım. 1954 sonu, 1955 başlarında Türkiye'ye geri döndüm. Döndüğümde de, daha önce beraber çalışma kararı aldığımız Muhsin Bey'in tiyatrosunda kendimi gösterdim. Bu arada benim bir ayağım sakattır. Futbol oynarken sakatladığım ayak için ameliyat olurken, yanlışlıkla sinirim kesildi ve bu da bende kompleks oluşturdu. Bu nedenle Yale'deyken yönetmen olmayı aklıma koymuştum. Hocam, egzersizlerin birinde "Sen ayağınla neden öyle garip hareketler yapıyorsun, hiç komik olmuyor!" dedi. Ben de ayağımın sakat olduğunu söylemiştim. Bunun üzerine hocam çok utandı ve üzüldü. Ama bunu ancak 8. egzersizde anladığını fark edince, bana gerçekten iyi bir oyuncu olabileceğimi söylemişti.

TWO STAR - CROSSED LOVERS

"Star-crossed" is a phrase often describing a pair of lovers, whose is said to be doomed from the start, though also encompassing different meanings. The phrase is in origin, stemming from the belief that the positions of the stars ruled over people's fates. To describe a relationship as "star-crossed" means the stars are working against the relationship. The phrase is best known from the play by the playwright. It also refers to and the inevitability of the two characters' paths crossing each other.

It usually but not always refers to unlucky outcomes, since Romeo and Juliet's affair ended tragically. Further, it connotes that the lovers entered into their union without sufficient forethought or preparation; that the lovers may not have had adequate knowledge of each other or that they were not thinking rationally. Maybe we will never be able to understand what these lovers lived but even reading some lines of this masterpiece enables us to learn how it is to be in love with someone who is not meant to be ours. We see that love can't come over all problems; it is all written what will happen. God decides everything; we can't even blame bad timing for this tragedy. It seems like we can't change anything, we just do what God or Cupid wants us to do, which makes us think that our decisions and actions are nothing so important; we're just puppets and if our love is star-crossed, we had better let it go.

Lara KASIRGA - 10 Fen A

BECOMING ACTRESSES

Our chapter was Act 2 Scene 5, which covered the conversation between the Nurse and Juliet. Me and Naz had so much fun while we were shooting our own movie. We were in Naz's house, in their garden. It was hard to act like real Juliet and Nurse because when the camera is on you, you just can't remember any of the stuff you have memorized. When we understood that camera had a bad effect on us, we wrote our speeches on the big papers and read some of the things from there but not all of it of course. When the shooting ended, we were so relaxed because it was so hard to act. We cut some bad scenes and put the pieces of our film together. When the job was done and we had the film in our hand, we felt the joy of finishing a big project like that. We understood that relief was a beautiful and hard-to-get honour. We couldn't hand the project to our teacher ourselves and see the look on her face but we did imagine her face while watching it...

Mina USANMAZ - Naz VATAN - 10 TM A

REFLECTIONS FROM OUR STUDENTS

ROMEO & JULIET ACTING PROJECT - REVIEW

We were given a project assignment for our English class a month ago. We had to choose a part of the book, "Romeo & Juliet", that we liked in order to act it out with friends. We chose our groups to begin. I joined Berkay, Bora and Volkan in this project. We chose the part we all liked, which was the chat between Nurse, Romeo, Mercutio, Benvolio and Peter. I was Romeo, Berkay was Mercutio, Bora was Nurse and Volkan was Peter. Now I have put together the reviews of my teammates.

Bora Kent: First of all I want to thank our teacher for giving us a chance to act in class. We chose to act in class but not to record a DVD because we believed acting in class is more enjoyable. We practised in our free times at school with Berkay, Volkan and Erdal in order to memorize well and act well. I want to thank my teammates as well for their hard work.

Berkay Alpogut: I was very much satisfied with how the project worked. We could find enough time to rehearse and act out for this project, so it wasn't hard. I wanted to act in class because it is much easier and also gives us more chance to show our project. Thank you.

Erdal Furtun: I liked to be Romeo because he used small but clear sentences and that was easy to memorize, we first chose our characters by writing them on small pieces of papers and randomly choosing a piece of paper. I luckily chose Romeo. I think this was a great way to choose characters because otherwise it would be injustice. Thanks to our teachers for letting us present our project in class.

Volkan Yakut: I understood this part of the story very well after working on it again and again... and I enjoyed the project a lot thanks to our teacher and my friends.

ROMEO & JULIET

We wrote our own, and we had fun doing it. The beginning was very simple. A small project: memorizing a couple of lines, acting out a scene in front of the class and having it filmed. Our teacher had given us a month and a half to get the ideas, make groups, rehearse and act it out. Of course, as any procrastinating student

group would, we all started thinking slightly too late, namely two weeks. At first the group had started out relatively small, or at least, it was small compared to what it would later become. We had a couple of great ideas, and with our cast it would have been a comedy with a tragic twist, rather than the other way around, as it was meant to be. Then a great idea literally dawned on us one day. Why not ask if we could make this project something bigger, better and more beautiful, as this wonderful masterpiece had the potential to be? We asked for permission to make it into a movie filmed and edited outside of class and made to be watched, and our teacher agreed, later opening the option to the smaller groups. Since our group was by far the largest, we decided to make it worth the while and extended the scene we were supposed to do into the whole story, but not necessarily the whole book. It was a new concept completely, because we had added and removed scenes, characters, and whole concepts, but also (and sometimes accidentally) added new ones. As an example to this, instead of having characters that talk to themselves, seeming like loons to the modern audience that was going to watch this, we edited out a couple of speeches and instead had our new character, the disembodied voice of an interactive narrator, fill in the missing blanks. By interactive, we mean that the narrator is actively taking part in the story, not only telling it, but also revealing important truths to some of the characters. Also, our characters hear and react to the narrator, even if they can't see her. This makes the narrator an important character, rather than some random voice talking at random moments. When we cut out scenes, so as not to have the narrator talking to herself, because she was created exactly for that purpose, there are new scenes written to explain what happened in between. For example, when Juliet "dies", it is not Balthasar (well it is, but he is meant to be playing another character at that moment) who tells Romeo about it. Instead, we introduce the concept of gossip (which is also one of the words that Shakespeare created) and the concept of information traveling faster than people. Also as a kind of comic twist which was created completely by accident, there is an interesting relationship between the characters of Mercutio and the Nurse, to which we would like to draw your attention to. Of course, after we made our group, and written and then rewritten the script, we still had some difficulties with the cast. In our first preference for Romeo and Juliet, Batuhan refused to be Romeo, especially opposite Duygu as Juliet. We

replaced them with Banu and Uğur, making an addition to the cast. Afterwards, we had several technical problems. Because almost everybody had more than one role, these roles had to be made such that they would not overlap. Otherwise, our actors may just have needed to split into two. But this was easily fixed, and soon we were on our way to actually start working.

However, once the work actually did start, people started realizing how hard this stuff really was and, keeping the time limit in mind, became increasingly worried that we could not finish on time. This took a lot of convincing on Lisa's and my part, because we had a dream, and it was going to be perfect, of course if everybody cooperated. Unfortunately though, most of the time, they didn't. It is amazing how stubborn people can be in their own opinions and make firm decisions without listening to any reason and refusing to be convinced. Just as this problem was beginning to arise, it came time for MUN and Lisa had to leave; and I was left alone with an angry group who refused to listen to one word of my logic. They were happy to listen to me of course, but this never changed the outcome. They were so intent on doing just the first act. But there was the balcony scene, and the traumatic death, and beautiful, beautiful choreography for fencing in the fighting scenes that I had learned a couple of years back. It was going to be a production worthy of a party when it would be done, but of course, nobody would ever know how much work there was to be done behind the scenes. Eventually, we came to a place in our disagreement where I just said: 'Do whatever you want, as long as you do it perfectly.' Obviously I was disappointed, and so was Lisa, because we had a vision. And somehow, one day, that vision came through. We worked together, and came up with an amazingly short script that would convince our divas and also give us a chance to work some serious movie magic. It would tell the whole story, it would be just short enough to be accepted by our reluctant group but it would be perfect from the artistic concept of a movie; it was perfection, and to our slight surprise, our whole group accepted. Of course, meanwhile there had been a couple of role changes. Ege was our priest, but when we had decided to do just Act one, his role was cut, so we changed him to Benvolio, previously played by Melis. But now that we had gone back to the whole story, he was back to priest and Melis had

Bozuk Düzen ve Güzel Bir Gün için isimli iki eleştiri içerikli filminiz var. (ödül de almış). Bunlar o dönem içinde başınızı ağrıttı mı? Türk sineması hakkında düşünceleriniz neler?

HALDUN DORMEN: Evet, ağrıttı. Siyasal anlamda bir sorun yaşamadım ama maddi konular başımı ağrıttı. Sinemacı olmak istiyordum aslında ama artık film hayatım bitti. Benim için, genelde olanın aksine, tiyatro sinemanın borçlarını ödedi. Ancak şu anda Türk sinemasını çok parlak buluyorum. Son dönemde çıkan bir sürü başarılı Türk filmi var. Örneğin Yılmaz Erdoğan'ın son çıkan filmi Neşeli Hayatlar'daki, komedi ve dramın dozunu çok beğendim. Ancak günümüzde Amerikan filmlerinin ülkemizde ve dünyada daha çok ilgi görmesinin nedeni ise bizi geçmişten beri yıkamış olmaları ve eskiden izleme olanağımızın bulunduğu tek filmlerin bu filmler olmasıdır.

Büyük emekler verdiğiniz Dormen Tiyatrosu'nu kapatmak zorunda kalınca neler hissettiniz, geleceğe dair kafanızda neler vardı?

HALDUN DORMEN: Dormen tiyatrosu iki kez kapandı. 1972'deki kapanma, o dönemde yaşadığım bunalımlardı. Çok genç yaşta bu işe girişmemin getirdiği sıkıntılar kendini göstermeye başlamıştı. Bir sene boyunca kimseden teklif alamamam da beni büyük bunalıma sokmuştu. Bu dönemde kitap yazdım ama hep tiyatro benim için önemliydi ve asıl istediğim oydu. Bu dönemimi de boş geçirmemeye çalıştım. İkinci fırsatı Egemen Bostancı ile yakaladım. 2. Dormen Tiyatrosu'nu kurduk; ama bunu da 2001'de kapattım. Kapattığıma çok memnunum çünkü bu benim daha özgür ve rahat olmamı sağladı.

Bir röportajınızda yoğun tempunuz yüzünden ailenize özellikle de torunlarınıza vakit ayıramadığınızı söylemişsiniz. Çalışmayı bırakma gibi bir düşünceniz var mı?

HALDUN DORMEN: Evet, ayıramıyorum. Zaten yurtdışındalar ve de vakit bulamıyorum. Ama bu kesinlikle çalışmayı bırakacağım anlamına gelmiyor. Elimden geldiğince, kendimde bunu yapabilecek gücü bulduğum sürece işime devam edeceğim, vazgeçmeyeceğim. Durmayı veya bırakmayı düşünmüyorum.

Kürtçe tiyatro çalışmanız mevcut. Bunu yaparken neyi amaçladınız ve acaba bu açılıma destek mi?

HALDUN DORMEN: Bu projem için Diyarbakır'a gidip geliyorum. Oyunu önce Kürtçe okuyoruz ve daha sonra Kürtçe çalışıyoruz. Kendi yazdığım bir oyunu anlamadığım bir dilde izlemek gerçekten çok enteresan aslında. Birinci perde mizansenini bitirdik. Diyarbakır'da belediye tiyatrosu bulunuyor ve benim bundan daha önce haberim yoktu. Burada Kürtçe ve Türkçe oyunlar sahneleniyor. Kendi yazdığım bu oyun ise Kürtçe sergilenecek. Açılım maçılım bilmiyorum ben. İnsanların daha önce Türk toplumunda olduğu gibi beraber ve barış içinde yaşamalarını istiyorum. İlla adı olması, ayrımcılık yapılmasına gerek yok. Bölünmeyi önlemede az da olsa faydam olması için bunu yapıyorum. Bana göre Türkiye'yi Türk yapan bu mozaiktir çünkü. Daha önce Kürdü, Rumu, Türkü, Ermenisinin beraber ve barış içinde yaşadığı böyle bir toplumda, bende böyle bir olayın aniden nasıl ve nereden patladığını anlamış değilim.

Hayatınızda bunu da yapmam gerekiyor dedğiniz veya içinizde kalan bir şey oldu mu?

HALDUN DORMEN: İçimde kalan bir şey olmadı. Ama Eskişehir'de şu an üstüne

çalıştığım Kürtçe oyunun Türkçesini oynamak istiyorum.

Amerika'yla Türkiye'yi görmüş biri olarak, oranın ve Türkiye'nin tiyatrosunu nasıl karşılaştırırsınız?

HALDUN DORMEN: Türk tiyatrosu teknik olanaklar haricinde çok iyi durumda ve çok iyi oyunculara sahip. Yönetmenler, tasarımcılar gerçekten çok kaliteli. Ancak iyi denecek yazarımız yok; fakat bu dönemde bu yalnızca bizim değil tüm dünyanın sorunu. Ama Türk tiyatrosunu gururla beğeniyorum ve geleceğini çok iyi görüyorum. Bunun en güzel örneği de İstanbul'da şu an perdesini açan büyük küçük 365 tane oyunun olması. İstanbul'daki tiyatroların restorasyon çalışmalarına gelince de, açılışa gittim, kötü bulmadım.

Yapmış olduğunuz televizyon programları var. Gelecekte de bu tür planlarınız var mı?

HALDUN DORMEN: Daha önce ilk ve en çok izlenen Popstar'ı sundum. Gerçekten çok zevkliydi ve çok büyük keyif aldım. Gamze Özçelik ve Osmantan ile çalıştım. Gelecekte de Seray Sever ile yapmayı planladığımız bir proje var. Büyük ihtimal TRT 1'de yayınlanacak ancak dediğim gibi şu an sadece plan aşamasında.

Çok teşekkür ederiz bu güzel sohbet için ve vakit ayırdığınız için.

HALDUN DORMEN: Ben teşekkür ederim.

Bora Kent - 10 TM A

Miray Karabulut - 10 Fen A

İRMAK
OKULLARI

ULUSLARARASI EĞİTİM PROGRAMIMIZ: PYP

IRMAK'TA PYP ANASINIFI

DAMLA CLASS (5 YEAR OLDS)

In relation with our PYP unit 4 "From the garden to the table", we have learned to name the food, sorting them out as vegetables and fruit. We have expressed our favorite food using I like and I don't like sentence patterns. We have also learned to say what we are eating and drinking. We made a pizza and couldn't wait until it was ready to eat. It was delicious! We had a picnic in our classroom. It was great fun! In relation with our PYP unit 5 "Children of the world.", we have learned that we live on the planet Earth. We have also learned to say in which country and city we live in. We have learned to name the clothes we are wearing.

At Easter, we colored eggs and decorated them in different colors, it was exciting and fun!

In relation with our PYP Unit 6 "Water is life", we have discovered how important water is to survive. We have also learned to name and identify the animal as pets, wild and farm animals. We have learned and revised all colors, shapes and numbers. Daily we have learned and pointed at the days of the week, the months of the year and which season we are in. We have emphasized our knowledge by dramatizing, singing, dancing, doing activities, reading story books and by playing joyous games. Our end of the year performance was amazing! We sang songs and performed the "8 Little Monkeys" and "The Enormous Turnip" dramatics. We had a wonderful year full of knowledge, happiness and fun. Have a nice holiday!

Ariana KESKIN - İngilizce Öğr.

IRMAK'TA PYP ANASINIFI

DAMLA SINIFI

Damla sınıfı olarak doğadan Sofraya ünitesinde, sebze ve meyveleri inceledik. Evden getirdiğimiz sebze ve meyve resimlerinin hangi gruba ait olduklarını bularak uygun gruplara yerleştirdik. Sınıfımızdaki sebze meyve posterindeki sebze ve meyveleriyle grafik çalışmaları yaptık. Grup çalışması olarak Sağlıklı ve sağlıksız yiyeceklerden oluşan posterler oluşturduk kendi düşüncelerimizi yansıtan resimler çizerek posterimize yapıştırdık.

Yiyeceklerin bize ulaşmasında katkısı olan çalışanları öğrendik (çiftçi, manav vb.) yiyeceklerin nerelerden alındığını öğrenmek amaçlı Migros'a geziye gittik, marketteki reyonları inceleyerek marketten neleri alabileceğimizi keşfettik.

Bütün öğrendiğimiz bilgileri yaptığımız (köfte kızartma, mısır patlatma, pazarcular) dramalar ve eğlenceli oyunlarla pekiştirmek için en keyifli yanıydı.

Yumurta deneyi yaparak sağlıksız beslenen çocukların dişlerinin nasıl olduğunu öğrendik, dişlerimizi günde iki defa fırçalamamız gerektiğini daha iyi kavradık. Soğan çimlenme deneyi yaparak yiyeceklerin toprağa nasıl tutunduğunu gözlemledik, soğanımız yeterince çimlendikten sonra bahçemize diktik. Yaptığımız bu deney sonucunda Bitkilerin toprağa kökleri ile tutunduğunu gözlemleyerek ve uygulayarak öğrenmiş olduk. Yiyeceklerin yemek masamıza gelene kadar geçirdikleri değişimleri daha iyi öğrenmek için ekmek yaptık, mısır patlattık ve afiyetle yedik.

Yiyeceklerin yetişme yerleri ile ilgili (Tarlada-ağaçta) öğretmenimizin hazırladığı sunumu izleyerek hangi sebze-meyve nerede yetişir öğrendik. Birçoğumuz çileğin ağaçta yetiştiğini düşünüyorduk artık biliyoruz çilek tarlada yetişir.

Dünya çocukları ünitesinde; önce yaşadığımız ülkemizin özelliklerini öğrendik, dünya küresinde neredeyiz, dünya üzerindeki şekli nasıl? hangi ülkelere yakın hangi ülkelere uzak olduğunu inceledik. Dünya haritasını boyayarak denizleri, okyanusları, kutupları keşfettik.

Yaşadığımız ülkenin belli başlı özelliklerini öğrendikten sonra yaşadığımız şehri öğrenmek için İstanbul resimleri getirdik, getirdiğimiz resimleri arkadaşlarımızla inceledik. Öğretmenimizin İstanbul ile ilgili hazırladığı sunumları izledik. İstanbul'un özelliklerini yansıtan resimlere bakarak (Kız kulesi, Boğaz köprüsü, Dolmabahçe sarayı vb) ayrılarını çizdik. İstanbul haritası yaparak, yaptığımız haritada okulumuzun yerini, oturduğumuz yerleri belirleyerek evlerimizi çizdik ve haritaya yerleştirdik. Birbirimizin evlerine, okulumuza olan mesafeleri belirledik. Miniatürk gezisine giderek hem ülkemizle ilgili hem de yaşadığımız şehirle ilgili maketleri inceleyerek öğrendiğimiz bilgileri pekiştirdik ve yeni bilgiler öğrendik.

Dünyanın farklı ülkelerinde yaşayan çocukların yaşam biçimlerini "Benim ailem, Benim Hayatım, Yaşadığım dünya, Ünlü yerler" isimli kitapları inceleyerek öğrendik. Öğretmenimizin hazırladığı bilgisayar sunumlarında (Çin ülkesi, Kızılderililer, Eskimolar) farklı ülkelerin yaşam biçimlerini (yemekleri, kıyafetleri, evleri, oynadıkları oyunlar vb) ile ilgili bilgiler edindik.

Dünya çocuklarının resimlerini boyadık, dünya haritasında yaşadıkları yerlere göre yapıştırdık.

Çin şapkası yaptık ve şapkalarımız kullanarak drama yaptık birbirimizi selamladık, dans ettik. Kızılderili şapkası yaptık, şapkalarımızı taktık yüzlerimizi boyadık ve Kızılderili dansları yaptık bütün bunları yaparken hem çok eğlendik hem de yeni yeni bilgiler öğrenmiş olduk.

IRMAK'TA PYP ANASINIFI

CANLILAR

Canlı türleri ve özellikleriyle ilgili grup sohbeti yaptık. Resmini yapmak istediğimiz bir canlı türünü seçerek canlılar grafiğinde uygun gruba yerleştirerek sayısal olarak ifade ettik. Kütüphaneye giderek hayvan, bitki ve insanlarla ilgili dergi, poster ve hikâye kitaplarını inceledik. Evimizden getirdiğimiz bitki tohumlarını inceleyerek arkadaşlarımıza tanıttık. Tohumları özelliklerine göre gruplandırarak tohum çeşitliliği grafiği oluşturduk. İncelediğimiz tohumlardan fasulye, nohut ve mercimeği seçerek tohum çimlendirme deneyi yaptık.

Deneyimizin gelişim sürecini tohum büyüme grafiğimize işaretledik. Çiçeğin Ömrü adlı hikâye kitabını okuyarak bitkilerin büyümesi için nelere ihtiyaç duyduklarını öğrendik. Koç taş'ın bitki bölümünü gezerek bitki çeşitliliği ve bakımları hakkında bilgi edindik.

Gems Programından Kurbağaları inceledik. Kurbağaların gelişim evreleri ve bu evrelerin özellikleriyle ilgili bir kitap oluşturduk. Toad ile Frog adlı hikâye kartlarını boyayarak sıralama çalışması yaptık. Hikâyenin sonunda "favori düğmem" adlı gruplama çalışmasını yaparak sınıfımızın favori düğmesinin geometrik şekillerden hangisi olabileceğini tahmin ettik. Kurbağalarla ilgili strateji oyunumuzu oynadık.

Gems Programından Arıları inceledik. Arıların gelişim evreleriyle ilgili puzzle arkadaşlarımızla tamamlamaya çalıştık. Farklı arı türlerini inceleyerek bireysel arı modellerimizi oluşturduk. Pyp panomuzdaki kovanımızın çevresine arılarımızı yerleştirdik. Arıların yaşam alanı, arı türleri ve görevleri, arıların dansı ve özellikleri, balın faydaları ile ilgili edindiğimiz bilgilerimizi resmederek arılar adlı kitabımızı oluşturduk.

IRMAK'TA PYP

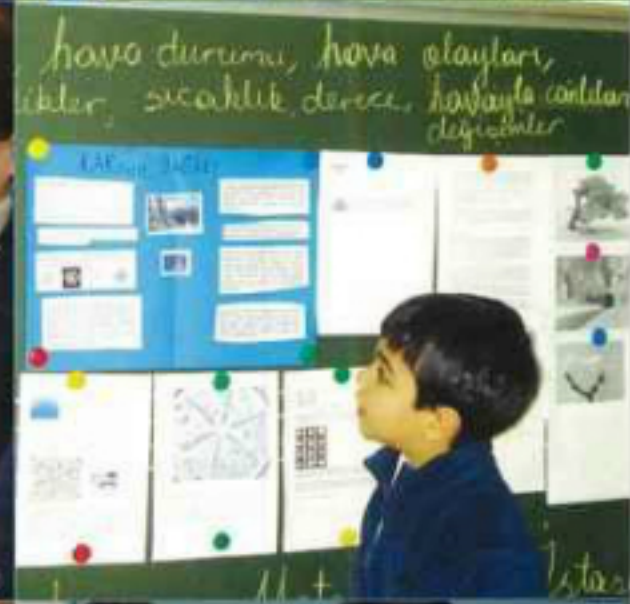
1. Sınıf

HAVALAR NASIL? METEOROLOJİ GEZİSİ VE ÜNİTE ÇALIŞMALARI

Bu sorgulama ünitesinde öğrencilerimiz, mevsimler ve mevsimlerin yaşantımız üzerindeki etkilerini araştırdılar. Yağmurun ve karın oluşumunu araştırarak sunumlar hazırladılar. Hava olayları ile ilgili kavramların gruplandırılması ile ilgili etkinlikler yaptılar. Hava durumunun bağlantılı olduğu meslek gruplarını araştırdılar. Mevsimlere göre nasıl giyinilmesi gerektiğini ve nedenlerini sorguladılar. Hava olaylarının dünyanın her yerinde aynı olmamasının nedenlerini araştırdılar.

"Havalar Nasıl?" sorgulama ünitemiz içinde yapılan meteoroloji gezisinde de öğrencilerimiz hava olaylarının tahmin edilme yollarını ve bunun için kullanılan araçları öğrendiler. Bu gezi dönüşünde öğrendikleri bilgiler ışığında kendi hava grafiklerini hazırladılar. Termometrelerini oluşturarak hava tahminlerinde bulundular. Hava tahminlerinin uydular aracılığı ile nasıl yapıldığını hazırladıkları resimlerle anlattılar.

1. Sınıf Öğretmenleri

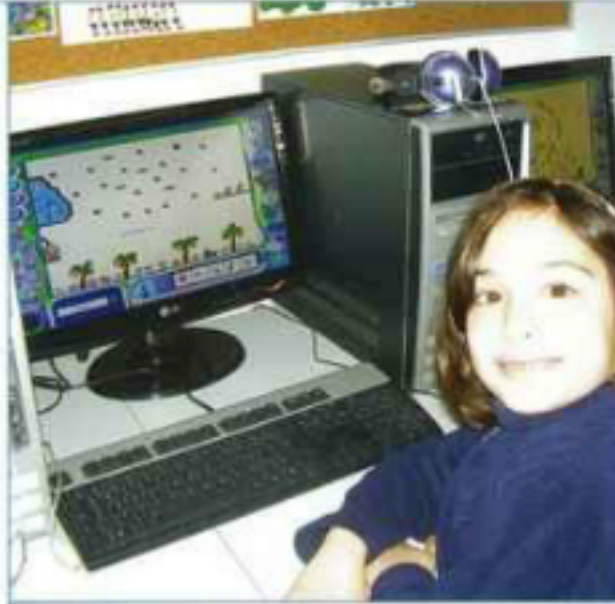
IRMAK'TA PYP

1. Sınıf

HAVALAR NASIL?

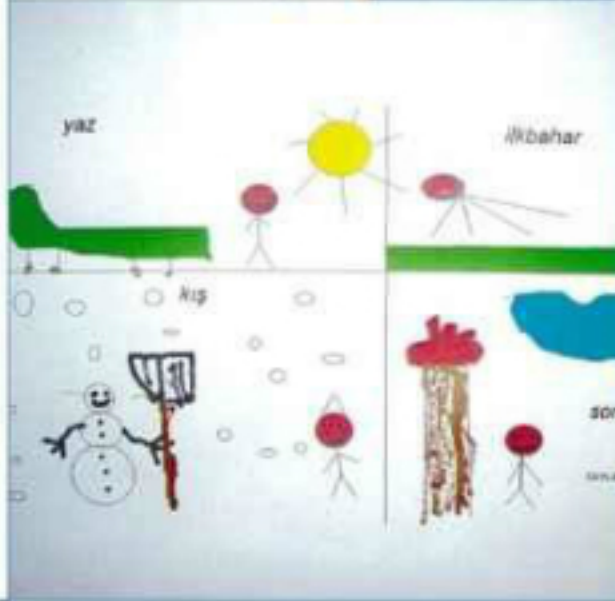
"Havalar Nasıl?" PYP ünitemizde Word programında mevsimlerin isimlerini yazdık. Word'de yazı tipini, yazı boyutunu, yazı rengini değiştirmeyi öğrendik. Yazımızı yazarken klavye üzerindeki tuşların görevlerini öğrenmeye başladık.

Paint programında her mevsimin farklı özelliklerini gösteren resimler yaptık. Bilmişim Bilim Evi eğitim programında farklı hava durumlarını düzenleyerek sıcaklık düştüğünde ve yükseldiğinde havanın nasıl olduğunu gördük.

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE SPOR ÜNİTESİ

Geçmiş ve günümüze ait spor dallarını resimlerini toplayarak pano oluşturduk. Bu resimleri inceleyerek zamanla spor dallarının gelişimini inceledik.

We Learned The Weather

We Learned Seasons

IRMAK'TA PYP

2. Sınıf

REKLAM TASARLAMA

"Reklam Tasarlama" adlı çalışmamızda bir reklamcı olduğumuzu düşündük. Yeni çıkan bir ürünün reklamını yapmak bize düşmüştü. Yaratıcılığımızı da işin içine katarak düşündüğümüz çok farklı ürünlerin reklamlarını hazırladık. Ürünün cinsini, adını, rengini ve ambalajının nasıl olacağını düşündük. Düşündüğümüzü yazdık ve resimledik. Bir de slogan hazırladık. Benimki bir bisiklet. Adı DETÜRK. Benimki de bir çanta. Adı da NOTİ NOTİ.... NOTİ NOTİ BANA YARDIM EDEEERR....

Ezgi EROĞLU, Berent BAYSAL - 2A

OKUDUĞUMUZ KİTAPLAR

Okuduğumuz kitapları kartlarımıza düzenli olarak işliyoruz ve iki kitap okuduğumuzda bir gülen yüz kazanıyoruz. Bu bizi mutlu ediyor. Kitap sevgimizi bir kat daha artırıyor. Alışkanlığımız perçinleniyor. Kitaplarımız bittikçe yenileri ile değiştiriyoruz. Kitap seçmek çok eğlenceli...

PARANIN KULLANIMI

2. sınıflar olarak Migros'a düzenlediğimiz gezide bir müşteriye "Size bilinçli tüketici anketi uygulayabilir miyim?" diye sordum. Beni kırmadı. Ona bir ürün alırken nelere dikkat ettiğini, fiyat araştırması yapıp yapmadığını, reklamların kendisini etkileyip etkilemediğini, tüketici olarak haklarını bilip bilmediğini, bilinçli tüketici olmanın önemini sordum. Aldığım cevapları kaydettim ve sınıfta arkadaşlarımla paylaştım.

Defne DEDA - 2A

IRMAK'TA PYP

2. Sınıf

PARANIN KULLANIMI

"Paranın Kullanımı" PYP ünitesinde Word programında Bilinçli Tüketici Kılavuzu hazırladık. Belgemizde otomatik numaralandırma, küçük resim ekleme, otomatik şekil ekleme ve içine metin yazma, sayfa kenarlığı ekleme özelliklerini kullandık. İnternette poster bulup kılavuzumuza kopyala-yapıştır yöntemi ile yapıştırdık.

Sayfamızı A4 kağıdının yarısına çıktı olarak velilerimize dağıtmak üzere çoğalttık.

GRADE 2 - THE USAGE OF MONEY

In our English class, we studied food and shopping words and did various activities in order to reinforce our vocabulary. We made our restaurant and café menus, we wrote our restaurant dialogues and acted them out. Then we studied shopping dialogues through preparing our shopping lists and acted them out in the classroom. For the unit presentation, we wrote skits about shopping and ordering food, and worked on our roles. Finally, we talked about our needs and wants, and made lists considering the fact that we should buy what we need.

ÜRÜN TASARLAMA

"Paranın Kullanımı" adlı ünitemizde, yaratıcılığımızı geliştirmek ve eğlenerek öğrenmek için grup çalışmasıyla ürünler tasarladık ve bu ürünleri yapabilmek için öncelikle plan yaptık. Her arkadaşımız planımızda belirlediğimiz malzemeleri getirdi. Birlikte ürünlerimizi tamamladık ve sunduk. Ayrıca bu ürünlerin etiketlerini, kullanma kılavuzlarını ve garanti belgelerini hazırladık. Ürün afişlerini hazırladık. Ürünlerimiz ile ilgili bir de slogan içeren şarkılar besteledik.

AFİŞ NEDİR?

"Afiş nedir? Etrafımıza baktığımızda nerelerde afişler görüyoruz ve afişlerde yer alan ürünler nelerdir?" sorularıyla afiş hakkında ve afişlerde yer alan ürünler hakkında konuştuk. Bunun ardından tasarladığımız ürünlerin afişlerini oluşturmak için öncelikle afiş yaparken uymamız gereken tasarım kurallarını öğrendik. Çeşitli afişler inceledik. Tasarımlarını yaptığımız ürünlere logo ve sloganlarımızı ekleyerek çalışmamızı tamamladık.

“KÜÇÜK KALEMLER” 2. SINIFLAR PYP ÜNİTESİ

Bu ünite de hikâye ve masal kavramları üzerinde durduk. Hikâye ve masalın hayatımızdaki yerini tartıştık. Hikâye ve masalın özellikleri ile benzerlik ve farklı yönlerini sorguladık. Hikâye yazma aşamalarını ve hikâye unsurlarını öğrendiğimiz, verimli bir ünite geçirdik. Olayları oluş sırasına göre yazma ile yazılarımızda giriş, gelişme, sonuç bölümlerini yapma konularında bilgi sahibi olduk. Bu bölümlerdeki özellikleri irdeledik.

Türk ve dünya masallarını inceledik. Hep birlikte konuyu, kahramanları, yer ve zaman ile ana düşünceyi belirledik. Kitap okuma konusundaki hevesimiz sayesinde, konu sıkıntısı çekmedeWişin içine hayal gücümüzü de katarak başarılı çalışmalar ortaya koyduk. Öğrendiklerimizi yaptığımız tüm çalışmalarımızda kullanarak özümsemiğimizi gösterdik. “Kendi Hikâyemi Yazıyorum” adlı proje çalışmasını başarıyla arkadaşlarımıza sunduk. Arkadaşlarımız bize akran değerlendirme formu uyguladılar. Yazdığımız hikâyeleri başarıyla canlandırdık.

“KÜÇÜK KALEMLER” RESİM ÜNİTESİ

Hikâyelerimiz ve bu hikâyelerimizi yansıtan resimlerimiz. Yazdığımız hikâyelere uygun resim çizebilmek için çeşitli araştırmalar yaptık. Kitap kapakları resimlerini, çeşitli hikâye ve masal kitaplarını inceledik. Böylelikle yazdığımız hikâyelere en uygun resimleri görsel olarak ifade ettik.

IRMAK'TA PYP

3. Sınıf

YEŞİL DÜNYA PYP ÜNİTESİ

"Yeşil Dünya" PYP ünitesinde öğrencilerimizle derslerimizde öğrendiğimiz, "Ağaç Türküsü", "Yurduma", "The Seed Song" ve "Oats, Peas, Beans and Barley Grow" okul şarkılarını; sunum gününde öğrencilerimizle seslendirdik.

YEŞİL DÜNYA GEZİ

3. sınıflar olarak gezegenimizi paylaştığımız bitkileri daha yakından görmek, incelemek ve bilgilerimizi arttırmak amacıyla İstanbul Üniversitesi Botanik Bahçesi'ne gittik. Orada daha önce hiç görmediğimiz bitkileri yakından inceleme ve bilimsel adlarını duyma fırsatını yakaladık Yağmur ormanlarında yetişen bitkilerin olduğu seraları gezmek bizi çok etkiledi. Kendimizi yağmur ormanlarında gibi hissettik. Bitkilerin dünyasına daha bilinçli bir bakış açısıyla baktık. Artık bitkileri korumaya daha çok özen gösteriyoruz.

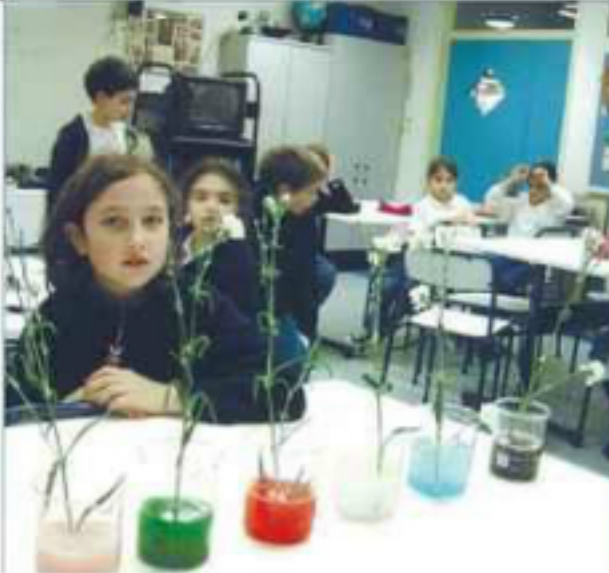
3. Sınıf Öğrencileri

YEŞİL DÜNYA PYP ÜNİTESİ

"Yeşil Dünya" adlı sorgulama ünitesi ile ilgili hazırladığımız sergiyi gezen velilerimiz yaptığımız çalışmalar hakkında bilgi sahibi oldular. Bizler de yaptığımız çalışmaları velilerimize birebir anlatma imkânı bulduk. Çok güzel bir gündü.

3. Sınıf Öğrencileri

BİLGİSAYAR DERSİNDE YEŞİL DÜNYA

"Yeşil Dünya" PYP ünitemizde seçtiğimiz bir bitkinin gelişimini anlatan PowerPoint sunumu hazırladık. İnternete girerek çeşitli internet adreslerinden bitkimizin tohumdan başlayarak yetiştirme aşamalarını araştırdık ve slaytlarımızda anlattık. PowerPointte tasarım şablonlarını kullanarak sunumuza görsel zenginlik kattık.

YEŞİL DÜNYA BEDEN EĞİTİMİ

Kendi vücutlarımızı kullanarak bitkileri taklit ettik. Onları anlamaya çalıştık. Böylece, yaşamımızdaki önemini bir kez daha fark ettik.

IRMAK'TA PYP

4. Sınıf

GRADE 4 - PEOPLE AND GOVERNMENT

In English 1, we made a concept map about people and government and shared the information we know about this topic. We talked about the definition of government and democracy. In order to discuss the sources of democracy, we learned about Ancient Egypt and Ancient Greece. We read texts and watched documentary films about their geographies, types of government and religions. We talked about the every day life of Athens and Sparta, the city-states of Ancient Greece. We learned the gods and goddesses of Ancient Egypt. Then we made research projects about the city-states of Ancient Greece and gods and goddesses of Ancient Egypt. Finally, we discussed the democracy in our modern world.

In English 2, we learned about the three government branches of the United States of America (the Executive, the Legislative and the Judicial branches) and how they work. We also learned about the 50 states and their capital cities. We read short stories about some famous cities like New York City, Chicago etc. We also chose one of these cities and wrote about it as a final project.

İNSANLAR VE YÖNETİM

"İnsanlar ve Yönetim" PYP ünitesinde Word programında SmartArt şekillerinden hiyerarşi şemasını kullanarak okulumuzdaki yönetim şemasını çizdik. Kuruluşlardaki yukarıdan aşağı doğru ilerleyen hiyerarşik bilgileri, raporlama ilişkilerini bu düzenle birlikte yardımcı ve kuruluş şeması asılı düzenleri kullanarak gösterdik.

HAREKET VE KUVVET

Fen ve teknoloji dersinde "Hareket ve Kuvvet" ünitesinde kendi araçlarımızı yaparak araçlarımızın nasıl hareket ettiğini gözlemledik.

ONDALIK KESİRLER

Matematik dersinde ondalık kesirlerin bir bütünden küçük olduğunu öğrendik. Milimetrik kağıt kullanarak ondalık sayılar oluşturduk.

İNSANLAR VE YÖNETİM

22 Mart- 30 Nisan 2010 tarihleri arasında işlediğimiz " İnsanlar ve Yönetim" sorgulama ünitesi kapsamında "İnsanlar, toplumsal düzeni sağlamak için farklı yönetim biçimleri geliştirirler." temel fikrinden yola çıkarak;

- Toplum düzeni,
- Farklı yönetim biçimlerinin oluşma nedenleri,
- Yönetim biçimlerinin toplumsal yaşama etkisi,

sorgulama maddeleri üzerinde durduk. Bu sorgulama maddeleriyle ilgili farklı etkinliklerde bulduk ve başkentimiz Ankara'ya bir gezi düzenledik. Bu gezi sırasında Milli Mücadele sürecinde ve sonrasındaki yeni yönetim şeklimizin oluşmasında emeği geçenleri andık, tarihimizi oluşturan öğelerin nasıl korunduğunu yerinde gördük, yönetim biçimimizin toplumsal yaşantımıza olan etkilerini gözlemlene fırsatı bulduk.

Hangi yöneticinin yerinde görev yapmak isterdin?

Ben Sağlık Bakanı olmak isterdim. Çünkü para sıkıntısında olan aile, birey vb. hizmet vermeyen hastanelerin bu kimselere sağlıklı olmaları için yardım etmesini sağlarım.

Yapacağın ilk iş ne olurdu?

Ben Sağlık Bakanı olsaydım, insanların istese de istemese de aşı olmasını sağlardım. Hasta insanlara, hayvanlara iyileşmeleri için yardım ederdim. Hastaneleri ve sağlık okullarını çoğaltırdım. İnsanlara ilk yardımı öğreten kurslar açarak onların bilinçlenmelerini ve bilgileneceklerini sağlardım. İşini ilgi ve sevgiyle yapanları; sağlık müdürlüklerinde, sağlık ocaklarında, hastanelerde çalıştırdım.

Selin EROĞLU - 4C

HADI ANLAT BAKALIM!

Bu çalışmaya öğrencilerin varlıkların özelliklerini bildiren kelimelerle ilgili ön bilgilerini harekete geçirerek başladık. Daha sonrasında betimleme çalışmalarını devam edildi. Yapılan çalışmada öğrenciler öncelikle varlıkların özelliklerini bildiren kelimelerin, varlıkların hangi özelliğini (renk, sayı, biçim... gibi) bildirdiğini fark ettiler. Sıfatlarla ilgili bilgilerini kullanarak sınıfta yapılan farklı betimleme çalışmalarını sözcüklerle resim yapmanın ifadeyi nasıl zenginleştirdiği üzerinde duruldu.

UZUNLUK ÖLÇÜLERİ

Uzunluk ölçülerini öğrenirken kendi metremizi oluşturduk. Uzunlukları tahmin edip ölçerek kontrol ettik.

ORMANDAKİ KÜÇÜK EV

Bu yaz annemler beni kampa göndermişti. Dağ yürüyüşündeydik. Gruptan ayrıldım, sıkılmışım. Yürürken tahtadan yapılmış bir evin önüne geldim. Belli ki eskiydi. Etrafı tahta çitlerle çevrilmişti. Bahçedeki ağaçlar kırmızıya boyanmıştı. Bir an "Burası benim evim olsaydı..." diye düşündüm. Etraftaki kuş seslerinin dışında sessizliği bozan sadece rüzgârın sesiydi. Evin içini gezmeye karar verdim. İçeride örtüyle kaplanmış pembe küçük bir koltuk vardı. Camı kırılmış bir televizyon ve üzerinde duran yırtık bir dantel. Bir de kurumak üzere olan bir çiçek buldum. Onu suladım. Demek ki aile burayı kısa bir süre önce terk etmişti. Aniden manzarayı fark ettim. Etrafta gri, yeşil ağaçların arasında sarı, yeşil, kırmızı ağaçlar vardı. Sanki sisin arasında sadece birkaç ağaç görülebiliyordu. Evdeki fotoğraflardan acele acele gittikleri anlaşılıyordu. Sonra grup liderinin sesini duydum ve geziye devam ettik. (Bu çalışmayı yaparken betimleme ile sıfatın ilişkisini öğrendim)

Duru KALAÇA 4/A

IRMAK'TA PYP

5. Sınıf

5. SINIFLAR PYP SERGİSİ "COĞRAFYANIN İZLERİ"

Bu yıl 29 Mayıs 2010 Cumartesi günü PYP sergimizin ikincisini gerçekleştirdik. PYP Sergisi; IB-PYP akreditasyonu almış tüm okulların 5. sınıf düzeyindeki öğrencileriyle gerçekleştirdikleri bilgi, beceri, kavram ve tutumlar konusundaki gelişmelerini yansıttıkları ve öğrenmenin kanıtlarını sundukları, bir yıl boyunca süren, belli aşamaları olan ve tamamen öğrencilerin aktif olduğu, öğretmenlerin mentorluk görevi yaptıkları bir çalışmadır. Öğrenci ve öğretmenlerimiz sene başında ortak olarak belirledikleri 'Coğrafyanın İzleri' ünitesini sergi konusu olarak seçtiler ve sene başından itibaren yaptıkları planlamalarla bu konu ile ilgili çalışmalarına başladılar. Yurdumuzdaki farklı coğrafyaların bıraktıkları farklı izleri adım adım incelediler, gruplara ayrıldılar, beyin fırtınaları yaptılar. Çalıştaylara katıldılar, antik yerleri ziyaret ettiler, kazı bölgesi ziyareti yaptılar ve bu izlerin sanat, müzik, dans ve spordaki etkilerini disiplinlerüstü bir yaklaşımla analiz ettiler. Öğrencilerimiz bu çalışma ile coğrafyanın izlerini sosyal sorumluluk bilinci ile birleştirdiler ve çağdaş yaşamı destekleme derneği kız çocuklarının burs desteği projesine minik ellerini uzattılar.

PYP - İLK YILLAR programı uzun bir süreci içine alır. Öğrencilerde birçok becerilerin ilk tohumlarının atıldığı zamandır. Hasat zamanı ise PYP sürecinin bittiği 5. Sınıftır. Bugün öğrencimizlerimizin 5. Sınıfı bitirerek 6. Sınıfa geçişlerinin bir kutlamasıdır.

Her bir öğrenci bir diğeri için farklı bir deneyim, farklı bir katkı oldu. Bu programla birlikte kendilerini daha rahat ifade ettiler, derinlemesine araştırmalar yaptılar, bilgi okuryazarı olmanın adımlarını attılar, sosyal olma özellikleri arttı, farklı platformlarda, projelerde görev aldılar, sunumlar yaptılar, sınavlara girdiler ve Irmaklı'nın farklı olduğunu her zaman her yerde ispat ettiler. Irmak Okulları, öğrenciyi sosyal, akademik, duygusal ve bilişsel alanlarda güçlendirerek tam öğrenmenin gerçekleştiği ortamlar sunmayı hedefler ve öğrencilerimiz bizlere bu becerilerini akademik bilgileriyle de harmanlayarak sergilediler. Hepsini kutluyorum.

"En iyi eğitimli kişi, yaşadığı hayatı en iyi anlayandır. Devlet için, gençliğin eğitim ve öğretimi için uğraşmaktan daha büyük ve daha kutsal bir hizmet düşünülemez." Biz öğretmenler, bu önemli görevin verdiği sorumlulukla, çocuklarımızın çağın ve gelişmiş bilimin gereklerini davranışa dönüştürmelerine katkı sağlıyoruz.

Uyguladığımız programın geliştirilmesinde bizleri destekleyen tüm yönetici arkadaşlarımıza, öğrencilerimizi büyük bir özveriyle yetiştiren meslektaşlarıma, ve onların yetişmelerinde büyük rolü olan ve bugünün gerçekleşmesinde bizlerden desteklerini esirgemeyen değerli velilerimize sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Eda CEYLAN
İlköğretim Md. Yrd.

ELİMİ TUT PYP ÜNİTESİ

"Elimi Tut" PYP ünitesinde internette http://www.edevlet.com/sivil_toplum_kuruluslari/vakiflar.asp adresinden sivil toplum kuruluşlarını okuduk ve ne amaçla kurulduklarını araştırdık. Araştırma sonuçlarımızı Excel programında tablo haline getirdik. Belgemizi hazırlarken Excel'in hücre yapısını, hücre özelliklerini, bölmeleri dondurma ve sayfa yapısını düzenlemeyi öğrendik.

ELİMİ TUT

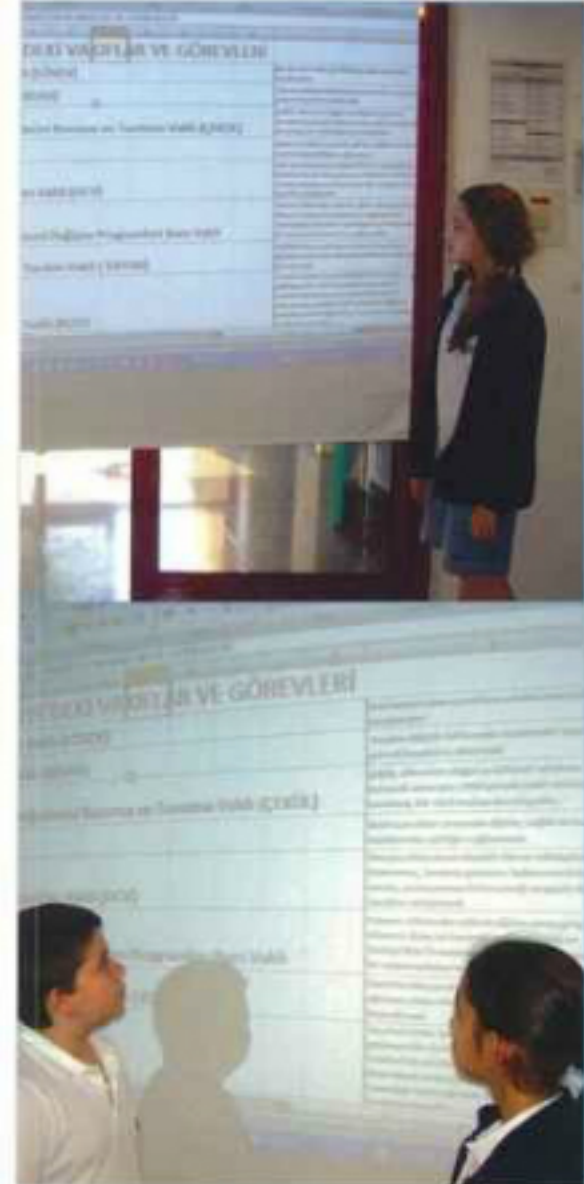
"İnsanlar ihtiyaçlarını gidermek ve kendilerini geliştirmek amacıyla bir araya gelirler." temel fikrine ulaşmak için ünitemiz boyunca çeşitli araştırmalar ve çalışmalar yaptık.

Temel fikrimize ulaşmak amacıyla gazete ve dergilerden araştırmalar yaparak sınıfımıza getirdik. Bu haberleri inceleyerek insanların zor durumlarda kaldıklarında ve bir sorunla karşılaştıklarında nasıl bir araya geldiklerini ve neler yaptıklarını tartıştık ve yazdık. Yalnız bir insanın sağlıklı ve mutlu yaşaması için nelere ihtiyacı olduğunu sorguladık. Her iki çalışmamızın sonucunda insanların yalnız yaşamasının zor olduğu ve yaşamların kolaylaştırmak için çeşitli ihtiyaçları olduğu sonucunu çıkardık. Bunları barınma, beslenme, eğitim, giyinme, güvenlik ve adalet olarak belirledik. Belirlediğimiz bu grupların açıklamalarını listeledik. Sivil toplum kuruluşlarını hangi alanlarda etkinlik yaptıklarını araştırarak bu alanlarına göre sınıflandırdık. Bu etkinliklerini gerçekleştirmek amacıyla hangi çalışmaları yaptıklarını sorguladık. Bireylerin rolleri açısından sivil toplum kuruluşlarını resmi kurum ve kuruluşlarla karşılaştırdık.

Bu konuda bilgilerimizi daha da genişletmek amacıyla sivil toplum kuruluşlarına giderek onlarla röportajlar yaptık. Bu çalışmalarımızı düzenleyerek performans ödevi olarak hazırladık. Yaptıkları çalışmalarla ilgili edindiğimiz bilgileri arkadaşlarımızla paylaşarak sivil toplum örgütlerinin insanların yaşamında ne kadar önemli bir yer tuttuğunu daha iyi anladık.

Bu çalışmanın sonucunda insanların bir araya gelerek sorunlarını daha kolay çözebileceğini ve yaşamın daha güzel olacağını anladık. İleride sivil toplum örgütlerine destek veren çalışmalara katılmaya karar verdik.

Cenk SOYLU - 5C

IRMAK'TA PYP

5. Sınıf

CIMBO VE GÜLBEBE

Bahariye'de, Beyaz Saray A Blok, 3. kat, soldaki daire. Küçük bir tuvalet, mutfak ve bir salondu gördüklerim. Diğer iki kapı hakkında hiçbir bilgim yoktu; ama sordum. Şimdi, annem Suna Hanım'ın verdiği dosyayı inceliyor, ben de çayımı kafama dikiyordum. Çay öyle dikilmez gerçi ama, biraz soğuyunca hep öyle içerim. Her neyse. Sıcak çayın ardından sıcak bir sohbet geçti annem, ben ve Suna Hanım arasında. Şirin, serin eve sıcak bir hava yayılmıştı. Tam bir suskunluk olduğu sırada, bir viyaklama sesi duyuldu. Yine kendimi tuttum. O kapının arkasında bir şey vardı. Yine de röportajımı sakince yaptım. Suna Hanım, beni güler yüzle dinledi, sözümü kesmedi. En sonunda "O viyaklama sesi nereden geliyor?" diye sordum. Suna Hanım önce gülümsedi. Sonra kalktı, içeri gitti. Ben annemin elindeki dosyayı incelemeye başladım. Tam o sırada bir koşuşturma sesi duyuldu. Bir siyahlık, salona vinlayarak girdi, koltuğun arkasında durdu, bana baktı. Ardından bir beyazımsı siyahlık da içeri girdi. Bu renkli "şeyler", evlat edinilmiş sokak köpekleri Cimbo ve Gülbebe'di. Cimbo, boyuna posuna bakmayan hırçın, siyah, küçük bir köpekti. Çok şekerdi. Gülbebe ise anlaşılın daha fazla travma geçirmişti, sürekli titriyordu.

Mavi gözlerinden biri, üzerine perde düşmesi sonucunda işlevini yitirmişti. Biz konuşmaya devam ederken, Cimbo bana hırılıyor, Gülbebe ise ayağımı kokluyordu. Bana yaklaşma cesaretini gösterebilmişti; ama en küçük hareketimde kaçıyor. Biz böyle konuşurken, zamanı hiç farketmedik. En sonunda kalkarak, tekrar görüşmek üzere vedalaştık ve evin yolunu tuttuk. İşte, bu bir ödevin hikayesi idi. Bazen ödevler de eğlenceli olabiliyormuş!

Yusuf CIMCOZ - 5A

COĞRAFYANIN İZLERİ PYP ÜNİTESİ - RESİM

"Üretilen ürünler ve yaratılan eserler yaşanan coğrafyanın izlerini taşır." temel fikrinden yola çıktık. Coğrafi farklılıkların yaratılan eserlere etkisini kilden Türkiye haritasını oluşturarak ortaya koyduk. Her bölgeye ait antik kent, saat kulesi, sur, kale, manastır, cami ve ev modellerini kille tasarladık. Tüm yaptığımız heykelleri harita üzerinde sunduk. Geçmişten günümüze Anadolu uygarlıklarını oluşturduğumuz görsellerle zenginleştirerek sunum haline getirip, pano üzerinde sergiledik.

COĞRAFYANIN İZLERİ PYP ÜNİTESİ - MÜZİK

Öğrencilerimizle "Coğrafyanın İzleri" PYP ünitesinde, temel fikrimizi beyin fırtınası yoluyla tartıştık.

Öğrencilerimizle farklı bölgeler ait türkülerin metinlerini incelediğimizde, yaşanan coğrafyanın ve kültürün insan yaşamını etkilediğini fark ettik. İnsanların yaşamış oldukları coğrafyanın ve kültürün bir parçası olduklarını, yazmış oldukları eserlerde dertlerini yine kendi ifadeleriyle dile getirdiklerini öğrendik. Ülkemizin farklı bölgelerine ait türkülerin hikayelerini okuyarak, eserleri yaşanan hikayenin anlamını vurgulayacak şekilde seslendirmeye çalıştık.

ELEKTRİK DEVRESİ PROJESİ

Yaşamımızdaki elektrik ünitemizle ilgili olarak bir elektriğin bizim için önemini öğrendik ve kullanım alanlarını listeledik. Basit bir elektrik devresindeki pil, ampul bağlantı kablosu ve anahtarı inceledik ve sembolik olarak gösterdik. Basit bir elektrik devre şeması çizdik.

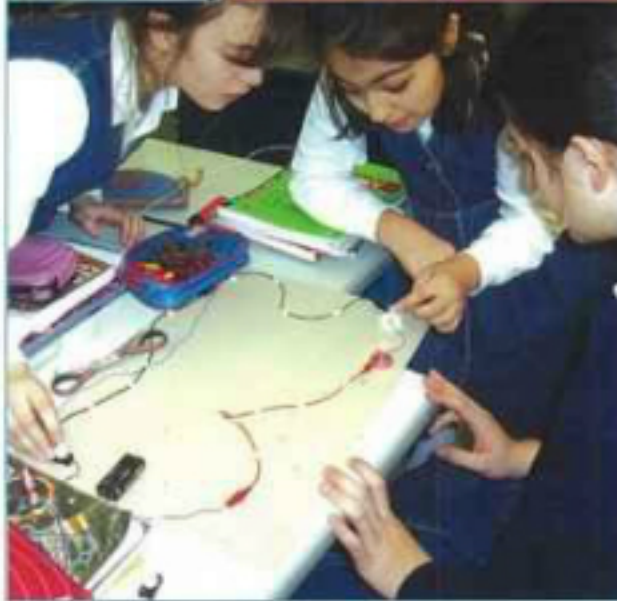
Gruplara ayrılarak değişik sayıda ampul ve pillerden oluşan elektrik basit elektrik devreleri kurduk ve çalıştırdık.

Çalışmayan elektrik devrelerini yorumlayarak niçin çalışmadığını ifade ettik. Basit bir elektrik devresindeki ampulün parlaklığını nasıl değiştirebileceği hakkında tahminlerde bulunduk.

Bir ampulün parlaklığını nasıl değiştirebileceği hakkındaki tahminlerimizi kurduğumuz devrelerini inceleyerek gözlemledik. Elektrik devresinde sadece ampul sayısının ve sadece pil sayısının değiştirilmesinde bağımlı, bağımsız değişkeni ve kontrol edilen değişkenleri belirledik.

Bu çalışmanın sonucunda devrede pil sayısı aynı kalırken, ampul sayısının artması veya azalması ampullerin parlaklığının nasıl değiştiğini; ampul sayısı aynı kalırken pil sayısının artması veya azalması ile ampulün parlaklığının nasıl değiştiğini gözlemledik.

Gözlemlerimiz sonucunda edindiğimiz bilgileri not aldık. Devrelerimizi kurarken ve çalıştırırken hem eğlendik, hem de öğrendik.

5. SINIFLAR "PATİMİ TUT" PROJESİ

Mayıs ayında, 5. sınıf öğrencileri olarak, "Elimi Tut" konulu PYP ünitesi kapsamında, "Patimi Tut" projesi üzerinde çalışmalar yapmaya başladık. Projemiz kapsamında, "Kadıköy Hayvan Koruma ve Barındırma Merkezi" ile bağlantıya geçerek eksiklerinin ve ihtiyaçlarının neler olduğunu tespit ettik ve bunları arkadaşlarımıza da duyurarak temin etmeye başladık.

Arkadaşlarımızın duyarlılığı sonucu katılımın beklediğimizden çok daha yüksek olması bizi oldukça duygulandırdı. Yemekhanede artan yemeklerimizin de ayrıştırılarak barınağa ulaştırılmasını sağladık.

Aynı zamanda, kurduğumuz stand ve panolar yardımıyla, hem velilerimize hem de öğrenci arkadaşlarımıza, bu tür barınakların aşılama, bakım, tedavi gibi hizmetleri, işleyişi ve şartları hakkında bilgi verdik. Biz de araştırmalarımız süresince bilmediğimiz birçok şeyi öğrenmiş olduk.

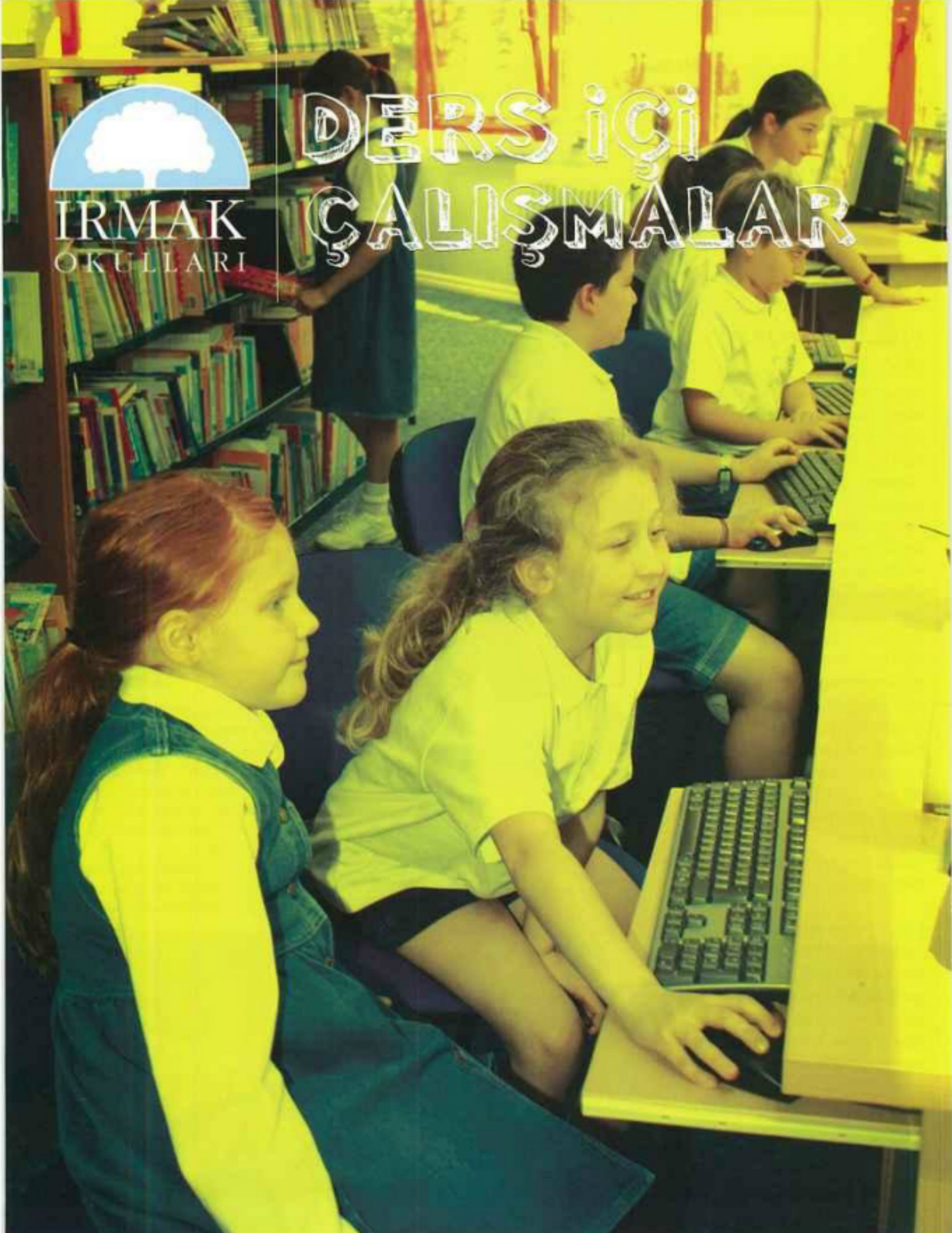
Tüm canlıların, birbirleriyle uyum ve barış içinde yaşayabileceği, huzur ve sevgi dolu bir dünyada büyümeyi diliyoruz.

IRMAK
OKULLARI

DER S İÇİ ÇALIŞMALAR

TÜRKÇE - SOSYAL BİLİMLER

SABAHATTİN ALI ÖYKÜ YAZMA YARIŞMASI

Koç İlköğretim Okulu'nun Sabahattin Ali adına düzenlediği serbest konulu öykü yazma yarışmasına, okulumuz 8A sınıfından katılan Evin Figen'in "Esrarlı Bir Gece" adlı öyküsü, "Övgüye Değer Öykü" seçilmiş ve öğrencimiz mansiyon ödülü kazanmıştır.

7. SINIF TÜRKÇE DERSİ

Öğrencilerimiz Gülten Dayıoğlu'nun "Mo'nun Gizemi" adlı kitabı okuyup değerlendirdiler. Kitabı; yazıldığı dönem, yazarın hayatı, eserin içeriği ile dil ve anlatımına göre gruplar halinde inceleyen öğrencilerimiz, hazırladıkları sunumları sınıf içerisinde arkadaşlarıyla paylaştılar.

8. SINIFLAR TÜRKÇE DERSİ

8. sınıftaki öğrencilerimiz Can Dünder ile Zülfü Livaneli'nin gazete yazılarını okuyarak önce konularına göre sınıflandırdıkları yazıları sonra içeriklerine göre değerlendirip bir eleştiri yazısı yazdılar. Hem söz konusu yazarlar, hem yazarların işledikleri konular hem de fıkra türünde bilgi edinen öğrencilerimiz, seçtikleri bir konuda kendileri de bir köşe yazısı yazdılar ve arkadaşlarıyla yazılarını paylaştılar.

PANEL

10. sınıf öğrencilerimiz Ege Toksoy'un başkanlığında; okulumuzun gösteri merkezinde 19 Şubat 2010 tarihinde, anadilin bireyin ve ülkenin gelişimi açısından önemine dikkat çekmek amacıyla "Dilimin sınırları, dünyanın sınırlarıdır." konulu panel düzenlediler. Lise öğrencilerimizin izleyici olarak katıldığı panelde, anadilin birey ve ülke için önemi anlatıldı.

SABAHATTİN ALİ ÖYKÜ YAZMA YARIŞMASI MANSİYON ÖDÜLÜ

ESRARLI BİR GECE

İssiz bir yolda, yağmurun altında yürüyordu... Arada bir, ışığı vurdukça ıslak saçlarını parlatan birkaç sokak lambası dışında, yolda hiçbir şey yoktu. O kadar uzun süredir yürüyordu ki yola neden çıktığını bile unutmuştu. Birden kendine geldi. Gecenin bu saatinde, bu ıssız yolda ne yaptığını, ne zamandır yürüdüğünü düşündü. O sırada yolun karşısından gelen bir ışık dikkatini çekti, "Eğer bu bir arabaysa gerçekten çok şanslıyım." diye düşündü. Bir süre sonra gelenin bir araba olduğundan kesinlikle emindi. Araba ona yaklaşınca o da yola fırladı; ancak arabanın hızını bulanık zihninde ayarlayamamış, yağmurdan ötürü onu olduğundan daha uzakta sanmıştı. Bir an, duyduğu acı fren sesiyle gözlerini sımsıkı kapamış, ne olduğunu anlamadan kendini yerde bulmuştu.

Nefes nefeseydi. Önünde duran simsiyah kıyafetler içindeki kadını zamanında görmediği için duramamış, kaygan yolda gittikçe hızlanmıştı. Araba sonunda durduğunda ise çok geçti. Fren den çıkan ses, genç kadının attığı çığlığa karışmıştı. Arabayı durdurur durduramaz aşağı inmişti. Yerde yatan kadın gözleri kapalı, nefes almaya çalışıyordu. Hemen

arabadan telefonunu aldı, ambulans çağırmak üzereyken kadının kendisine bir şey söylemeye çalıştığını fark etti: "Lütfen ambulans çağırmayın. Ben iyiyim. Lütfen kimseyi aramayın!" diyordu. Konuşurken yüzü acıyla buruşmuştu; fakat gerçekten sert bir darbe almış olmasına rağmen sesi çok net çıkıyordu. "Emin misiniz? iyi görünmüyorsunuz, yol kaygandı, sizi görmedim, çok üzgünüm, özür dilerim" diyerek içinden geçenleri bir çırpıda anlattı. Kadının çok acı çektiğini görüyor, bir şeyler yapabilmek istiyordu.

Karşısında duran genç adamın sorduğu soruya bir cevap vermesi, en azından bir şeyler söylemesi gerektiğini biliyordu; ama ambulansın çağırılması polisin çağırılması demekti. Bu da onun işine gelmezdi. Canı öyle çok yanıyordu ki, ağzından kelimeleri çıkaracak nefesi bile zorlukla alıyordu. Sonunda derin bir nefes almaya yeltendi; fakat acıyla inledi. Artık bir yerlerinin kırıldığına emindi. Adamın telaşla ona baktığını görünce yavaş yavaş konuştu: "Merak etmeyin, ben gerçekten iyiyim. Lütfen biraz izin verin. Yavaşça kalkmaya çalışacağım; ama sanırım kaburgamda kırık var, nefes alırken canım çok acıyor." Adamın kendisine yardımcı olmak için uzandığını gördü. Geri çekilmek istedi; ama canının yanacağını düşünüp sesini çıkarmadı. Genç adam, onu sanki hafif bir kutuymuş gibi

kolaylıkla kaldırdı, daha sonra da herhangi bir yerini acıtmadığından emin olmak için yüzüne baktı.

Kadının yüzüne baktığında gözlerinin kapalı olduğunu gördü. Sürekli kollarında kıpırdanıyor, orada olmaktan hoşnut olmadığını belli ediyordu. Onu hızlıca arabaya götürüp duraksadı. "Ayakta durabilecek misiniz? Kapıyı açmam gerekiyor. Ambulans çağırmamı istemediniz. En azından sizi, yakın bir hastaneye götürmeme izin verin. Böyle içim hiç rahat etmeyecek." dedi. Kadın kafasını salladı ve yavaşça yere indi. Kapıyı açıp arabaya bindi ve kemerini bağladı sanki hiçbir şey olmamış gibi... Adam, şaşkınlıkla kafasını sallayarak sürücü koltuğuna geçip arabayı çalıştırdı. "Yakınlarda bir hastane var. Yağmur da azaldı zaten. Bir saate kalmaz orada oluruz." Genç kadın, bir anda: "Olmaz!" diye bağırınca oturduğu yerde zıpladı. "Ama.." diye söze başlıyordu ki; kadın onun sözünü bir kez daha kesti: "Size söyledim". Beni hastaneye götürmenizi istemiyorum. Mümkünse beni tren garına götürün lütfen. Bu geceden de, beni gördüğünüzden de kimseye - uyarıyorum! - hiç kimseye söz etmeyin." Duyduklarıyla sarsılmıştı. Bu kadında bir gariplik olduğunu sezmişti; ama şimdi garipten de öte

tehlikeli ve gizemli birisi olduğunu anlamıştı: "Siz nasıl isterseniz." diye mırıldandı.

Adamı korkuttuğunun farkındaydı; ama yine de böylesinin daha iyi olduğunu düşünüyordu. Muhtemelen arabasında bir katili taşıdığını bilse daha çok korkacaktı. Araba gecenin karanlığında sessizce ilerlerken gece olanları düşündü. Her akşam olduğu gibi yine trafikle boğuşarak evine gidiyordu; ama bu akşamı diğerlerinden ayıran bir şey vardı. Gittiği yeri evi olarak görmüyordu artık; onu evde bekleyen adamı da kocası olarak... Bugün öğrendikleriyle dünyası başına yıkılmış, hayatta kimseye güvenemeyeceğini bir kere daha anlamıştı. İşe gittiğinde masasında bir dosya bulmuştu. Kimin bıraktığını anlayamadı; ama üstünde kendi adına geldiğini gösteren bir etiket vardı. İçinden siyah beyaz fotoğraflar ve yazıları belli belirsiz fotokopiler çıktı. Çıkan her fotoğrafı inceledi, her kağıdı tek tek okudu. Okudukça yazılanlara inanamıyor, her kağıdı çevirip baştan okuyordu. Üstünde bir takım resmi mühür ve imzaların da olduğu son belgeyi de okuduğunda yıllardır güvendiği, saygı duyduğu kocasının bir kiralık katil olduğuna korku ve hayretle tanık oluyordu. Kağıtları tekrar dosyaya koydu ve çantasına attı.

Tüm gün kafasında aynı düşüncelerle; kendi düşünceleri bile onu ürkütürken o, kimseye bir şey belli etmemek için soğukkanlı kalmaya çalıştı. Akşam olduğunda kararlı adımlarla arabasına yürüdü ve trafiğe karıştı. Eve geldiğinde kocası, onu her akşamki sözleriyle karşılamıştı. Akşam yemeği yine hazır, o sofraya oturmadan önce ellerini yıkarken kocası da her gün tekrarladığı soruları soruyordu. Kendine kızdı. Daha önce hiç farkına varmamıştı bu durumun. Hiç sorgulamamıştı, o isteyken kocasının ne yaptığını. Şimdi de pişman olmak için çok geçti. Bu gerçeğe yaşayamayacağını biliyordu. Yemekten sonra adamı karşısına alıp her şeyi bir bir anlattı; ancak ondan gelecek tepkiyi hiç beklemiyordu. Yıllardır tanıdığı adam gitmiş, yerine gerçekten de bir katil gelmişti sanki. Bağırıp çağırmaya başladı, her şeyi kırıp döktü. Kontrolünü kaybeden adam, gözlerini kendisine dikmişti. O yaklaştıkça geri geri gitmeye başladı; ama sırtında duvarın soğukluğunu hissedince durdu. Eğer birşeyler yapmazsa öleceğini biliyordu. Elini uzattı ve bulduğu ilk şeyi hızla adamın kafasına geçirdi. Birden yere yıkılmıştı kocası. Çığlık atarak elindekinden kurtuldu ve koşarak evden çıktı. Onu öldürdüğünü biliyordu. Bayılacak gibi hissediyordu, dizleri adeta titriyordu; ama durmadı. Metrelerce koştu, saatlerce yürüdü, ta ki o ıssız yola gelene, ne yaptığını unutana kadar...

Son konuşmalarından beri kadın sessizliğe gömülmüş, tren garına geldiklerini fark etmemişti. Düşüncelere daldığı belliydi; ama aklına gelen her neyse bunun onu rahatsız ettiği, korkuttuğu beliydi. Kadın, bazen gözlerini sımsıkı yumuyor, bazen de dehşetle ellerine bakıyordu sanki onları ilk defa görmüş gibi. Yavaşça seslendi: "Hanımefendi, gara geldik. Yürümenize yardım etmemi ister misiniz?" Genç kadın bir kabustan uyanmışçasına korkudan kocaman olmuş göz bebekleriyle ona baktı: "Hayır, teşekkür ederim. Artık kendim halledebilirim." dedi ve gözlerinden bir damla yaş süzüldü. "Getirdiğiniz için size minnettarım." Arabadan yavaşça indi ve arkasına bakmadan uzaklaştı. Yaşadığı gece, genç adamın hafızasında yıllar boyu çözümleyemediği ve zaman içinde gerçek mi hayal mi olduğunu ayırt edemediği karanlık bir nokta olarak kaldı.

Evin FIGEN - 8A

TÜRKÇE - SOSYAL BİLİMLER

AZİZ NESİN VAKFI GEZİSİ

10. sınıf öğrencilerimizle 27 Nisan 2010 tarihinde Türkçe-Sosyal Dersler Bölümü'nün etkinlik programı kapsamında, Çatalca'da bulunan Aziz Nesin Vakfı'nı gezdik. Ünlü yazarımızın sağlığında kullandığı objeleri ve zengin kütüphanesini görmek, bu vakfı çocuklar için kurduğunu hatırlamak mutluluk vericiydi. Vakfın ilk kurulduğu yıllarda; onun altı öğrenciyle çekildiği bir fotoğrafın üzerindeki yazı ise öğrencilerimizin hafızasından silinecek gibi değil. "Şimdilik yedi çocuğuz, en büyüğümüz en çocuk." Toplumsal yardımlaşmanın en güzel örneklerinden biri olan bu vakfı görmek hem bizde hem de öğrencilerimizde yaşama dair farkındalık oluşturdu.

SEMEP - BELGESEL YARIŞMASI BİRİNCİLİK ÖDÜLÜ

UNESCO tarafından yürütülen bir çevre eğitim projesi olan SEMEP-(South-Eastern Mediterranean Sea Project) Liseler Arası Belgesel Yarışması'nda, Rehber Öğretmenliğini Türkçe-Sosyal Dersler Bölüm Başkanı Beyza Şahin ve Felsefe öğretmenimiz Nurdan Atalay'ın yaptığı, 11. sınıf öğrencilerimiz Ada Rahvancı-Kaan Bapir tarafından hazırlanan, Baran Köksal tarafından seslendirilen "İSTANBUL'UN SESLERİ" adlı belgesel BİRİNCİ olmuştur.

ÇANAKKALE GEZİSİ

6. ve 7. sınıf öğrencilerimizle 14-15 Mart 2010 tarihinde Türkçe-Sosyal Dersler Bölümü'nün etkinlik programı ve 18 Mart Çanakkale Şehitlerini Anma haftası kapsamında Çanakkale Şehitliklerine bir gezi düzenledik. Öğrencilerimiz bu gezi ile Çanakkale Cephesinin I. Dünya Savaşı'ndaki rolünü, Türk askerinin kahramanca gerçekleştirdiği yurt savunmasını tarihi kanıtlarıyla öğrenme fırsatı buldular.

PANOROMA 1453 TARİH MÜZESİ GEZİSİ

7. sınıf öğrencilerimiz, Türk Tarihinde Yolculuk ünitesi kapsamında Panorama 1453 Tarih Müzesi'ne bir gezi gerçekleştirdiler. Eski Topkapı otogarında yakın tarihte açılan ve Türkiye'nin ilk panoramik tarih müzesine gerçekleştirilen gezi ile öğrencilerimiz tarih bilgilerini iki boyutlu tasvirlerle gözlerinde canlandırdılar. İstanbul'un fethi konusunu tekrar ederek bilgilerini paylaştılar.

ISHAK REYNA İLE SÖYLEŞİ

Okan Üniversitesi Çeviri Yüksek Lisans'ında deneme, öykü ve editörlük dersleri veren İshak Reyna, Türkçe Sosyal Dersler Bölümü'nün davetlisi olarak 15 Ocak 2010 tarihinde okulumuzu ziyaret etmiştir. Reyna, hazırladığı son kitabı Başlangıcından Günümüze Edebiyatımızdan Gençlere: Öyküler Anlatsın'dan hareketle, öğrencilerimizi öyküler dünyasında bir yolculuğa çıkarmıştır. Sunumunda, sadece Türk edebiyatının değil, dünya edebiyatının da önemli öykülerini ele alan editör, öykü antolojilerinin oluşma sürecini ve nedenlerini vurgulayarak gençlerimizin okuma dünyalarının kapılarını aralamıştır.

"BİLEN BİR ADIM ÖNE ÇIKSIN" GENEL KÜLTÜR - BİLGİ YARIŞMASI

6-12. sınıf öğrencilerimiz arasında Öğrenci Birliği- Türkçe Sosyal Dersler Bölümü işbirliği ile bir Genel Kültür-Bilgi Yarışması düzenlendi. Üç bölümden oluşan yarışmanın 3 Mayıs'ta Kültür Merkezi'nde gerçekleşen finaline, aşağıda isimleri yazılı öğrencilerimiz katılmaya hak kazandı:

Alper Tüzün	11 TMA
Ebru Bahadır	11 TMB
Özgü Güner	10 TMA
Bora Kent	10 TMA
Berkay Alpagut	10 TMA
Baturay Üstündağ	Hazırlık

"Bilen Bir Adım Öne Çıksın" adlı yarışmanın son etabında finalistlere 5 fen, 5 matematik, 5 tarih, 5 coğrafya, 5 edebiyat, 5 müzik, resim, spor dallarından oluşan 30 genel-kültür- bilgi sorusu soruldu.

Yarışmanın sonunda Alper Tüzün 1., Berkay Alpagut 2., Ebru Bahadır 3. oldular,

İlköğretim sınıflarından finale kalmayı başaran öğrencilerimiz;

Beren Oğuz	7A
Ekin Türken	8A
Öykü Eraydın	8A
Giz Belkaya	8A
A. Ömer Bozkuş	8B

Yarışmanın sonunda Öykü Eraydın 1., Beren Oğuz 2., A. Ömer Bozkuş 3. oldular.

Bilenlerin bir adım öne çıktığı yarışma sonunda, ödüller okul müdürlerimiz tarafından verildi.

FEN - MATEMATİK

TÜBİTAK Bilim İnsanı Destekleme Daire Başkanlığı tarafından düzenlenen ortaöğretim öğrencileri arası araştırma projeleri kapsamında İstanbul ASYA bölgesi yarışmalarına okulumuz Fizik-Kimya-Biyoloji dallarında katılmıştır.

11 Fen-A sınıfı öğrencimiz Kubilay Salçın, biyoloji öğretmenimiz Mihrican Satış'ın rehberliğinde "Morganella pyriformis'teki Hemostatik ajanların (Kan durdurucu maddelerin) tespit edilmesi" konulu bir araştırma projesi yapmış ve yarışmaya katılan 45 biyoloji projesi arasından biyoloji dalında bölge ikinciliğine layık görülmüştür.

Okulumuzda 24.03.2010 ve 26.03.2010 tarihlerinde Pratik Matematik etkinliği gerçekleştirilmiştir. İlköğretim 1-8. sınıf öğrencilerimiz, anılan tarihlerde Pratik Matematik ekibinin hazırladığı etkinliklerde, görerek ve deneyerek matematiksel kavramları kullanma yeteneklerini pekiştirmişlerdir.

17 Nisan 2010 tarihinde AREL Eğitim Kurumlarında yapılan İlköğretim Okulları Arası Aktif Deney yarışmasına katılan 6. sınıf öğrencilerimiz Yağmur TÜRKER-Tibet ERTEN ve Bilge KILIÇUZAR'dan oluşan ekibimiz birinci olmuştur.

YABANCI DİLLER

WHO WANTS TO BE A MILLIONAIRE?

Everybody has some special memories about school. Our special moment was the time we took part in "the 9th Graders' Quiz Show."

We were selected by our teachers and told to compete in that quiz show. There were three groups and each group had three members. When we learned about it, we got excited and then studied as much as we could. We reread the short stories we had studied in our literature classes, searched for phrases and discussed on the quotations. The concept of the competition was different but great. We felt like we were competing in a real quiz show. The show was "Who Wants To Be a Millionaire?" and our questions which were on the power point had a real concept. It had three options "asking help from a friend, 50% or asking help from the audience".

Of course we couldn't use them but they made us feel excited and ambitious. Our questions were about literature. Not too hard but they were the questions which we should have thought of. We had a lot of audience who trusted us, and that was the hardest thing for us to feel relaxed on the stage when too many eyes were staring at us. After the enjoyable and exciting moments, it was time to announce the winner. When we heard about it, three of us looked at each other with excitement and we were amazed with our reward. As we mentioned before the concept was "Who Wants To Be a Millionaire?". Our reward was a book and "A FAKE BANKNOTE- " One Million Liras". It was just a symbol but it made us feel as if we were the real millionaires. We had so much fun and we shared beautiful moments with the group members.

Our photos were taken and the soundtrack was perfect. Furthermore, the background was full of decorations for another activity, which had given a special look to the stage. We would like to thank a lot to our teachers who prepared this show, to our friends who watched and clapped us on the stage and to everybody who felt that pleasure with us. We had so many good memories, hope you did too...

Celin SIVRIKAYA - Elifnaz KAYHAN -
Nihal KAZAR - 9A

KARTPOSTAL ÇALIŞMASI

Almanya Erlangen Üniversitesi Sanat Bölümü ve Nürnberg Geschwister Scholl Realschule işbirliğiyle başlatılan bir proje kapsamında 5. ve 6. sınıf öğrencileri kendi şehirlerinin özellikli yükseltilerini (saat kulesi, kilise çanı, fabrika bacası gibi) 'braille' tekniğiyle resmederek, her birini kartpostal şeklinde okulumuza posta yoluyla gönderdiler.

Tüm kartpostallar bir araya getirildiğinde ise dünyanın en büyük binası ortaya çıkıyordu. Buna karşılık okulumuzun 7. sınıf öğrencileri akrilik boya çalışması yaparak, bir araya geldiğinde İstanbul şehrinin sembolik yükseltilerden oluşan manzarasını gösteren kartpostallar olarak oluşturduklar.

Ayrıca, kartpostalların belli bölümü ters çevrildiğinde ise, ortaya dünyaca ünlü Ayasofya Müzesi çıkıyordu. Bu çalışmalarımız büyük beğeni toplarken, proje sahibi okulda halen sergilenmektedir. Yürütülen bu projenin amacı farklı ülkelerdeki öğrencilerin sanat yoluyla iletişim kurmalarını sağlamak ve sanatın tıpkı dil gibi bir iletişim aracı olduğunu vurgulamaktır.

Almanca Zümresi

YABANCI DİLLER

WIR LERNEN DEUTSCH!

Almanca Öğreniyoruz!

Okulumuzda Almanca dersleri sadece dil öğretimi ile sınırlı kalmayıp, kültürler arası farkındalık yaratma görevini de üstlenmekte olup, globalleşen dünya koşullarına uyumlu, çağdaş ve duyarlı öğrenciler yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Derslerimiz genellikle proje ağırlıklı olarak yürütülmektedir. İşlediğimiz konuları pekiştirmek amacıyla öğrencilerimize bireysel, eşli ya da grup çalışmalar yaptırarak, kendi ürünlerini oluşturmalarını sağlıyor, öğrenmeyi hem zevkli, hem de etkili kılmaya çalışıyoruz. Görüşmek üzere!
Auf Wiedersehen!

EXCELLENT CARDBOARD PROJECTS ABOUT "ROMEO AND JULIET"

This year as 10th grade students we have been reading the masterpiece of William Shakespeare "Romeo and Juliet". While reading this masterpiece, we were given some projects. One of them was preparing a cardboard project concerning our reflections about the book. While I was preparing the project, I prepared the summaries of the 5 acts, the imageries that William Shakespeare used to write the book and some of the characters. I studied and presented the characters because William Shakespeare excelled in characterization and also understanding the characters helped me understand the book. I prepared the cardboard as a theatre stage because as you know "Romeo and Juliet" was written to be acted. While we are reading the book, I always think that the book is written to be acted. We all made great projects as always but some of them were better. Now I want to talk about these projects. Lisa and Miray prepared their projects about explaining all the characters and their projects are perfect and the pictures are very funny. Duygu prepared her project about literary devices that William Shakespeare used and we examined in the lessons. Batuhan prepared his project like a yin-yang. As you know yin is the black part and yang is the white part and they are interlocked. There is a white point in yin and black point in yang. Together they express the interdependence of opposites. In Batuhan's project, one part is blue which represents Montagues, Romeo's family, and the other part is red which represents Capulets, Juliet's family. The project was telling us that even if they are enemies, Capulets and Montagues are interlocked because their children are in love with each other besides at the end of the book these two families made peace which came too late!

Melis BAYKARA - 10 FEN A

'Spelling Bee' yarışmasında söylenilen İngilizce kelimeleri hecelememizi istediler. Biz ve 2A hepsini bildik. Sonra ekstra kelimeler yazdık. Yine biz ve 2A bildik. Sonra 2 sınıfı da birinci seçtiler. Çok sevindik ve sertifika aldık.

Onur OLCAY - 2B

ROMA SANATI

Roma sanatı ve mimarisi hakkında bilgi edinip o dönemin bina ve sütun özelliklerini inceledik. Bu bilgilerden yararlanarak Roma dönemine ait bina ve tapınak resimleri yapmaya başladık. Daha sonra sütunların dışında kalan bölümleri kesip kalan boşluklara yine Roma dönemine ait yaşayla ilgili bize ışık tutan; mozaik, resim, heykel sanatlarını anlatan çalışmalar yaptık. Ardından bu çalışmalarımızı sergiledik.

YARATICI ÇOCUKLAR KARİKATÜR YARIŞMASI

Yaratıcı Çocuklar Derneği'nin düzenlediği "GELECEĞİN AKILLI ULAŞIMI" konulu karikatür yarışmasında İlköğretim 4-5. sınıf grubundan öğrencimiz Aslı ÖZDEN Mansiyon Ödülü almıştır. Öğrencilerimizden Arda KESLER, Mine Deniz İLHAN ve Murat HENDEKLİ'nin yapmış olduğu karikatürler de sergilenmeye layık bulunmuştur.

ODA TASARIMI

İhracatçı Birliklerinin Türkiye genelinde açtığı Ulusal Mobilya Tasarım Yarışmasında "Yaratıcı Çocuklar Aranıyor" sloganıyla yola çıkan İrmak Okulları, görsel sanatlar dersinde geleceğin mobilyalarını tasarlamışlardır. Jüri Üyeleri tarafından yapılan değerlendirme sonucunda 680 tasarım incelenmiştir. Ülke genelinde yapılan tasarımlar arasında 7A sınıfından Eda VATAN yaptığı oda tasarımıyla İhracatçı Birliği Büyük Ödülü'nü almaya hak kazanmıştır.

AKTİF RESİM YARIŞMASI

Eyüboğlu Eğitim Kurumları tarafından bu yıl 12. si düzenlenen "Okullar Arası Aktif Resim Yarışması" farklı okullardan gelen öğrencileri sanatın çatısı altında buluşturmak amacıyla gerçekleştirilmiştir. Yarışmada, öğrenciler, kendilerine verilen konu çerçevesinde aynı anda resme başlayarak belirli bir zaman dilimi içerisinde resimlerini tamamlamışlardır. Bu yıl okulumuzu 4.-5. sınıflar kategorisinde yarışarak temsil eden öğrencilerimizden, 4B sınıfından Damla Us birincilik, 5A sınıfından Mine Deniz İlhan ise ikincilik derecesiyle jüri tarafından ödüllendirilmiştir.

MÜZİK BİLGİLERİNİ GELİŞTİRME

Notaları ve nota değerlerini öğrendik. Porte, sol anahtarı ve nota gibi kavramları öğrenerek, notaları porte üzerine yerleştirmeye başladık.

2. SINIFLAR SEÇMELİ ORFF ÇALIŞMASI

İki dönem boyunca seçmeli dersi "Orff-Ritim" olan öğrencilerimizle altı değişik şarkı çalışarak birlikte ve solo enstrüman çalmayı öğrendik. Çalışmalarımızı yıl sonundaki konserimizde seslendireceğiz.

3. SINIFLAR SEÇMELİ ORFF ÇALIŞMASI

Öğrencilerimizle, enstrümanımızda Si, La, Sol ve Fa notalarını içeren okul şarkıları çaldık. Bu eserleri Orff-Ritim enstrümanlarıyla birleştirerek 3. sınıf öğrencilerimizden oluşan "3. Sınıflar Orff-Ritim Orkestrası" nı oluşturduk. Derslerimizde, öğrencilerimizle yaptığımız provalarda eserlerin temposuna ve nüanslarına dikkat ederek, orkestra disiplini içinde seslendirdik.

2. SINIFLAR ENSTRÜMAN ÖĞRENİMİ

Ksilofon ve metalofonda çeşitli çocuk şarkılarından ezgiler çaldık. Her ayın son müzik dersinde yaptığımız "Solo Günü"nde çalışmalarımızı sergileyerek sunumlar yaptık.

4. SINIFLAR ENSTRÜMAN ÖĞRENİMİ

Blok flütte enstrüman tutuş ve notaların çalınış pozisyonlarını öğrenerek çeşitli etütler ve ezgiler çaldık.

3. LİSELERARASI MÜZİK YARIŞMASI 5-6-27 Mart 2010

Bostancı Gösteri Merkezi-Istanbul Gelenekselleşen "Liselerarası Müzik Yarışması"nın 13. sù, 5-6-27 Mart 2010'da, Bostancı Gösteri Merkezi'nde gerçekleşmiştir. Okul orkestramız yarışmaya beste ve yorum dalında katılarak başarılı bir performans sergilemişlerdir. Öğrencilerimizi kutluyor gelecek seneler içinde çok daha iyi bir performans sergileyeceklerine gönülden inanıyoruz.

MÜZİSYENLER KULÜBÜ

Dönem içinde sevdikleri ve çalmak istedikleri parçaları seçip kulüp saatlerinde prova yapan öğrencilerimiz enstrümanlarında gün geçtikçe geliyor ve birlikte müzik yapmaktan büyük zevk alıyorlar. Amacımız, önceki yıllarda olduğu gibi gençlerimizde çok sesli müzik bilincinin gelişmesini, yaygınlaşmasını sağlamak, gençler arasında sevgi ve dostluk bağlarını müzik vasıtasıyla güçlendirmektir.

4. SINIFLAR PYP ÇALIŞMASI

PYP ünitelerimizle bağlantılı olarak sunumlar hazırladık.

BEDEN EĞİTİMİ

ÖĞRENCİLERİMİZİN BİREYSEL BAŞARILARI

BERENT BAYSAL 2A CİMNASTİK:

Bu yıl ilk defa katıldığımız, il çapında yapılan cimnastik müsabakalarında 2A sınıfından Berent BAYSAL Küçük Erkek Aletli Cimnastik kategorisinde kendi yaş grubunda 3. sù olarak madalya kazanmıştır.

KAAN ÖNDER 7A CARTING:

Son iki senenin Carting Türkiye Şampiyonu olan öğrencimiz 2009'da Balkan 3. sù, 2010'da da Balkan 2. si olarak bizi gururlandırmıştır. Avrupa ve Dünya Şampiyonalarına da katılan öğrencimiz başarılı bir sezon geçirmektedir.

EFE BURCU 8B YELKEN:

2009'da Optimist sınıfında İstanbul Şampiyonu olan öğrencimiz 2009'da Marmara 2. si, 2010'da da Marmara 3. olmuştur. Geçen sene Avrupa şampiyonasına katılarak 350 kişi arasından 35. olmuştur.

MERVE TANYEL 8B VOLEYBOL:

Öğrencimiz lisanslı olarak Fenerbahçe kulübünde voleybol oynamaktadır. Başarılı sporcumuz bu sene Yıldız Kız Milli takımına seçilerek ülkemizde oynanacak Dünya Şampiyonası'nda ay-yıldızlı formayı giyme başarısını yakalamıştır.

KEMAL PARLA 10TMA FUTBOL:

MEB ve TFF'nun ortaklaşa düzenlediği Kadıköy İlçesi Ayak Tenisi İlçe Karması seçmelerine katılan lise öğrencilerimizden Kemal PARLA 9 öğrenci arasına kalarak okulumuzu temsil etme hakkını elde etmiştir.

ALARA DİRİK 12FA KÜREK:

Balıkadamlar Spor Kulübü'nün lisanslı sporcusu olan öğrencimiz, Zagreb'de yapılan Milli Takım seçmelerinde Genç A Bayanlar Tekçifte 1. olmuştur. Kürek Federasyonu'nun düzenlediği ANI Kupasında Tekçifte Genç Bayanlarda birinci olmuştur.

OKUL TAKIMLARIMIZIN BAŞARILARI

KÜÇÜK KIZ VOLEYBOL TAKIMI:

Yaklaşık 80 okulun katıldığı II maçlarında okul takımımız grubundan 1. çıkarak İstanbul'da ilk 22 takım arasına kalmıştır. Yarı final grubunda 4. olarak final hakkını elde edememiştir.

KÜÇÜK ERKEK BASKETBOL TAKIMI:

Kadıköy İlçesinde 18 okulun katıldığı turnuvada takımımız 3. olarak kupa kazanmıştır.

YILDIZ KIZ VOLEYBOL TAKIMI:

Yaklaşık 90 okulun katıldığı II maçlarında okul takımımız grubundan 1. çıkarak İstanbul'da ilk 16 takım arasına kalmıştır. Yarı final grubunda 3. olarak final hakkını elde edememiştir.

Kadıköy İlçesinde 25 okulun katıldığı turnuvada takımımız 3. olarak kupa kazanmıştır.

YILDIZ ERKEK BASKETBOL TAKIMI:

Yaklaşık 90 okulun katıldığı II maçlarında okul takımımız grubundan 1. çıkarak İstanbul'da ilk 16 takım arasına kalmıştır. Yarı final grubunda 3. olarak final hakkını elde edememiştir

SATRANÇ İLKÖĞRETİM KIZ TAKIMI

50.Yıl Feridun Tümer Cumhuriyet İlköğretim Okulunda yapılan satranç turnuvasına Kadıköy İlçesinden 19 İlköğretim Okulu katıldı ve toplam 100 öğrenci 3 kategoride yarıştı. 4. 5. sınıflar kızlar kategorisinde Cansın Hakko birinci, Öykü Mete ikinci olarak bireysel madalya aldılar. Begüm ORTAOĞLU, Cansın Hakko Öykü Mete'den oluşan Satranç Takımımız ikincilik Kupasını kazanmıştır

BEDEN EĞİTİMİ

OKUL İÇİ TURNUVALAR

Okulumuzda bu sene spor dalında birçok turnuva düzenlendi. Turnuvalara hem öğretmenler hem de öğrenciler katıldı. Turnuvalar sayesinde öğrenciler ve öğretmenler kaynaştı, takım halinde çalıştılar aynı zamanda birbirlerini daha iyi tanıma fırsatı buldular. Turnuvalar sayesinde öğle teneffüslerimiz renklendi. Birbirimizi destekledik, daha keyifli vakit geçirdik.

Elif Hazal TANRISEVEN - 9C

Beden Eğitimi Bölümü bu senede birçok turnuva düzenledi. Voleybol, futbol, basketbol, tenis dallarında spor salonumuzda öğle teneffüslerinde yapılan turnuvalar çok renkli geçti. Öğrencilerin yanı sıra öğretmenlerinde katıldığı bu turnuvalarda yenilen takım baklava getirerek fair-play ruhunu yansıttı. Turnuvalar çok keyifliydi.

Zeynep OKTAY - 11FEN B

GELENEKSEL IRMAK TENİS TURNUVASI

28-29-30 Nisan 2010 tarihlerinde 7. si düzenlenen Geleneksel IRMAK Tenis Turnuvasına Kadıköy İlçesinde 10 okul, toplam 77 öğrenci ile katıldı. Açılış konuşması Okul Müdürümüz Sayın Meral BİLGİN ve Kadıköy İlçe Milli Eğitim Şube Müdürü Sayın Hasan DEMİR tarafından yapıldı. Vakıf Tenis kortlarında yapılan maçlara; 9,10, 12, 14 ve 16 yaş kız-erkek kategorilerinde öğrenciler katıldı.

Turnuva sonunda okulumuz öğrencilerinden;

9 yaş kızlarda, Alara YILMAZ - 3A / 1.
10 yaş kızlarda, Sinem KIRCALI - 4B / 2.
12 yaş erkeklerde, Ali ATALAY - 5C / 1.
16 yaş kızlarda, Simay ARAS - 11FA / 2.
olmuşlardır.

GENÇLİK HAFTASI ETKİNLİKLERİ

Irmak Lisesi olarak bu sene ikincisini düzenlediğimiz "Gençlik Haftası Etkinlikleri" çok renkli geçti. Basketbol - futsal (Salon Futbolu) ve voleybol branşlarında turnuvalar düzenledik. Turnuvalarımıza katılan takımlar:

BASKETBOL

Irmak Lisesi - Ö.Anabilim Lisesi - Ö. İstek Acıbadem Lisesi- Fenerbahçe Lisesi

FUTSAL

Irmak Lisesi - Ö.Tarhan Koleji - Ö. TED Koleji- Adalar Hüseyin Rahmi Gürpınar Lisesi

VOLEYBOL

Irmak Lisesi - Fenerbahçe Lisesi - Ö. Anakent Lisesi - Kadıköy Lisesi

Tüm öğrenciler fair-play ruhu ile hareket ederek dostça paylaşımlarda bulunmuş; izleyenlere rekabet, mücadele yönünden seyir zevki yüksek maçlar izlettirmişlerdir.

ANTALYA KAMPI

Küçük Erkek Futbol Takımımıza yönelik 24-28 Mart 2010 tarihleri arasında Antalya'da düzenlenen kamp çalışması çok başarılı bir şekilde tamamlanmıştır. Öğrencilerimiz, Irmak öğrencisine yakışan şekilde okullarını temsil etmişlerdir. Çocuklarımızın sorumluluk alma, zamanı iyi kullanma, düzen, birlikte hareket etme ve paylaşım duygularının geliştiği gözlemlenmiştir. Süper Lig takımlarından Antalya Spor'un Teknik Heyeti ve oyuncularıyla tanışan futbolcularımız, spor tesislerini de gezerek güzel bir deneyim yaşamışlardır.

ÖĞRENCİLERİN GÖZÜYLE 19 MAYIS ÇALIŞMALARI

Okulumuzun ilk defa katılacağı 19 Mayıs gösterilerinde bu sene 9. sınıf öğrencileri olarak bizler de görev aldık. Çalışmalara ilk önce okulumuzda öğretmenlerimizin yardımıyla başladık. İlk başta çok zorlandık. Daha önce neredeyse hiçbirimiz çaça, bachata gibi danslar yapmamıştık; ama daha sonra çalışarak birbirimize yardım ederek hep beraber zorlukların üstesinden geldik. Provalar diğer okullarla beraber sahada devam etti. Provalar esnasında çok eğlendik, aynı zamanda da çok çalıştık. Birbirimizi daha iyi tanıdık ve bir bütün olduk. 19 Mayıs gösterileri bizim için lise hayatımızda unutamayacağımız anılardan biri oldu. Gösterilere katıldığımız için hem gururlu hem de mutluyuz.

Elif Hazal TANRISEVEN - 9C

İkinci dönem başladığımız 19 Mayıs çalışmalarında her ne kadar yorulsak da yeri geldiğinde sıkılsak da hepimizin gözleri parlıyordu. Bunun tek bir sebebi vardı, o da milli duygularımızdı. Atamızın biz gençlere emanet ettiği bu vatani kalkındırma, her geçen gün daha da kuvvetlendirme çabasıydı. Biz Irmak Okulları öğrencileri olarak bu duyguları en içten şekilde yaşadık ve ülkemizin kenetlenmesi adına bir katkıda da biz bulunduk.

19 Mayıs çalışmalarını sürdürürken okul içindeki arkadaşlıklarımızı kuvvetlendirdik, birbirimizin kıymetini daha iyi anladık. Yeri geldi yediğimiz kumanyayı paylaştık, yeri geldi birbirimizi koruyup destek olduk.

ATAMIZIN BİZE EMANET ETTİĞİ BU VATANI YAŞATARAK NİCE 19 MAYISLARA.

Alper Doğukan ÜNAL - Hz A

REHBERLİK BÖLÜMÜ

IRMAK OKULLARI MESLEK TANITIM GÜNÜ

Günümüzde uzmanlar meslek seçimini bir gelişim görevi olarak kabul etmektedirler. Meslek seçiminde bireyin kendini tanıması, ilgi ve yeteneklerinin farkına varması kadar farklı meslekleri tanıması da çok önemli. Öğrencilerimizin meslekleri yakından tanıyabilmesi amacıyla, her yıl olduğu gibi bu yıl da okulumuzda Meslek Tanıtım Günü düzenledik. Tanıtım Günü'nde öğrencilerimizin tercihleri doğrultusunda, üniversitelerin ve velilerimizin katkılarıyla paralel oturumlar şeklinde on dokuz meslek öğrencilerimize tanıtıldı.

Tanıtım günümüze katılan Boğaziçi, Acıbadem, Okan, Özyeğin ve Doğuş Üniversiteleri birer tanıtım standı açtı. Özellikle uygulamalı sunumların yapıldığı meslek tanıtımları öğrencilerimizin tercihlerinin oluşmasında çok yararlı oldu.

PROF. DR. ENİS ÖZYAR'IN RADYASYON VE ETKİLERİ KONULU SEMİNERİ

Bu yıl Rehberlik Saatlerinde öğrencilerimizi bilgilendirmeye yönelik bazı seminerler gerçekleştirdik. Bu konuda özellikle Acıbadem Üniversitesi bizlere gönüllü olarak destek verdi.

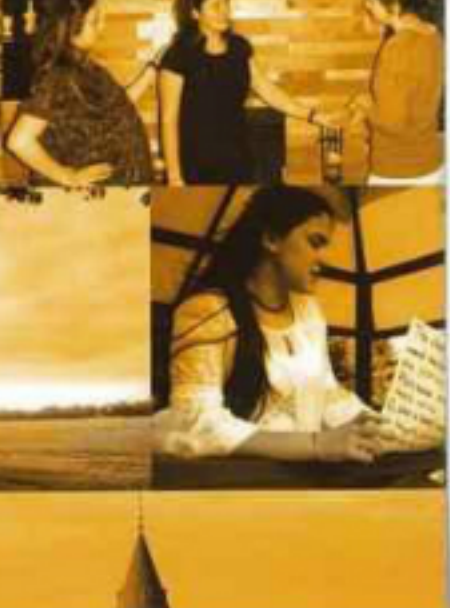
2 Nisan Cuma günü Prof. Dr. Enis Özyar öğrencilerimize, radyasyonun insan sağlığı üzerindeki etkileri ve radyasyonun kullanım alanlarıyla ilgili bilgi verdi. Özyar'ın konuşmasında, radyasyonun sağlığımızı olumsuz etkileyebilmesi için, uzun sürelerle yüksek dozlarda radyasyona maruz kalınması gerektiğini öğrendik.

BİRSEN ÖZKAN SEMİNERİ

17 Nisan 2010 Cumartesi günü Psikolog Birsen Özkan'ın "Çocukların Cinsel Kimliklerinin Oluşmasında Büyüklerin Rollerini - Bir Model Önerisi" konulu konferansı okulumuzda gerçekleştirildi. Cinsel eğitimin hangi yaşta başlayacağı, çocuklara farklı yaş dönemlerinde hangi bilgilerin verilebileceği ve cinsellikle ilgili değerleri aktarabilmek için çocuk ve gençlerle nasıl iletişim kurulması gerektiği konularında bilgilerin yer aldığı konferansta Birsen Özkan velilerimiz ile etkileşim içinde bir paylaşım gerçekleştirdi.

Özkan, konuşmasında yetişkinlerin cinsellikle ilgili paradigmalarının çocukların cinsel kimliklerini doğrudan etkilediğini, cinsellikle ilgili konuların çocuklarla rahatça konuşulabileceğini ve çocuklarda değer oluşturmak için doğru iletişimin önemli olduğunu vurguladı.

IRMAK
OKULLARI

IRMAK OKULLARI

Cemil Topuzlu Caddesi No: 100
34728 Caddebostan - İstanbul
Tel: 0216 411 39 23 - 24 - 25
Faks: 0216 411 39 26

email: bilgi@irmak.k12.tr

IRMAK FENERYOLU ANAOKULU

Kuyubaşı Sok. No: 10/2
Feneryolu/İstanbul
Tel: 0216 345 51 15

feneryolu.irmak@gmail.com

IRMAK ARKEON ANAOKULU

Formula 1 Yolu üzeri
Arkeon Evleri Akfırat/İstanbul
Tel: 0216 677 12 30 - 677 73 40

bilgi@irmakanaokulu.k12.tr

www.irmak.k12.tr